មាតិកា

I_ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ

១_ព្រះរាជក្រម

១៤-១១-២០០៥ -ព្រះរាជក្រម នស/រកម/១១០៥/០៣៨ ស្ដីពីការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្ដីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចូលជាភាគី នៃអនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្ដីពីការប្រឆាំងបទឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលមានការចាត់តាំង ៧៤៣៩

៣០-១១-២០០៥ -ព្រះរាជក្រម នស/រកម/១១០៥/០៣៩ ស្ដីពីការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្ដីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមរវាង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ទៅលើសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋឆ្នាំ ១៩៨៥ ៧៥១១

២_ព្រះរាជក្រឹត្យ

០២-១២-២០០៥ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២០៥/៤៨១ ស្ដីពីការផ្ដល់សញ្ជាតិខ្មែរ តាមសញ្ជាតូបនីយកម្ម ដល់លោក **លី ខៃហ្សាន** ជនជាតិចិន សញ្ជាតិចិន កើតនៅក្រុងសៀងហៃ សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ដោយប្ដូរឈ្មោះជា **ជេកឃី លី** ៧៥២៨

០៨-១២-២០០៥ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១២០៥/៤៨៧ ស្ដីពីការតែងតាំងលោក **សែ សាមុត** ជា **ឧកញ៉ា** ៧៥២៩

II_រាជរដ្ឋាភិបាល

១_អនុក្រឹត្យ

០៩-១២-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៣៩ អនក្រ.បក ស្ដីពីការបង្កើតនាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុង នៃក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ៧៥៣០

០៩-១២-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ១៤០ អនក្រ.បក ស្ដីពីការកែប្រែតម្លៃឯកតានៃសន្ទស្សន៍បៀវត្សមូលដ្ឋានរបស់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ៧៥៣២

០៩-១២-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ៨៧៩ អនក្រ.តត ស្ដីពីការតែងតាំង និងប្រគល់ភារកិច្ចជូនមន្ត្រីរាជការ ៧៥៣៤

០៩-១២-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ៨៨០ អនក្រ.តត ស្ដីពីការតែងតាំងមន្ត្រីការទូតជាន់ខ្ពស់ ៧៥៣៥

០៩-១២-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ៨៨១ អនក្រ.តត ស្ដីពីការបញ្ចប់អាណត្តិបេសកកម្មមន្ត្រីការទូត ៧៥៣៦

០៩-១២-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ៨៨២ អនក្រ.តត ស្ដីពីការជូនមេដាយសហមេត្រី ៧៥៣៧

០៩-១២-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ៨៨៣ អនក្រ.តត ស្ដីពីការជូនមេដាយស្ថាបនាជាតិ ៧៥៣៨

០៩-១២-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ៨៨៤ អនក្រ.តត ស្តីពីការជូនមេដាយការងារ ៧៥៤០
០៩-១២-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ៨៨៥ អនក្រ.តត ស្តីពីការតម្លើងឋានន្តរសក្តិជូនមន្ត្រីរាជការ ៧៥៥៦
០៩-១២-២០០៥ -អនុក្រឹត្យលេខ ៨៨៦ អនក្រ.តត ស្តីពីការលុបឈ្មោះនាយទាហាន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ៧៥៥៨

២_សេចក្តីសំរេច

១០-១២-២០០៥ -សេចក្តីសំរេចលេខ ៥៥ សសរ ស្តីពីការផ្ទេរសិទ្ធិការងាររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ៧៥៥៩
១៥-១២-២០០៥ -សេចក្តីសំរេចលេខ ៥៦ សសរ ស្តីពីការបន្ថែមសមាសភាពគណៈកម្មការរៀបចំពិព័រណ៍វប្បធម៌ពិភពលោក អង្គរ-យ៉ុងយូ ២០០៦ នៅខេត្តសៀមរាប ឆ្នាំ ២០០៦-២០០៧ ៧៥៦០
១៥-១២-២០០៥ -សេចក្តីសំរេចលេខ ៥៧ សសរ ស្តីពីការបង្កើតរដ្ឋបាលតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស MANHATTAN [Svay Rieng] SEZ ៧៥៦២
១៥-១២-២០០៥ -សេចក្តីសំរេចលេខ ៥៨ សសរ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួង ដើម្បីសំរួលការធ្វើដំណើរ និងដឹកជញ្ជូនភ្ញៀវទេសចរ និងអ្នកដំណើរ នៅតំបន់ច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិប៉ោយប៉ែត និងច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត ៧៥៦៤
២៣-១២-២០០៥ -សេចក្តីសំរេចលេខ ៥៩ សសរ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មការដើម្បីអនុវត្តទិដ្ឋាការតែមួយ អេកម៉ិកកម្ពុជា-ថៃ ៧៥៦៧

III_ការងារបណ្តាក្រសួង

១_ទីស្តីការរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

១៥-១២-២០០៥ -ប្រកាសលេខ ១៨៤៥ ប្រ.ក ស្តីពី ការបង្កើតការិយាល័យតំកល់ឯកសារចំណុះលេខាធិការដ្ឋាន នៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល ក្រសួងមហាផ្ទៃ ៧៥៦៩

២_ទីស្តីការរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

១១-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៥៦០ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន **ខេម_មេឌីស៊ីន អង្គរ** ៧៥៧១
១៤-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៥៨៨ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន **គី អេ អឹម អ៊ិនធើត្រេដ (ខេមបូឌា)** ៧៥៧៣
១៤-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៥៨៩ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន **ញូ យ៉ក (ខេមបូឌា) អ៊ិនធើត្រេដ** ៧៥៧៥
១៨-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៦០៧ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន **ហ្គោល ម៉ែកស៊ីម ឌីវេឡុបមេន គ្រុប** ៧៥៧៧

១៨-១១-២០០៥ -លីខិតលេខ ២៦០៨ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
សមាគមជួយកសិករ លីមីធីត ៧៥៧៩

២១-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៦១១ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
តាព្រហ្ម អូឌី & អេចស្ពែរឌី អេស.អា.អ៊ែរ.អិល ៧៥៨១

២១-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៦១២ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
ហ្គោល ឌ៉ាន់ដា ត្រាវែល ៧៥៨៣

២១-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៦១៣ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
កៅ ជូ អ៊ិនធើណេសិនណាល អ៊ិនវេសមេន ខូ អិលធីឌី ៧៥៨៥

២៣-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៦១៩ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
អ៊ុមីនស៊ុគី ៧៥៨៧

២៣-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៦២០ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
តាន់ ម៉េង អ៊ិមផត អិចផត ៧៥៨៩

២៣-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៦២១ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
ហាំរ ប៊ូ អ៊ិនធើណេសិនណាល (ខេមបូឌា) ផេភើរ ស្តុក ៧៥៩១

២៣-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៦២២ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
សៅ បូផា អ៊ិមផត អិចផត ៧៥៩៣

២៣-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៦២៣ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
អ៊ិននើវេធីវ ឌីវេឡុបមេន ៧៥៩៥

២៣-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៦២៤ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
ទី.ខេ.អិម ម៉ូនារ អ៊ិនវេសមេន ៧៥៩៧

២៣-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៦២៦ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
ភ្នំពេញ និតធីង (ខេមបូឌា) ៧៥៩៩

២៤-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៦៣២ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
ស្តារ ផេនថ៍ ខេមីខល ៧៦០០

២៤-១១-២០០៥ -លិខិតលេខ ២៦៣៣ ពណ.នតក ស្តីពី ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន
ជេ.តី.ស៊ី.ធី. ត្រេឌីង ៧៦០២

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១១០៥/០៣៧

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

-បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ

-បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រម ឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគី នៃអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជា-ជាតិស្តីពីការប្រឆាំងបទឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលមានអង្គការចាត់តាំង ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ៣១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៣ នីតិកាលទី ៣ និងព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្រប លើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ១៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ១០ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់
ស្តីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃ អនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រឆាំង បទឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលមានអង្គការចាត់តាំង

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រឆាំងបទឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលមានអង្គការចាត់តាំង ដែលអនុម័តដោយមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី ៥៥ តាមសេចក្តីសម្រេចលេខ ៥៥/២៥ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០០ នៅទីក្រុងញូវយ៉ក ហើយដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានចុះហត្ថលេខាចូលជាភាគី នាថ្ងៃទី ១១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០១ ដូចមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

៧រ.ល.០៩១១.៥០៥ **នរោត្តម សីហមុនី**

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

សមាជិករដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ហត្ថលេខា ព្រះហស្តលេខា

ស ខេង នរោត្តម សិរីវុឌ្ឍ

លេខ ៥៧៤ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

សៅ ឌី គាន់

៩/៣

អនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ
ស្តីពីការប្រឆាំងទៅនឹងបទឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន
ដែលមានអង្គការចាត់តាំង

អត្ថបទដែលដកស្រង់ពីច្បាប់ដើម ការថតចម្លងនេះត្រូវ
បានបញ្ជាក់ដោយអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ
នឹងត្រូវបានគេចេញផ្សាយនៅពេលក្រោយ

អង្គការសហប្រជាជាតិ
២០០០

អនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ស្តីពីការប្រឆាំងនឹងបទឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន ដែលមានអង្គការចាត់តាំង

មាត្រា ១
អំពីគោលបំណង

គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះគឺដើម្បីជម្រុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ បង្កានិងប្រយុទ្ធប្រឆាំងទៅនឹងបទឧក្រិដ្ឋឆ្លងដែនអោយមានប្រសិទ្ធិភាពខ្ពស់ ។

មាត្រា ២
ការប្រើប្រាស់ពាក្យសំពី

គោលបំណងទាំងឡាយនៃអនុសញ្ញានេះគឺ :

a)-"ក្រុមឧក្រិដ្ឋជន" មានន័យថា ក្រុមមនុស្សបីនាក់ ឬច្រើននាក់ដែលបានបង្កើតឡើង ដោយប្រើប្រាស់ពេលវេលាហើយធ្វើសកម្មភាពរួមគ្នាតាមបំណងនៃការប្រព្រឹត្តបទព្រហ្មទណ្ឌធ្ងន់ធ្ងរមួយឬច្រើនឬបទល្មើសទាំងឡាយណាដូចមានចែងអនុលោមតាមអនុសញ្ញានេះដើម្បីទទួលនូវប្រយោជន៍ហិរញ្ញវត្ថុ ឬប្រយោជន៍សំភារៈដទៃទៀតដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល ។

b)-"បទឧក្រិដ្ឋធ្ងន់ធ្ងរ" មានន័យថាការប្រព្រឹត្តនូវបទល្មើសដែលអាចផ្តន្ទាទោស ដោយការដកហូតសេរីភាពជាអតិបរមា យ៉ាងតិច ៤ ឆ្នាំ ឬទណ្ឌកម្មធ្ងន់ធ្ងរជាងនេះ ។

c)-ក្រុមដែលបានបង្កើតជារចនាសម្ព័ន្ធ មានន័យថា ជាក្រុមមួយដែលមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយកត្រដើម្បីកម្រៃជើងសារពីបទល្មើសភ្លាមៗ ហើយដែលមិនត្រូវការកំណត់តួនាទីជាផ្លូវការ ចំពោះសមាជិករបស់ខ្លួន និរន្តភាពនៃសមាជិកភាពរបស់ខ្លួន ឬរចនាសម្ព័ន្ធដែលបានអភិវឌ្ឍន៍។

d)-កម្មសិទ្ធ មានន័យថា បណ្តាទ្រព្យគ្រប់ប្រភេទ ទោះជារូបិយ អរូបិយ ចលនទ្រព្យ ឬអចលនទ្រព្យ រូបិយប័ណ្ណ ឬអរូបិយប័ណ្ណ និងបណ្តាឯកសារច្បាប់ ឬកសារជាតឹកតាងដល់ ឬចាត់ជាទ្រព្យ ។

e)-ប្រាក់ចំណូលដោយបទព្រហ្មទណ្ឌ មានន័យថា ទ្រព្យសម្បត្តិណាមួយមានប្រភពមកពី ឬបានទទួលដោយផ្ទាល់ ឬប្រយោលតាមកម្រៃជើងសារបទល្មើស ។

f)-ការផ្អឹបទុក ឬការកាន់កាប់ មានន័យថា ការហាមឃាត់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវការផ្ទេរ ការប្តូរ ការជម្រុះចោល ឬចលនាទ្រព្យសម្បត្តិ ឬការបន្តឃុំឃាំង ឬគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិជាបណ្តោះអាសន្ន តាមគោលការណ៍នៃបទបញ្ជា ដែលចេញដោយតុលាការឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដទៃទៀត ។

g)-ការរឹបអូសយក ដែលដាក់បញ្ចូលតាំងការដកសិទ្ធិ ដែលអាចធ្វើទៅបាន មានន័យថា ការដកហូតយកទ្រព្យសម្បត្តិជាអចិន្ត្រៃយ៍ ដោយដីការរបស់តុលាការ ឬដោយបទបញ្ជារបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

h)-បទល្មើសសំអាង មានន័យថា បទល្មើសណាមួយជាលទ្ធផលដែលប្រាក់ចំណេញត្រូវបានបង្កើតឡើង ដែលអាចជាប្រធានបទនៃបទល្មើស ដូចបានចែងក្នុងមាត្រាទី ៦ នៃអនុសញ្ញានេះ ។

i)-ការប្រគល់ទំនិញ ដែលបានកាន់កាប់ មានន័យថា ជាទេពកោសល្យនៃការអនុញ្ញាតអោយបេសកកម្មទាំងឡាយដែលសង្ស័យ ឬដែលខុសច្បាប់ ដើម្បីយកចេញ ឆ្លងកាត់ ឬចូលក្នុងទឹកដីនៃរដ្ឋមួយ ឬរដ្ឋច្រើន ដោយមានការដឹងឮស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យនៃអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

j)-អង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ មានន័យថា ជាអង្គការមួយបានបង្កើតឡើងដោយបណ្តារដ្ឋមានអធិបតេយ្យភាពរបស់តំបន់ដែលបានផ្តល់អោយ ដែលបណ្តារដ្ឋជាសមាជិករបស់ខ្លួនបានផ្ទេរសមត្ថកិច្ចចំពោះលក្ខណៈទាំងឡាយគ្របដណ្តប់អនុសញ្ញានេះ ហើយដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ ស្របតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន ដើម្បីចុះហត្ថលេខា អោយសច្ចានុម័ត ទទួល ឯកភាព ឬយល់ព្រមចំពោះបញ្ហានេះ ។ ឯកសារយោងទាំងឡាយចំពោះភាគី

រដ្ឋជាសមាជិកទាំងឡាយស្ថិតក្រោមអនុសញ្ញានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះអង្គការទាំងអស់ តាមការកំណត់នានាអំពីសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣
វិសាលភាពនៃការដាក់ពាក្យសុំ

១-អនុសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តចំពោះការទប់ស្កាត់ ការស្រាវជ្រាវ ការស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ លើកលែងតែគ្មានចែងនៅទីនេះ :

a)-បណ្តាបទល្មើសបានចែង អនុលោមតាមមាត្រា ៥ ៦ ៨ និង ២៣ នៃអនុសញ្ញានេះ និង

b)-បទឧក្រិដ្ឋកម្រិតធ្ងន់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២ នៃអនុសញ្ញានេះ ដែលបទល្មើសមានជាលក្ខណៈឆ្លងដែន ហើយពាក់ព័ន្ធក្រុមឧក្រិដ្ឋជន ។

២-ចំពោះគោលបំណងនៃកឋាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ បទល្មើសមួយមានលក្ខណៈឆ្លងដែន ប្រសិនបើ:

a)-វាត្រូវបានប្រព្រឹត្តក្នុងរដ្ឋលើសពីមួយ

b)-វាត្រូវបានប្រព្រឹត្តក្នុងរដ្ឋមួយ តែផ្នែកដែលគួរអោយយកចិត្តទុកដាក់គឺការរៀបចំ ការដាក់ផែនការ ទិសដៅ ឬការគ្រប់គ្រងកើតឡើងនៅរដ្ឋមួយផ្សេងទៀត ។

c)-វាត្រូវបានប្រព្រឹត្តក្នុងរដ្ឋមួយ ប៉ុន្តែពាក់ព័ន្ធទៅនឹងក្រុមឧក្រិដ្ឋជនដែលទាក់ទងទៅនិងសកម្មភាពឧក្រិដ្ឋនានាក្នុងរដ្ឋលើសពីមួយ ។

d)-វាត្រូវបានប្រព្រឹត្តក្នុងរដ្ឋមួយ ប៉ុន្តែមានអានុភាពធំធេងក្នុងរដ្ឋមួយផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៤
ការការពារអធិបតេយ្យភាព

១-បណ្តាភាគីរដ្ឋជាសមាជិកទាំងអស់ត្រូវដោះស្រាយដោយការទទួលខុសត្រូវ តាមអនុសញ្ញានេះក្នុងលក្ខណៈដែលស្របទៅតាមបណ្តាគោលការនៃសមភាព អធិបតេយ្យភាព និងបូរណភាពទឹកដីនៃរដ្ឋទាំងនោះ ហើយដែលមិនមានការធ្វើអន្តរាគមន៍ទៅលើ កិច្ចការផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋដទៃឡើយ ។

២-មិនមានក្នុងអនុសញ្ញានេះទេ ការផ្តល់សិទ្ធដល់ភាគីរដ្ឋជាសមាជិកមួយ ដើម្បីទទួលខុសត្រូវក្នុងទឹកដីរដ្ឋជាសមាជិកមួយទៀត នូវការអនុវត្តតាមសមត្ថកិច្ច ឬការបំពេញមុខងារនានាដែលត្រូវបានរក្សាទុកផ្តាច់មុខ សម្រាប់អាជ្ញាធរទាំងឡាយនៃរដ្ឋដទៃទៀតដោយច្បាប់របស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៥
ការដាក់ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌនូវការចូលរួមក្នុងក្រុមឧក្រិដ្ឋជន

១-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវអនុម័តជាបទបញ្ញត្តិ និងបណ្តាវិធានការដទៃទៀតតាមដែលចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើតជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌនៅពេលបានប្រព្រឹត្តដោយចេតនា

a)-ពីក្នុងចំណោមខាងក្រោមនោះ ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ខុសពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលទាក់ទិនដល់ការព្យាយាមបំពេញសកម្មភាពឧក្រិដ្ឋ ។

i)-ការព្រមព្រៀងជាមួយមនុស្សម្នាក់ ឬច្រើននាក់ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋធ្ងន់ធ្ងរ ក្នុងគោលបំណងទាក់ទងដល់ការទទួលនូវផលប្រយោជន៍ហិរញ្ញវត្ថុ ឬសំភារៈផ្សេងៗដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល ហើយដែលបានតម្រូវដោយច្បាប់ក្នុងស្រុកពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលខុសត្រូវដោយអ្នកចូលរួមណាមួយក្នុងចំណោមទាំងអស់ តាមកម្រិតនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬពាក់ព័ន្ធនឹងក្រុមឧក្រិដ្ឋជន ។

ii)-ការប្រព្រឹត្តដោយមនុស្សម្នាក់ដែលបានដឹងពីបំណង និងសកម្មភាពឧក្រិដ្ឋជាទូទៅរបស់ក្រុមឧក្រិដ្ឋជន ឬចេតនារបស់ខ្លួនដើម្បីប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋទាំងឡាយដែលលើកឡើង រួមចំណែកយ៉ាងសកម្មក្នុង :

a)-សកម្មភាពទាំងឡាយរបស់ក្រុមឧក្រិដ្ឋជន ។

b)-សកម្មភាពដទៃទៀតរបស់ក្រុមឧក្រិដ្ឋជន ដោយដឹងថាការចូលរួមរបស់ខ្លួននឹងជួយដល់សមិទ្ធិផល នៃគោលបំណងឧក្រិដ្ឋដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ ។

c)-ការចាត់ចែង ការដឹកនាំ ការជួយទំនុកបំរុង ការជួយផ្តល់លក្ខណៈងាយស្រួល ឬការអោយដំបូន្មាន លើការប្រព្រឹត្តល្មើសព្រហ្មទណ្ឌកម្រិតធ្ងន់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងក្រុមឧក្រិដ្ឋជន ។

២-ការដឹងឮ ចេតនា ការប៉ុនប៉ង គោលបំណង ឬការព្រមព្រៀងបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ អាចសន្និដ្ឋានបានពីស្ថានការណ៍ដែលផ្តោតជាបត្យានុម័ត ។

៣-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយដែលច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួនតម្រូវនូវការពាក់ព័ន្ធរបស់ពួកឧក្រិដ្ឋជន ដើម្បីបំពេញគោលបំណងនៃបទល្មើសទាំងឡាយ បានចែងស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ (a) (i) នៃមាត្រានេះ ត្រូវអះអាងថាច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួនគ្របដណ្តប់បទឧក្រិដ្ឋកម្រិតធ្ងន់ទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធនឹងពួកឧក្រិដ្ឋជន។ ភាគីរដ្ឋទាំងអស់នោះក៏ដូចជាភាគីរដ្ឋទាំងឡាយដែលច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួនតម្រូវនូវអំពើក្នុងការនាំមុខនៃការព្រមព្រៀង ដើម្បីគោលបំណងទាំងឡាយនៃបទល្មើសនានាបានចែងស្រមតាម កថាខ័ណ្ឌ ១ (a) (i) នៃមាត្រានេះ ត្រូវរាយការណ៍ការពិតដល់អគ្គលេខាធិការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ នៅពេលដែលមានការចុះហត្ថលេខារបស់ខ្លួន ឬនៅពេលដែលដាក់អោយធ្វើសច្ចាប័ន ការទទួល ការអនុម័ត ឬការឈានចូលអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៦

ការចាត់ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌចំពោះការលាងលុយកខ្វក់

១-រដ្ឋនិមួយៗដែលជាសមាជិកត្រូវតែអនុម័តដោយស្របតាមគោលការណ៍គ្រឹះទាំងឡាយ នៃច្បាប់របស់ខ្លួននូវបទបញ្ញត្តិ ហើយនឹងបណ្តាវិធានការដទៃទៀតដែលចាំបាច់ដើម្បីចាត់ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ កាលណាបានប្រព្រឹត្តដោយចេតនា :

a)(i)-ការប្តូរ ឬការផ្ទេរកម្មសិទ្ធ ដោយដឹងថាកម្មសិទ្ធទាំងអស់នោះជាប្រាក់ចំណូលបានពីបទល្មើសចំពោះគោលបំណងនៃការបិទបាំង ការកែច្នៃភាពដើមនៃកម្មសិទ្ធិខុសច្បាប់ ឬការជួយបុគ្គលណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការរកកម្រៃដើងសារនៃបទល្មើសសំអាងដើម្បីចៀសវាងពីផលវិបាកផ្នែកច្បាប់នៃសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ។

(ii)-ការលាក់បាំង ការកែច្នៃប្រភពទីតាំង និន្នាការចលនា ឬភាពជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធពិត ដោយដឹងថាកម្មសិទ្ធទាំងនេះបានមកពីបទល្មើស ។

b)-ផ្អែកលើគំនិតជាមូលដ្ឋានទាំងឡាយនៃប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន

i)-ការទទួលបាន ឬការប្រើប្រាស់កម្មសិទ្ធ ដោយដឹងថាកម្មសិទ្ធទាំងនោះជាប្រាក់ចំណូលពីបទឧក្រិដ្ឋនៅពេលដែលខ្លួនទទួល

ii)-ការចូលរួម ការសេពគប់ជាមួយ ឬក៏ការរួមធ្វើអំពើទុច្ចរិត ដើម្បីប្រព្រឹត្ត ការប៉ុនប៉ងដើម្បីប្រព្រឹត្ត និងការជួយទំនុកបំរុង ការជួយជ្រោមជ្រែង ការផ្តល់លក្ខណៈងាយស្រួល និងការផ្តល់យោបល់ពីការប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយបានចែងអនុលោមតាមមាត្រានេះ ។

២-ចំពោះគោលបំណងទាំងឡាយនៃការអនុវត្ត ឬប្រតិបត្តិកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ :

a) ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវរិះរកដើម្បីអនុវត្តកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ចំពោះដែនសមត្ថកិច្ចដ៏ទូលំទូលាយ នៃបណ្តាបទល្មើសសំអាង ។

b)-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់បញ្ចូលជាបទល្មើសសំអាងនូវបទព្រហ្មទណ្ឌកម្រិតធ្ងន់ទាំងអស់ដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ២ នៃអនុសញ្ញានេះ ហើយបណ្តាបទល្មើសបានចែងស្របតាមមាត្រា ៥ ៨ និង ២៣ នៃអនុសញ្ញានេះ ។ ក្នុងករណីដែលរដ្ឋជាភាគីទាំងឡាយណាដែលបទបញ្ញត្តិរបស់ខ្លួន កត់ត្រាចូលក្នុងបញ្ជីបណ្តាបទល្មើសសំអាងជាក់ស្តែង ពួកគេត្រូវដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ជីនូវដែនសមត្ថកិច្ចទូលាយមួយនៃបណ្តាបទល្មើសដែលបានផ្សាភ្ជាប់ក្រុមឧក្រិដ្ឋជននូវកម្រិតអប្បបរមា ។

(c)-ចំពោះគោលបំណងនានានៃវាក្យខ័ណ្ឌ (b) បទល្មើសសំអាងត្រូវចាត់ចូលជាបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តក្នុង និងក្រៅវង្វង់យុត្តាធិការនៃភាគីរដ្ឋដែលមានបញ្ហា ទោះបីជាបណ្តាបទល្មើសប្រព្រឹត្តនៅក្រៅវង្វង់យុត្តាធិការនៃភាគីរដ្ឋមួយ ត្រូវចាត់ជាបទល្មើសសំអាងលុះណាតែការប្រព្រឹត្តដែលពាក់ព័ន្ធជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលស្ថិតក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋមួយ កាលណាអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តក្នុងរដ្ឋនោះ ។

(d)-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវបានផ្តល់ការថតចម្លងច្បាប់របស់ខ្លួន ដែលផ្តល់សុពលភាពចំពោះមាត្រានេះ និងថតចម្លងការប្រែប្រួលបន្តបន្ទាប់ចំពោះច្បាប់ទាំងឡាយ ឬការអត្ថាធិប្បាយនៅទីនេះដល់អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

(e)-ប្រសិនបើបានដាក់តម្រូវដោយគោលការណ៍គ្រឹះទាំងឡាយនៃច្បាប់របស់ភាគីរដ្ឋមួយ វាអាចត្រូវបានចាត់ជាបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ មិនអនុវត្តចំពោះបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសសំអាង ។

(f)-ការដឹងដោយចេតនា ឬប៉ុនប៉ងបានតម្រូវជាកម្មវត្ថុនៃបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវបានសន្និដ្ឋានដូចស្ថានភាពបត្យានុម័ត ។

មាត្រា ៧
បណ្តាវិធានការណ៍ដើម្បីប្រឆាំងការលាងលុយ

១-បណ្តារដ្ឋដែលជាសមាជិកទាំងអស់ត្រូវ:

(a)-បង្កើតបទបញ្ញត្តិរបស់ខ្លួនដែលទូលំទូលាយ និងរបបត្រួតពិនិត្យចំពោះធនាគារ និងបណ្តាស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុដែលមិនមែនជាធនាគារ ហើយកន្លែងដែលសមរម្យអង្គការដទៃទៀត ជាពិសេសដែលងាយស្រួលដល់ការលាងលុយ ក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីទប់ស្កាត់ និងស៊ើបអង្កេតបណ្តាទម្រង់ទាំងអស់នៃការលាងលុយដែលត្រូវការបញ្ជាក់ចំពោះអត្តសញ្ញាណភ្ញៀវ រក្សាការថតចម្លង និងរាយការណ៍ពីករណីដែលសង្ស័យ ។

(b)-ត្រូវធានាអំពីរដ្ឋបាល បទបញ្ញត្តិ ការប្រតិបត្តិច្បាប់ និងអាជ្ញាធរដទៃទៀតដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងការលាងលុយ (ការចាត់បញ្ចូលដែលសមស្របតាមច្បាប់របស់ខ្លួន និងអាជ្ញាធរយុត្តិធម៌) មានលទ្ធភាពដើម្បីប្រតិបត្តិការ និងផ្លាស់ប្តូរពត៌មាន នៅក្នុងប្រទេស និងអន្តរជាតិ តាមបណ្តាលក្ខខ័ណ្ឌបានពណ៌នាដោយច្បាប់របស់ខ្លួន ហើយទីបំផុតត្រូវពិចារណាបង្កើតស្ថាប័នស៊ើបអង្កេតហិរញ្ញវត្ថុមួយ ដោយចាត់ជាមជ្ឈមណ្ឌលជាតិមួយសម្រាប់ប្រមូលផ្តុំ វិភាគ និងផ្សព្វផ្សាយពត៌មានដោយផ្តោតទៅលើការលាងលុយដែលមានអានុភាព ។

២-បណ្តាភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវពិចារណាលើការអនុវត្តនិងវិធានការដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីស៊ើបអង្កេតលើការប្រែប្រួលនៃប្រាក់ និងសំភារៈដែលចរាចរត្រឹមត្រូវឆ្លងកាត់ព្រំដែនរបស់ខ្លួន ។ ផ្អែកលើការការពារសុវត្ថិភាព ចំពោះការប្រើប្រាស់ត្រឹមត្រូវនៃពត៌មាន និងដោយគ្មានការរារាំងតាមមធ្យោបាយណាមួយដល់ចលនា ឬការផ្លាស់ប្តូរទីតាំងនៃដើមទុនតាមលក្ខណៈច្បាប់ ។ បណ្តាវិធានការទាំងនេះអាចរួមបញ្ចូលសេចក្តីត្រូវការរបស់បុគ្គលទាំងឡាយ ឬបណ្តាកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម ដែលដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់ព្រំដែននៃសាច់ប្រាក់ និងសំភារៈគ្រប់គ្រាន់ ដែលបានពិគ្រោះយោបល់ត្រឹមត្រូវ ។

៣-ក្នុងការបង្កើតបទដ្ឋានក្នុងស្រុកមួយ និងរបបអត្ថាធិការកិច្ចតាមវាក្យស័ព្ទនៃមាត្រានេះ ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់មាត្រាដទៃទៀតនៃអនុសញ្ញានេះ ។ បណ្តាភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ជាគោលមាគ៌ាមួយ នូវការផ្តើមដែលពាក់ព័ន្ធដល់អង្គការតាមតំបន់ អន្តរតំបន់ និងពហុភាគីប្រឆាំងនឹងការលាងលុយ ។

៤-បណ្តាភាគីរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ពង្រឹង និងជម្រុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាអន្តរជាតិ តាមតំបន់ តំបន់រណប និងទ្វេភាគីរវាងការអនុវត្តច្បាប់យុត្តិធម៌ និងអាជ្ញាធរទាំងឡាយដែលមានបទដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការលាងលុយកខ្វក់ ។

មាត្រា ៨
ការចាត់ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌចំពោះអំពើពុករលួយ

១-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវអនុម័តបទបញ្ញត្តិ និងបណ្ដាវិធានការដទៃទៀតដែលចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើតជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌនៅពេលបានប្រព្រឹត្តដូចជា :

(a)-ការសន្យាផ្ដល់ ឬការអោយដល់មន្ត្រីណាម្នាក់ដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល នូវអត្ថប្រយោជន៍ដែលជ្រុលហួសហេតុសម្រាប់មន្ត្រីនោះ ឬក៏បុគ្គលម្នាក់ទៀត ឬនីតិបុគ្គល ដើម្បីអោយគេធ្វើសកម្មភាព ឬមិនអើពើដល់ការអនុវត្តភារកិច្ចផ្លូវការរបស់ខ្លួន ។

(b)-ការរែអង្គាស ឬការទទួលយកដោយមន្ត្រីសាធារណៈដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល នូវអត្ថប្រយោជន៍ជ្រុលហួសហេតុសម្រាប់មន្ត្រីនោះខ្លួនឯង ឬបុគ្គលមួយទៀត ឬនីតិបុគ្គល ដើម្បីអោយមន្ត្រីនោះប្រព្រឹត្ត ឬទប់ទល់អំពីសកម្មភាពក្នុងការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចជាផ្លូវការរបស់ខ្លួន ។

២-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាលើការអនុម័តបទបញ្ញត្តិ និងបណ្ដាវិធានការដទៃទៀតដែលចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើតជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ប្រព្រឹត្តយោងតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ពាក់ព័ន្ធនឹងមន្ត្រីសាធារណៈជាជនបរទេស ឬមន្ត្រីស៊ីវិលអន្តរជាតិ ។ ដូចនេះភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាអំពីការបង្កើតជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌទាំងឡាយ អំពីទម្រង់ផ្សេងៗនៃអំពើពុករលួយ ។

៣-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវអនុម័តផងដែរនូវបណ្ដាវិធានការដែលចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើតជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌនូវការចូលរួមណាមួយរបស់អ្នកសមគំនិតក្នុងបទល្មើសដូចបានចែងស្របតាមមាត្រានេះ ។

៤-ចំពោះគោលបំណងទាំងឡាយក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ និងមាត្រាទី ៩ នៃអនុសញ្ញានេះ ។ មន្ត្រីទូទៅ មានន័យថា មន្ត្រី ឬបុគ្គលម្នាក់ដែលជាអ្នកផ្ដល់សេវាសាធារណៈ ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់របស់ប្រទេសនោះ និងដូចបានអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌរបស់ភាគីរដ្ឋដែលបុគ្គលចោទសួរបំពេញមុខនាទី។

មាត្រា ៩
បណ្ដាវិធានការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

១-បន្ថែមទៅលើបណ្ដាវិធានការដែលបានចែងក្នុងមាត្រា៨នៃអនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវតែអនុម័តនូវបទបញ្ញត្តិ បទដ្ឋានរដ្ឋបាល ឬបណ្ដាវិធានការដែលមានប្រសិទ្ធភាពផ្សេងៗទៀត ដើម្បីជម្រុញអាកប្បកិរិយា និងដើម្បីទប់ស្កាត់ ស៊ើបអង្កេត និងដាក់ទណ្ឌកម្មលើអំពើពុករលួយរបស់មន្ត្រីសាធារណៈទាំងឡាយ តាមទំហំនៃការប្រព្រឹត្តតាមច្បាប់របស់ប្រទេសខ្លួន ។

២-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់បណ្ដាវិធានការ ដើម្បីធានាអោយមានប្រសិទ្ធិភាព ដោយអាជ្ញាធរនានារបស់ខ្លួនក្នុងការការពារ ទប់ស្កាត់ ការស៊ើបអង្កេត និងការដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះអំពើពុករលួយរបស់មន្ត្រីនានា រួមបញ្ចូលនូវការផ្ដល់ឯករាជ្យភាពគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីទប់ទល់នូវការនាំចូលមិនសមរម្យលើសកម្មភាពទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១០
ភាពទទួលខុសត្រូវរបស់បុគ្គលទាំងឡាយដែលស្របច្បាប់

១-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវអនុម័តវិធានការនានាតាមដែលចាំបាច់ ស្របតាមគោលការណ៍ច្បាប់របស់ខ្លួន ដើម្បីបង្កើតអោយមានការទទួលខុសត្រូវរបស់នីតិបុគ្គលទាំងឡាយ ចំពោះការចូលរួមចំណែកក្នុងឧក្រិដ្ឋកម្មធ្ងន់ធ្ងរដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពួកឧក្រិដ្ឋជន និងចំពោះបណ្ដាបទល្មើសមានចែងអនុលោមតាមមាត្រា ៥ ៦ ៨ និង ២៣ នៃអនុសញ្ញានេះ។

២-ផ្អែកទៅលើបណ្ដាគោលការណ៍នៃច្បាប់របស់ភាគីរដ្ឋជាសមាជិក ភាពទទួលខុសត្រូវរបស់នីតិបុគ្គលទាំង-ឡាយអាចជាបទព្រហ្មទណ្ឌ បទល្មើសរដ្ឋប្បវេណី ឬបទល្មើសរដ្ឋបាល ។

៣-ភាពទទួលខុសត្រូវទាំងនេះមិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌ របស់រូបវន្តបុគ្គលនានាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសផ្សេងៗឡើយ ។

៤-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវធានាថា នីតិបុគ្គលទាំងឡាយប្រកាន់ខ្ជាប់ការទទួលខុសត្រូវអនុលោមតាមមាត្រានេះ ជាពិសេសគឺផ្នែកលើប្រសិទ្ធភាព សមភាព និងទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌ រួមទាំងទណ្ឌកម្មផ្នែករូបិយវត្ថុ ។

មាត្រា ១១

ការចោទប្រកាន់ ការវិនិច្ឆ័យទោស និង ទណ្ឌកម្ម

១-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវបង្កើតក្រុមមន្ត្រីសំខាន់ៗមួយចំនួន ដើម្បីទទួលខុសត្រូវអំពើបណ្តាបទល្មើសបានចែងស្របតាមមាត្រា ៥ . ៦ . ៨ និង ២៣ នៃអនុសញ្ញានេះ ទទួលខុសត្រូវចំពោះទណ្ឌកម្មទាំងឡាយដែលចូលជាធរមាននូវភាពនៃបទល្មើស ។

២-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ ដើម្បីធានាអំពីអំណាចស្របច្បាប់ទាំងឡាយដែលជាឆន្ទានុសិទ្ធិអោយស្ថិតក្រោមច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួនទាក់ទងដល់ការចោទប្រកាន់នៃបុគ្គលទាំងឡាយចំពោះបទល្មើសនានាគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះត្រូវបានអនុវត្ត ដើម្បីពង្រីកប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រតិបត្តិច្បាប់កំណត់ចំពោះបណ្តាបទល្មើសទាំងនោះ ហើយដោយការប្រុងប្រយ័ត្នគួរឱ្យជឿទុកចិត្តបានចំពោះ សេចក្តីត្រូវការដើម្បីទប់ស្កាត់នូវក្រុមបទល្មើសទាំងនេះ ។

៣-ក្នុងករណីបទល្មើសទាំងឡាយបានចែងស្របតាមមាត្រា ៥ ៦ ៨ និង ២៣ នៃអនុសញ្ញានេះភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការសមស្រប ស្របតាមច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួនហើយដោយប្រុងប្រយ័ត្នបំផុតចំពោះសិទ្ធិការពារដើម្បីរកការធានាអំពីលក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយ បានដាក់ភ្ជាប់សេចក្តីសំរេចទាំងឡាយ អំពីការលើកលែងការកាត់ទោសដែលនៅសល់មិនទាន់សំរេចឬឧទ្ធរណ៍ពិចារណាតំរូវការការចាំបាច់ដើម្បីធានាពីវត្តមានចុងចោទនៅតំណាក់កាលព្រហ្មទណ្ឌលើកក្រោយទៀត ។

៤-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវធានាអះអាងថាតុលាការរបស់ខ្លួន ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដទៃទៀតជាភស្តុតាងអំពីលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរនៃបទល្មើសទាំងឡាយ គ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះនៅពេលពិចារណា អំពីយថាហេតុនៃការដោះលែងជាមុន ឬ ការដោះលែងជាបណ្តោះអាសន្ន បុគ្គលទាំងឡាយដែលបានដាក់ទោសរួចនៃបទល្មើសទាំងឡាយ ។

៥-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវបង្កើតក្រោមច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួននូវលក្ខខ្ចិកៈវែងមួយ អំពីការកំណត់ថេរៈវេលាដើម្បីផ្តើមនីតិវិធីសំរាប់បទល្មើសណាមួយគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ហើយថេរៈវេលាវែងជាងដែលជនល្មើសដែល បានចោទប្រកាន់បានគេចវេះពីរដ្ឋបាលយុត្តិធម៌ដែលត្រឹមត្រូវ ។

៦-ការគ្មានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ និងប៉ះពាល់ដល់គោលការណ៍ដែលអធិប្បាយអំពីបណ្តាបទល្មើសបានចែងអនុលោមតាមអនុសញ្ញានេះ ហើយអត្ថាធិប្បាយអំពីការការពារតាមច្បាប់ដែលអាចអនុវត្តបាន ឬ គោលការណ៍ច្បាប់ដទៃទៀតត្រួតពិនិត្យភាពត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់អំពីការប្រព្រឹត្ត ត្រូវរក្សាចំពោះច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីរដ្ឋមួយ ហើយបណ្តាបទល្មើសទាំងនេះត្រូវបានចោទប្រកាន់ និងផ្តន្ទាទោសអនុលោមតាមច្បាប់នោះ ។

មាត្រា ១២

ការរឹបអូសយក និង ការដកហូតយក

១-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវអនុម័តបណ្តាវិធានការនានាតាមដែលអាចចាំបាច់ ចំពោះវិសាលភាពដ៏ធំបំផុត

ដែលអាចធ្វើទៅបានដើម្បីជួយឱ្យមានការរឹបអូសយកនូវ :

 a-កំរៃនៃបទល្មើសឧក្រិដ្ឋទាញយកពីបណ្តាបទល្មើសគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ឬ កម្មសិទ្ធិតំលៃ នៃភាពស៊ីគ្នាណាមួយចំពោះកំរៃទាំងនេះ ។

b-កម្មសិទ្ធិ សំភារៈ ឬ លិខិតដទៃទៀត ប្រើប្រាស់ផ្ទៃក្នុង ឬ បានទុកបំរុងសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងបទល្មើសទាំងឡាយគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ។

២-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវអនុម័តបណ្តាវិធានការដែលអាចចាំបាច់ ដើម្បីជួយធ្វើឱ្យបាននូវអត្តសញ្ញាណស្វាក-ស្នាមការដោះលែង ឬ ការរឹបអូសយកនូវអ្វីៗបានយោងតាមកឋាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ចំពោះគោលបំណងនៃការរឹបអូសយកជាយថាហេតុ ។

៣-ប្រសិនណាចំណូលពីបទល្មើសត្រូវបានកែប្រែ ឬ ផ្លាស់ប្តូរជាផ្នែកទាំងដុល ចូលជាកម្មសិទ្ធិដទៃទៀត កម្មសិទ្ធិទាំងនេះត្រូវទទួលខុសត្រូវដល់បណ្តាវិធានការបានយោងតាមក្នុងមាត្រានេះជំនួសដោយប្រាក់ចូលទាំងនេះ ។

៤-ប្រសិនណាប្រាក់ចំណូលពីបទល្មើសត្រូវបានគេប្រគល់ជាមួយកម្មសិទ្ធិ ដែលបានទទួលពីប្រភពស្របច្បាប់ទាំងឡាយត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការដកហូតយកអាស្រ័យលើតំលៃដែលបានប៉ាន់ប្រមាណ នៃប្រាក់ចំណូលច្របូក-ច្របល់ទាំងនេះ ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់អំណាចដែលទាក់ទិននឹងការដោះលែង ឬ ការរឹបអូសយក ។

៥-ប្រាក់ចំណូល ឬ អត្ថប្រយោជន៍ដទៃទៀតបានទទួលពីប្រាក់ចំណូល នៃបទឧក្រិដ្ឋ ចេញពីកម្មសិទ្ធិក្នុងផ្នែកដែលប្រាក់ចំណូលពីបទឧក្រិដ្ឋត្រូវបានកែប្រែ ឬ បានផ្លាស់ប្តូរ ឬ ចេញពីកម្មសិទ្ធដោយប្រាក់ចំណូលពីបទឧក្រិដ្ឋណាមួយត្រូវបានបញ្ចូនច្របល់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវដែរដែលចំពោះបណ្តាវិធានការបានយោងក្នុងមាត្រានេះ ក្នុងលក្ខណៈដូចគ្នា ហើយចំពោះវិសាលភាពដូចគ្នាជាប្រាក់ចំណូលពីបទឧក្រិដ្ឋ ។

៦-ចំពោះបណ្តាគោលបំណងនៃមាត្រានេះ និងមាត្រាទី ១៣ នៃអនុសញ្ញានេះភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវផ្តល់អំណាចតុលាការរបស់ខ្លួន ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដទៃទៀតដើម្បីបញ្ជាធនាគារ ការថតចំលងហិរញ្ញវត្ថុ ឬពាណិជ្ជកម្មត្រូវធ្វើឱ្យបានតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន ឬត្រូវបានរឹបអូសយក ។ បណ្តាភាគីរដ្ឋទាំងឡាយមិនត្រូវពន្យារអំពីបរិវេណនៃការសំងាត់របស់ធនាគារ ។

៧-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយអាចពិចារណា អំពីលទ្ធភាពនៃសេចក្តីត្រូវការដែលជនល្មើសបង្ហាញពីលក្ខណៈដើមត្រឹមត្រូវនៃប្រាក់ចំណូលពីបទឧក្រិដ្ឋដែលបានចោទប្រកាន់ ឬ កម្មសិទ្ធិដទៃទៀតដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការរឹបអូសចំពោះវិសាលភាពដែលតំរូវការមួយ គឺស្របតាមបណ្តាគោលការណ៍នៃច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួន ហើយស្របតាមលក្ខណៈយុត្តិធមិ និង នីតិវិធីផ្សេងៗទៀត ។

៨-បណ្តាបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ មិនត្រូវបកស្រាយឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ភាគីទី ៣ ឡើយ ។

៩-ប្រការដែលគ្មានក្នុងមាត្រានេះ នឹងប៉ះពាល់ដល់គោលការដែលបណ្តាវិធានការដែលបានយោងត្រូវបានចែង និងអនុវត្តអនុលោមទៅតាម និងផ្អែកលើបញ្ញត្តិនានា នៃច្បាប់ស្រុករបស់ភាគីរដ្ឋនោះ ។

មាត្រា ១៣

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាអន្តរជាតិ ចំពោះបណ្តាគោលបំណងនៃការរឹបអូសយក

១-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗដែលបានទទួលសំណើរពីភាគីរដ្ឋមួយទៀតអំពី យុត្តាធិការ លើបទល្មើសគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះចំពោះការរឹបអូសប្រាក់ចំណូលពីឧក្រិដ្ឋកម្មសិទ្ធិ បរិក្ខារ ឬ លិខិតករណ៍នានាបានយោងក្នុងមាត្រា ១២ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃអនុសញ្ញានេះកើតឡើងក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនចំពោះវិសាលភាពដ៏ធំបំផុតដែលអាចធ្វើទៅបានតាមប្រព័ន្ធច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួនត្រូវ :

a-ដាក់ស្នើសំណើរដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនចំពោះគោលបំណង នៃការទទួលបទបញ្ជានៃការរឹបអូសយកហើយប្រសិនបើបទបញ្ជាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យប្រសិទ្ធភាពចំពោះវា ។

b-លើកសំណើរដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនតាមទស្សនៈចំពោះការផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពរបស់វាចំពោះវិសាលភាពដែលបានស្នើសុំបញ្ជានៃការរឹបអូសយកចេញដោយតុលាការ ក្នុងដែនដីរបស់ភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើស្របតាមមាត្រា ១២ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃអនុសញ្ញានេះត្រឹមតែវាពាក់ព័ន្ធដល់ប្រាក់ចំណូលពីឧក្រិដ្ឋកម្ម កម្មសិទ្ធិ បរិក្ខារ ឬឯកសារច្បាប់ដទៃទៀតបានយោងក្នុងមាត្រា ១២ កថាខ័ណ្ឌ ១ បានកើតឡើងក្នុងទឹកដីនៃភាគីរដ្ឋដែលបានលើកស្នើ ។

២-តាមសំណើរដែលបានធ្វើដោយភាគីរដ្ឋមួយទៀតមានយុត្តាធិការលើ បទល្មើសគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ។ ភាគីរដ្ឋដែលបានលើកសំណើរត្រូវចាត់វិធានការ ដើម្បីកត់សំគាល់ស្វាកស្វាមហើយដោះលែង ឬ ដកហូតយកប្រាក់ចំណូលពីឧក្រិដ្ឋកម្ម កម្មសិទ្ធិ បរិក្ខារ ឬ ឯកសារច្បាប់នានា បានយោងក្នុងមាត្រា ១២ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃអនុ-សញ្ញានេះសំរាប់គោលបំណងនៃការដកហូតយកជាយថាហេតុ ត្រូវបានបញ្ជាដែរដោយភាគីរដ្ឋដែល ដោយភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើសុំ ឬ ស្របតាមសំណើរដែលស្ថិតក្រោមកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះដោយភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំ ។

៣-បណ្តាបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រាទី ១៨ នៃអនុសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តចំពោះមាត្រានេះ ។ ជាបន្ថែមចំពោះពត៌មាននេះបានបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា ១៨ កថាខ័ណ្ឌ ១៥ សំណើរទាំងឡាយបានធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រានេះត្រូវផ្ទុក :

a-ក្នុងករណីសំណើរមានជាប់ទាក់ទងទៅនឹងកថាខ័ណ្ឌ ១ (a) នៃមាត្រានេះការអធិប្បាយអំពីកម្មសិទ្ធ ត្រូវបានដកហូតយកហើយកំណត់ហេតុបានផ្អែកលើដោយ ភាគីរដ្ឋដែលកំពុងដាក់សំណើរគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីអាចឱ្យភាគី រដ្ឋ ដែលបានស្នើស្វែងរកបញ្ជាស្ថិតក្រោមច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួន ។

b-ក្នុងករណីសំណើរជាប់ទាក់ទងទៅនឹងកថាខ័ណ្ឌ ១ (b)នៃមាត្រានេះការថតចំលងដែលអាចយកជាការបានតាមច្បាប់នៃបញ្ជាអំពីការរឹបអូសយកផ្អែកលើសំណើរដែលត្រូវយកជាគ្រឹះចេញដោយភាគីរដ្ឋដែលកំពុង លើកសំណើរកំណត់ហេតុ និងពត៌មានជាវិសាលភាពចំពោះការលុបចោលបទបញ្ជាត្រូវបានស្នើឡើង ។

c-ក្នុងករណីសំណើរជាប់ទាក់ទងនិងកថាខ័ណ្ឌ ២ នៃមាត្រានេះកំណត់ហេតុដែលបានផ្អែកដោយភាគីរដ កំពុងស្នើសុំ និងការអធិប្បាយអំពីសកម្មភាពនានាដែលបានដាក់ស្នើ ។

៤-សេចក្តីសំរេចទាំងឡាយ ឬ សកម្មភាពទាំងឡាយបានផ្តល់ឱ្យក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ និង ២ នៃមាត្រានេះត្រូវបានទទួលយកដោយភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំអនុលោមតាមនិងផ្អែកលើកបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួននិងបទបញ្ជាជានីតិវិធីរបស់ខ្លួន ឬ កតិកាសញ្ញាជាទ្វេភាគី ឬ ពហុភាគីកិច្ចព្រមព្រៀង ឬ ការរៀបចំចំពោះវាអាចជាប់ក្នុងទំនាក់ទំនង និងភាគីរដ្ឋដែលបានកំពុងស្នើសុំ ។

៥-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវផ្តល់ការថតចំលងទាំងឡាយ នូវច្បាប់និងបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ខ្លួនដែលផ្តល់សុពលភាពដល់មាត្រានេះ និងអំពីការប្រែប្រួលជាបន្តបន្ទាប់ចំពោះច្បាប់និងបញ្ញត្តិនានា ឬការអត្ថាធិប្បាយនេះដល់អគ្គលេខាធិការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

៦-ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋមួយបោះឆ្នោតដើម្បីបង្កើតនូវការចាត់វិធានការ បានយោងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ និង ២ នៃមាត្រានេះមានលក្ខខ័ណ្ឌអំពីការមានកតិកាសញ្ញាដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ ភាគីរដ្ឋនោះត្រូវពិចារណាអំពីអនុសញ្ញានេះនូវកតិកាសញ្ញាចាំបាច់ និងគ្រាប់គ្រាន់ជាទៀងទាត់ ។

៧-កិច្ចសហប្រតិបត្តិការស្ថិតក្រោមមាត្រានេះ អាចត្រូវបដិសេធដោយភាគីរដ្ឋមួយប្រសិនបើបទល្មើសដែលសំណើរជាប់ទាក់ទងគ្នាមិនមែនជាបទល្មើសគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ។

៨-បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃមាត្រានេះមិនត្រូវបកស្រាយឱ្យប៉ះពាល់សិទ្ធិ នៃភាគីទី ៣ ដែលមិនក្លែងក្លាយ ។

៩-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវពិចារណាអំពីការសន្និដ្ឋានសន្ធិសញ្ញាទ្វេភាគីឬពហុភាគីកិច្ចព្រមព្រៀង ឬការចាត់ចែងរៀបចំដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រសិទ្ធភាព នៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាអន្តរជាតិ ដែលបានទទួលរាប់រងស្របតាមមាត្រានេះ ។

មាត្រា ១៤

ការកំចាត់ចោលប្រាក់ចំណូលពីឧក្រិដ្ឋកម្ម ឬ កម្មសិទ្ធិដែលរឹបអូស

១-ប្រាក់ចំណូលពីឧក្រិដ្ឋកម្ម ឬ កម្មសិទ្ធិបានដកហូតដោយភាគីរដ្ឋមួយស្របតាមមាត្រា ១២ ឬ ១៣ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃអនុសញ្ញានេះត្រូវកំចាត់ចោលដោយភាគីរដ្ឋនោះ អនុលោមតាមច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួននិងបណ្តានីតិវិធីរដ្ឋបាលផ្សេងៗ ។

២-កាលណាអនុវត្តតាមសំណើរបានធ្វើឡើងដោយភាគីរដ្ឋមួយទៀត អនុលោមតាមមាត្រា១៣ នៃអនុសញ្ញានេះភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវផ្តល់អាទិភាពដល់ការពិចារណា ចំពោះការប្រគល់ត្រលប់វិញនូវប្រាក់ចំណូលឧក្រិដ្ឋកម្ម ឬកម្មសិទ្ធិដែលបានរឹបអូសដល់ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំនេះ វាអាចផ្តល់សំណងដល់អ្នករងគ្រោះដោយឧក្រិដ្ឋកម្ម ឬឱ្យត្រឡប់វិញប្រាក់ចំណូលនៃបទឧក្រិដ្ឋកម្ម ឬកម្មសិទ្ធិដល់ម្ចាស់ស្របច្បាប់របស់គេចំពោះក៏តែបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ក្នុងស្រុក ហើយប្រសិនបើបានស្នើដូច្នេះ ។

៣-កាលណាអនុវត្តតាមសំណើរធ្វើឡើងដោយភាគីរដ្ឋមួយទៀត ស្របតាមមាត្រា ១២ និង ១៣ នៃអនុសញ្ញានេះភាគីរដ្ឋមួយអាចផ្តល់ឱ្យនូវការពិចារណាជាពិសេសចំពោះការសន្និដ្ឋានកិច្ចព្រមព្រៀងនានា ឬការចាត់ចែងរៀបចំនានាអំពី :

a-ការបរិច្ចាគតំលៃនៃប្រាក់ចំណូលពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬ កម្មសិទ្ធិ ឬ ប្រាក់ផ្សេងៗបានពីការលក់ប្រាក់ចំណូលពីឧក្រិដ្ឋកម្ម ឬ......... ឬចំណែកមួយនៃផ្នែកនេះដល់គណនីដែលបានជ្រើសទុកជាមុនស្របតាមមាត្រា ៣០ កថាខ័ណ្ឌ ២ (c) នៃអនុសញ្ញានេះហើយដល់បណ្តាអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលដែលកំពុងផ្តល់ឯកទេសកម្មក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងបទឧក្រិដ្ឋកម្ម ។

b-ការចែកភាគហ៊ុនជាមួយភាគីរដ្ឋទាំងឡាយជាទៀងទាត់ ឬករណីតាមករណីដោយទៀងទាត់ប្រាក់ចំណូលពីឧក្រិដ្ឋកម្ម ឬទ្រព្យសម្បត្តិ ឬប្រាក់ដែលបានពីការលក់ប្រាក់ ឬទ្រព្យពីបទឧក្រិដ្ឋកម្មអនុលោមតាមច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួន ឬនីតិវិធីរដ្ឋបាលនានា ។

មាត្រា ១៥

អំពីយុត្តាធិការ

១-ភាគីរដ្ឋនិមួយៗត្រូវអនុវត្តបណ្តាវិធានការដែលអាចចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើតយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសទាំងឡាយបានចែងស្របតាមមាត្រា ៥ ៦ ៨ និង ២៣ នៃអនុសញ្ញានេះកាលណា :

a-បទល្មើសត្រូវបានកើតឡើងក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីរដ្ឋនោះ ឬ

b-បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅលើនាវា យន្តហោះដែលកំពុងហោះហើរមានទង់ជាតិរបស់ភាគីរដ្ឋនោះ ឬយន្តហោះដែលត្រូវបានគេចុះបញ្ជីស្ថិតក្រោមច្បាប់ទាំងឡាយរបស់ភាគីរដ្ឋនោះនៅពេលដែលបទល្មើសត្រូវបានកើតឡើង ។

២-ផ្អែកលើមាត្រាទី ៤នៃអនុសញ្ញានេះភាគីរដ្ឋមួយអាចបង្កើតផងដែរនូវយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនទៅលើបទល្មើសកាលណា :

a-បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តប្រឆាំងជនជាតិ នៃភាគីរដ្ឋនេះ

b-បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយជនជាតិ នៃភាគីរដ្ឋនោះ ឬជនដែលគ្មានរដ្ឋដែលមានទីលំនៅជាទំលាប់របស់គេក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ឬ

c-បទល្មើសជា :

i-បទល្មើសមួយក្នុងចំនោមទាំងនោះចែងស្របតាមមាត្រាកឋាខ័ណ្ឌ១ នៃអនុសញ្ញានេះហើយត្រូវបានប្រព្រឹត្តខាងក្រៅទឹកដីរបស់ខ្លួនដោយទស្សនៈចំពោះការប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋធ្ងន់ធ្ងរក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ។

ii-បទល្មើសមួយបានចែងស្របតាមមាត្រា៦ កឋាខ័ណ្ឌ១

b-ii -នៃអនុសញ្ញានេះហើយត្រូវបានសកើតឡើងខាងក្រៅទឹកដីរបស់ខ្លួន ដោយទិដ្ឋភាពចំពោះការប្រព្រឹត្ត បទល្មើសបានចែងស្របតាមមាត្រាទី ៦ កឋាខ័ណ្ឌ១ (a- i) ឬ (ii) ឬ (b) (i) នៃអនុសញ្ញានេះនៅទឹកដីរបស់ខ្លួន

៣-ចំពោះបណ្តាគោលបំណងនៃមាត្រា ១៦ កឋាខ័ណ្ឌ ១០ នៃអនុសញ្ញានេះភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវអនុវត្តបណ្តាវិធានការដូចដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសទាំងឡាយគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះនៅពេលដែលជនល្មើសដែលបានចោទប្រកាន់មានវត្តមានក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនហើយវាមិនធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលនេះម្នាក់ឯងស្ថិតលើកទឹកដីដែលគាត់ជាមនុស្សនៃសញ្ជាតិនោះ ។

៤-ភាគីរដ្ឋនិមួយៗអាចអនុវត្តផងដែរនូវបណ្តាវិធានការដូចដែលអាចចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនទៅលើបទល្មើសនានា គ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះកាលណាជនល្មើសដែលបានចោទប្រកាន់មានវត្តមានក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនហើយមិនធ្វើបត្យាប័នគាត់ទេ ។

៥-ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋមួយដែលកំពុងអនុវត្តយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន ស្ថិតក្រោមកឋាខ័ណ្ឌ ១ និង ២ នៃមាត្រានេះបានត្រូវគេប្រកាស ឬទោះជាបានរៀនដែលភាគីរដ្ឋមួយឬច្រើនកំពុងដឹកនាំការស្រាវជ្រាវអង្កេតធ្វើការចោទប្រកាន់ឬនីតិយុត្តិធមិចំពោះកាប្រព្រឹត្តដូចគ្នាអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនានារបស់ភាគីរដ្ឋទាំងនោះជាត្រឹមត្រូវត្រូវប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយភាគីរដ្ឋមួយទៀតតាមទស្សនៈចំពោះការសំរបសំរួលសកម្មភាពទាំងឡាយរបស់ពួកខ្លួន ។

៦-ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់បទដ្ឋាននានានៃច្បាប់អន្តរជាតិជាទូទៅ អនុសញ្ញានេះមិនត្រូវដាក់ចេញការអនុវត្តនូវយុត្តាធិការផ្អែកព្រហ្មទ័ណ្ឌណាមួយបានបង្កើតឡើងដោយភាគីរដ្ឋមួយស្របតាមច្បាប់ស្រុករបស់គេ ។

មាត្រា ១៦

ការធ្វើបត្យាប័ន

១-មាត្រានេះត្រូវអនុវត្តចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយណាបានគ្របដណ្តប់ ដោយអនុសញ្ញានេះ ឬ ក្នុងបណ្តាករណីដែលបទល្មើសបានយោងក្នុងមាត្រា៣ កឋាខ័ណ្ឌ ១ (a) ឬ (b) ពាក់ព័ន្ធនឹងក្រុមឧក្រិដ្ឋជន និងបុគ្គលដែលជាប្រធានបទនៃសំណើរចំពោះការធ្វើបត្យាប័នត្រូវបានបោះទីតាំងក្នុងទឹកដីនៃភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំ ប្រសិនបើបទករណីដែលបទល្មើសបានយោងក្នុងមាត្រា៣ កឋាខ័ណ្ឌ១ (a) ឬ (b) ពាក់ព័ន្ធនឹងក្រុមឧក្រិដ្ឋជន និងបុគ្គលដែលជាប្រធានបទនៃសំណើរចំពោះការធ្វើបត្យាប័នត្រូវបានបោះទីតាំងក្នុងទឹកដីនៃភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំ ប្រសិនបើបទ-ល្មើសសំរាប់បត្យាប័នត្រូវបានិរទេសមានទ័ណ្ឌកម្មស្ថិតក្រោមច្បាប់ស្រុករបស់ភាគីទាំងពីរ ភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើ និងភាគីរដ្ឋ ដែលបានស្នើ ។

២-ប្រសិនបើសំណើរឱ្យធ្វើបត្យាប័នរួមបញ្ចូលបទល្មើសឧក្រិដ្ឋធ្ងន់ធ្ងរដាច់ពីគ្នាខ្លះៗ បទល្មើសខ្លះមិនគ្របដណ្តប់ដោយមាត្រានេះ ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើរអាចអនុវត្តមាត្រានេះផងដែរ ចំពោះបណ្តាបទល្មើសជាបន្តបន្ទាប់ទៀត ។

៣-បទល្មើសទាំងអស់ដែលមាត្រានេះអនុវត្ត ត្រូវយល់ថាត្រូវបានចាត់ជាបទល្មើសដែលធ្វើបត្យាប័នក្នុងសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នណាមួយកើតឡើងរវាងភាគីរដ្ឋទាំងនោះ ។ ភាគីរដ្ឋនានាធ្វើការបញ្ចូលបណ្តាបទល្មើសជាបណ្តាបទល្មើសដែលធ្វើបត្យាប័នក្នុងសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័ននីមួយៗត្រូវសន្និដ្ឋានចេញពីបទល្មើសទាំងនេះ ។

៤-ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋមួយដែលធ្វើបត្យាប័នមានលក្ខខ័ណ្ឌស្របតាមសន្ធិសញ្ញា បានទទួលសំណើរដើម្បីធ្វើបត្យាប័នអាចពិចារណាអនុសញ្ញានេះជាមូលដ្ឋានច្បាប់សំរាប់ការធ្វើបត្យាប័នចំពោះបទល្មើសដែលមាត្រានេះអនុវត្ត ។

៥-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយដែលធ្វើបត្យាប័នមានលក្ខខ័ណ្ឌ លើប្រសិទ្ធិភាពនៃសន្ធិសញ្ញាមួយត្រូវ :

a-នៅពេលនៃការដាក់លិខិតស្នាមនៃការឱ្យសច្ចានុម័ត របស់ពួកគេ ការទទួល ការយល់ព្រម ឬ ការឈានចូលដល់អនុសញ្ញានេះរាយការណ៍ជូនអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិទោះជាពួកគេនិងទទួលយកអនុសញ្ញានេះជាមូលដ្ឋានច្បាប់សំរាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការលើការធ្វើបត្យាប័នជាមួយភាគីរដ្ឋដទៃទៀតចំពោះអនុសញ្ញានេះហើយ

b-ប្រសិនណាពួកគេមិនទទួលយកអនុសញ្ញានេះ ជាមូលដ្ឋានច្បាប់សំរាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការលើកការធ្វើបត្យាប័និរទេសដែលសមរម្យ ដើម្បីសន្និដ្ឋានលើសន្និសញ្ញានានាលើការធ្វើបត្យាប័នជាមួយបណ្តាភាគីរដ្ឋដទៃទៀតចំពោះអនុសញ្ញានេះដើម្បីអនុវត្តមាត្រានេះ ។

៦-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយដែលមិនធ្វើបត្យាប័ន លើលក្ខខ័ណ្ឌប្រសិទ្ធភាព នៃសន្ធិសញ្ញាមួយត្រូវទទួលស្គាល់បណ្តាបទល្មើសណាមួយដែលមាត្រានេះអនុវត្តជាបណ្តាបទល្មើសដែលធ្វើបត្យាប័នរវាងពួកគេ ។

៧-ការធ្វើបត្យាប័នត្រូវផ្អែកលើលក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយបានផ្តល់ឱ្យតាមរយៈច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំ ឬដោយសន្ធិសញ្ញាការធ្វើបត្យាប័នដែលអនុវត្ត រួមបញ្ចូលទាំងបណ្តាលក្ខខ័ណ្ឌទាក់ទងដល់ទណ្ឌកម្មអប្បបរិមានូវសេចក្តីត្រូវការសំរាប់ការធ្វើបត្យាប័ននិងកំណត់ហេតុដែលភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើអាចបដិសេធការធ្វើបត្យាប័ន។

៨-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវផ្អែកលើច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួន យកចិត្តទុកដាក់ដើម្បីធ្វើឱ្យបានរួសរាន់នូវនីតិវិធីបត្យាប័ន ហើយធ្វើឱ្យងាយស្រួលដល់សេចក្តីត្រូវការជាក់ស្តែងទាក់ទងដល់បទល្មើសទាំងឡាយណាដែលមាត្រានេះ-អនុវត្ត ។

៩-ផ្អែកលើបត្យាប័នរបស់ខ្លួនភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំ អាចទទួលយកដែលការធ្វើបត្យាប័នរបស់ជនទោះត្រូវបានរកឃើញហើយជាអ្នកមានវត្តមានក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួនក្នុងការឃុំឃាំង ឬទទួលយកបណ្តាវិធានការសមរម្យដទៃទៀតដើម្បីអះអាងធានាពីវត្តមានរបស់ខ្លួននូវនីតិវិធីបត្យាប័ននានា ផ្អែកលើភាពសមតាមបំណងដែលកាលៈទេសៈអនុញ្ញាតដូច្នេះ និងជាបន្ទាន់ហើយតាមសំណើររបស់ភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើសុំ ។

១០-ភាគីរដ្ឋមួយក្នុងដែនដីរបស់គេ ជនល្មើសដែលចោទប្រកាន់ត្រូវបានគេរកឃើញប្រសិនបើមិនធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលនោះតាមរយៈបទល្មើសដែល រាត្រានេះអនុវត្តតែឯងលើបរិវេណដែលគាត់ ឬនាងជាជនមួយនៃជនជាតិខ្លួនតាមសំណើរឿងដោយគ្មានការពន្យាពេលជ្រុលហួសហេតុទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទាំងឡាយរបស់ខ្លួនដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ ។ អាជ្ញាធរទាំងនោះត្រូវធ្វើសេចក្តីសំរេចរបស់ខ្លួននិងធ្វើកំណត់ហេតុរបស់ខ្លួនក្នុងលក្ខណៈ ដូចគ្នាដូចក្នុងករណីបទល្មើសដទៃទៀតនៃលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរស្ថិតក្រោមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីរដ្ឋនោះ បណ្តាភាគីរដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវសហប្រតិបត្តិការជាមួយគ្នាជាពិសេសលើទស្សនៈវិស័យ និងជាក់ស្តែងដើម្បីធានាបានភាពគ្រប់គ្រាន់នៃការចោទប្រកាន់

១១-កាលណាភាគីរដ្ឋមួយត្រូវបានអនុញ្ញាតស្ថិតក្រោមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ដើម្បីធ្វើបត្យាប័ន ឬទោះបីជាជនសារភាពជាមនុស្សរបស់របស់ជាតិខ្លួនក៏ដោយ គ្រាន់តែផ្អែកលើលក្ខខ័ណ្ឌដែលបុគ្គលនេះ និងត្រូវបញ្ជូនត្រឡប់ទៅរដ្ឋនោះដើម្បីផ្តន្ទាទោស ដែលបានធ្វើជាលទ្ធផលនៃការជំនុំជំរះ ឬ នីតិវិធីនានាដើម្បីការធ្វើបត្យាប័ន

១២-ប្រសិនបើការធ្វើបត្យាប័នបានរិះរកបណ្តាគោលបំណង នៃការធ្វើឱ្យមានការផ្តន្ទាទោសត្រូវបានបដិសេធពីព្រោះបុគ្គលដែលបានរិះរកឃើញជាជនជាតិរបស់ភាគីរដ្ឋដែលស្នើសុំ ។ ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំត្រូវពិចារណាការអនុវត្តន៍ ការផ្តន្ទាទោសដែលត្រូវបានធ្វើឡើងក្រោមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីដែលកំពុងស្នើសុំ ឬច្បាប់ដែលមាននៅទី-នោះប្រសិនបើច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួនអនុញ្ញាតដូច្នេះហើយក្នុងអនុលោមភាពតាមសេចក្តីត្រូវការនៃច្បាប់នោះតាមការអនុវត្តន៍របស់ភាគីកំពុងស្នើសុំ ។

១៣-បុគ្គលណាមួយទាក់ទិនដល់នីតិវិធីកំពុងត្រូវបានដោះស្រាយ ទាក់ទងជាមួយបទល្មើសណាមួយដែលមាត្រានេះអនុវត្តត្រូវបានធានាដំណោះស្រាយយុត្តិធម៌ នៅគ្រប់ឱកាសនៃនីតិវិធីរួមទាំងការមានសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង និងការធានាទាំងឡាយបានផ្តល់ដោយច្បាប់ស្រុករបស់ភាគីរដ្ឋក្នុងទឹកដីដែលបុគ្គលនោះមានវត្តមាន ។

១៤-ប្រការដែលគ្មានក្នុងអនុសញ្ញានេះ ត្រូវបានបកស្រាយជាការដាក់កាតព្វកិច្ចដើម្បីធ្វើបត្យាប័ន កាលណាភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំមានមូលហេតុដែលគួរឱ្យយកចិត្តទុកដាក់ដើម្បីឱ្យជឿថាសំណើរត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីគោលបំណងចោទប្រកាន់ ឬ ដាក់ទណ្ឌកម្មបុគ្គលម្នាក់ពីព្រោះភេទ ជាតិ សាសនា សញ្ជាតិ ទស្សនៈដើម ឬ នយោបាយរបស់បុគ្គលនោះ ឬដែលគោរពតាមសំណើរបណ្តាលឱ្យមានភាពលំអៀងដល់ស្ថានភាពរបស់បុគ្គលនោះចំពោះមូលហេតុណាមួយ ។

១៥-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយមិនអាចបដិសេធសំណើរចំពោះការធ្វើបត្យាប័នពីមូលហេតុតែមួយដែលបទល្មើសត្រូវបានពិចារណាផងដែរដើម្បីដាក់ឱ្យពាក់ព័ន្ធបញ្ហាទាំងឡាយដែលផ្លាស់ប្តូរ ។

១៦-មុនពេលបដិសេធការធ្វើបត្យាប័ន ភាគីរដ្ឋដែលបានសំណូមពរត្រូវពិគ្រោះជាមួយភាគីរដ្ឋដែលកំពុងសំណើរដើម្បីផ្តល់វាតាមឱកាសគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបង្ហាញទស្សនៈរបស់ខ្លួនហើយផ្តល់ពត៌មានពាក់ព័ន្ធដល់ការចោទប្រកាន់របស់ខ្លួនដែលត្រឹមត្រូវ ។

១៧-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវរិះរកដើម្បីសន្និដ្ឋាន កិច្ចព្រមព្រៀងឬការចាត់ចែងរៀបចំជាទ្វេភាគី ឬ ពហុភាគីដើម្បីដោះស្រាយ ឬដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រសិទ្ធភាពនៃការធ្វើបត្យាប័ន ។

មាត្រាទី១៧

ការបញ្ជូនអ្នកទោស

ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយអាចពិចារណាការឈានចូលដល់ កិច្ចព្រមព្រៀងឬការចាត់ចែងជាទ្វេភាគី ឬពហុភាគីអំពីការផ្ទេរទឹកដីនៃជនដែលកាត់ទោសរួចដល់ការដាក់ពន្ធនាគារ ឬទំរង់ដទៃទៀតនៃការដកហូតសេរីភាពចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះដើម្បីពួកគេអាចបំពេញការផ្តន្ទាទោសរបស់គេនៅទីនោះ ។

មាត្រាទី១៨

ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក

១-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវទទួលយកមួយទៀតនូវវិធានការដ៏ទូលំទូលាយ នៃជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកក្នុងការស្រាវជ្រាវស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ និងនីតិវិធីយុត្តិធម៌ផ្សេងៗទាក់ទិនទៅ នឹងបណ្តាបទល្មើសគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញាដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៣ ហើយត្រូវពង្រីកទៅវិញទៅមកនូវជំនួយប្រហែលគ្នាមួយទៀត ដែលភាគីរដ្ឋកំពុងស្នើសុំមានមូលហេតុសមរម្យ ដើម្បីការសង្ស័យថាបទល្មើស យោងក្នុងមាត្រា ៣ កថាខ័ណ្ឌ១ (a) ឬ (b) ជាលក្ខណៈឆ្លងដែនក្នុងនោះជនរងគ្រោះសាក្សី ប្រាក់កំរៃ ឯកសារច្បាប់ផ្សេងៗ ឬភស្តុតាងនៃបទល្មើសត្រូវបានគេដាក់ទីតាំងក្នុងភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំហើយដែលបទល្មើសទាក់ទិននឹងក្រុមឧក្រិដ្ឋជន ។

២-ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកត្រូវបានទទួលយកនូវវិសាលភាពទាំងមូលដែលអាចធ្វើបានស្ថិតក្រោមច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធសន្ធិសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀង និងការចាត់ចែងរបស់ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំចំពោះការស្រាវជ្រាវស៊ើបអង្កេតការចោទប្រកាន់ និងនីតិវិធីព្រហ្មទ័ណ្ឌ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសនានា ចំពោះនីតិបុគ្គលអាចត្រូវបានទទួលខុសត្រូវអនុលោមតាមមាត្រាទី ១០ នៃអនុសញ្ញានេះក្នុងរដ្ឋដែលជាភាគីកំពុងស្នើសុំ ។

៣-ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក ត្រូវបានទទួលយកអនុលោមតាមមាត្រានេះអាចត្រូវបានស្នើសុំ តាមបណ្តាគោលបំណងដូចខាងក្រោម :

a-ការទទួលយកភស្តុតាង ឬកំណត់ហេតុពីបុគ្គលនានា

b-ការផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពនូវប្រព័ន្ធ ឯកសារតុលាការ

c-ការប្រតិបត្តិលើការស្រាវជ្រាវស៊ើបអង្កេត និងការរឹបអូស និងការដោះលែង

d-ការកំណត់កម្មវត្ថុ និងទីកន្លែង

e-ការផ្តល់ពត៌មានបទដ្ឋានជាភស្តុតាង និងការវាយតំលៃរបស់អ្នកជំនាញ

f-ការផ្តល់លក្ខណៈដើម ឬបញ្ជាក់ការថតចំលងឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធនិងឯកសារ រួមបញ្ចូលទាំងរដ្ឋាភិបាល ធនាគារ ហិរញ្ញវត្ថុ សារជីវកម្ម ឬ ពាណិជ្ជកម្ម

g-ការបញ្ជាក់ភិនភាគ ឬការបញ្ជាក់ស្លាកស្នាម កំរៃពីឧក្រិដ្ឋកម្ម កម្មសិទ្ធិ លិខិតករណ៍ ឬឯកសារផ្សេងៗ សំរាប់បណ្តាគោលបំណងជាតឹកតាង ។

h-ការសំរបសំរួល ការបង្ហាញខ្លួនដោយស្ម័គ្រចិត្ត នៃបុគ្គលទាំងឡាយក្នុងរដ្ឋជាភាគីដែលកំពុងស្នើសុំ

i-ជំនួយប្រភេទផ្សេងទៀតដែលមិនផ្ទុយទៅ និងច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំ

៤-ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់ច្បាប់ក្នុងស្រុក អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ភាគីរដ្ឋមួយ អាចផ្សព្វផ្សាយពត៌មានពាក់ព័ន្ធបញ្ហាបទឧក្រិដ្ឋកម្ម ដោយគ្មានសំណើរជាអាទិភាពចំពោះអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចមួយ ក្នុងភាគីរដ្ឋមួយទៀតដែលពួកខ្លួនជឿថាពត៌មានទាំងនេះ អាចជួយអាជ្ញាធរក្នុងការប្រតិបត្តិ ឬការសន្និដ្ឋានដោយជោគជ័យការសាកសួរពត៌មាន និងកំណត់ហេតុបទឧក្រិដ្ឋកម្ម ឬអាចចេញលទ្ធផលក្នុងសំណើរបានរៀបរាប់យ៉ាងច្បាស់លាស់ ដោយភាគីរដ្ឋបន្ទាប់តាមអនុសញ្ញានេះ ។

៥-ការបញ្ជូនពត៌មានទាក់ទងទៅនឹងកថាខ័ណ្ឌ ៤ នៃមាត្រានេះមិនត្រូវឱ្យប៉ះពាល់ការសាកសួរពត៌មានទាំងឡាយ និងនីតិព្រហ្មទណ្ឌនានាក្នុងរដ្ឋដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចកំពុងផ្តល់ពត៌មាន ។ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនានាកំពុងទទួលពត៌មានត្រូវអនុលោមតាមសំណើរដែលពត៌មាន ដែលបានចែងនៅតែជាទំនុកចិត្តទោះជាបណ្តោះអាសន្ន ឬដោយការកំរិតលើការប្រើប្រាស់របស់វាក៏ដោយ ។ ទោះបីជាបញ្ហានេះមិនបានទប់ស្កាត់ភាគីរដ្ឋដែលបានទទួលពីការលាតត្រដាងក្នុងកំណត់ហេតុពត៌មានថា ជាការឱ្យរួចទោសចំពោះជនដែលបានចោទប្រកាន់ក៏ដោយ ។ ក្នុងករណីដូចនេះភាគីរដ្ឋកំពុងទទួលត្រូវជូនពត៌មានដល់ភាគីរដ្ឋដែលកំពុងបញ្ជូនជាអាទិភាពចំពោះការលាតត្រដាងឱ្យដឹង និងប្រសិនបើបានស្នើដូចនេះត្រូវពិគ្រោះជាមួយភាគីរដ្ឋដែលកំពុងផ្ទេរ ។ ប្រសិនបើក្នុងករណីលើកលែងការសំគាល់ជាមុនមិនអាចធ្វើទៅបាន ភាគីរដ្ឋដែលកំពុងទទួលត្រូវជូនពត៌មានទៅភាគរដ្ឋ ដែលកំពុងផ្ទេរអំពីការលាតត្រដាងឱ្យដឹងដោយគ្មានការពន្យារពេលឡើយ ។

៦-បណ្តាបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះមិនត្រូវប៉ះពាល់កាតព្វកិច្ចនានា ស្ថិតក្រោមសន្ធិសញ្ញាដទៃទៀតជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកជាទ្វេភាគី ឬពហុភាគីដែលគ្រប់គ្រង ឬនឹងគ្រប់គ្រងទាំងមូល ឬជាផ្នែកៗ ។

៧-កថាខ័ណ្ឌ ៩ ដល់ ២៩ នៃមាត្រានេះត្រូវអនុវត្តចំពោះសំណើទាំងឡាយណាធ្វើឡើងទាក់ទងទៅនឹងមាត្រានេះកាលណាភាគីរដ្ឋដែលលើកឡើងមិនកំណត់ព្រំដែន ដោយសន្ធិសញ្ញាណាមួយនៃជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក ។ ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋទាំងនោះត្រូវកំណត់ដោយសន្ធិសញ្ញាណាមួយ បទបញ្ញត្តិដែលស៊ីគ្នានៃសន្ធិសញ្ញានោះត្រូវអនុវត្តប្រសិនបើភាគីរដ្ឋនានាមិនយល់ព្រមអនុវត្តកថាខ័ណ្ឌទាំងនេះ បើសិនណាពួកគេផ្តល់ភាពងាយស្រួលដល់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ។

៨-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយមិនត្រូវបដិសេធ មិនផ្តល់នូវជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក ទាក់ទងនឹងមាត្រានេះអំពីមូលហេតុនៃការសំងាត់របស់ធនាគារឡើយ ។

៩-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយអាចបដិសេធមិនផ្តល់នូវជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកទាក់ទងទៅនឹងមាត្រានេះអំពីកង្វះខាតផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌទាំងពីរទោះបីជាភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំ អាចផ្តល់ជំនួយកាលណាយល់ថាត្រឹមត្រូវសមរម្យចំពោះទំហំវិសាលភាពនៃសិទ្ធិដោយពុំគិតដល់ថាតើការប្រព្រឹត្ត និងបង្កើតបានជាបទល្មើសស្ថិតក្រោមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីរដ្ឋស្នើសុំក៏ដោយ ។

១០-បុគ្គលដែលកំពុងត្រូវបានឃុំគ្រង ឬកំពុងផ្តន្ទាទោសក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីរដ្ឋមួយ ដែលខ្លួនមានវត្តមានក្នុងភាគីរដ្ឋមួយទៀតត្រូវបានស្នើសុំសំរាប់បណ្តុគោលបំណងនៃការផ្តល់អត្តសញ្ញាណសក្ខីភាព ឬផ្តល់ជំនួយក្នុងការទទួលភស្តុតាងដើម្បីធ្វើការអង្កេតការចោទប្រកាន់ឬកំណត់ហេតុព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងៗពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសគ្រប់ដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះអាចត្រូវបានផ្ទេរ ប្រសិនបើជួបបណ្តាលលក្ខខ័ណ្ឌខាងក្រោម :

a-បុគ្គលផ្តល់ការព្រមព្រៀងដែលបានរាយការណ៍ជូនរបស់ខព្រៀងដែលបានរាយការណ៍ជូនរបស់ខ្លួនដោយសេរី ។

b-អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ភាគីរដ្ឋទាំងពីរព្រមព្រៀង ផ្អែកតាមបណ្តាលលក្ខខ័ណ្ឌដូចភាគីរដ្ឋទាំងនោះអាចយល់ថាសមរម្យ

១១-ចំពោះបណ្តាគោលបំណងនៃកថាខ័ណ្ឌ ១០ នៃមាត្រានេះ :

a-ភាគីរដ្ឋដែលបុគ្គលត្រូវបានផ្ទេរត្រូវមានអំណាចនិងកាតព្វកិច្ចដើម្បីរក្សាទុកបុគ្គលដែលបានផ្ទេរស្ថិតក្នុងការឃុំគ្រងដរាបណាបានស្នើរ ឬ ដឹកនាំដោយភាគីរដ្ឋពីផ្នែកដែលបុគ្គលនេះត្រូវបានគេផ្ទេរមក ។

b-ភាគីរដ្ឋដែលបុគ្គលណាមួយត្រូវបានគេផ្ទេរឱ្យមិនត្រូវពន្យារនូវការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីបញ្ជូនត្រឡប់បុគ្គលចំពោះការឃុំគ្រង របស់ភាគីរដ្ឋពីផ្នែកដែលបុគ្គលដែលត្រូវបានផ្ទេរជាការព្រមព្រៀងជាមុន ឬជាកិច្ចព្រមព្រៀងដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច របស់ភាគីរដ្ឋទាំងពីរ ។

c-ភាគីរដ្ឋដែលបុគ្គលត្រូវបានផ្ទេរឱ្យមិនតំរូវឱ្យភាគីរដ្ឋនេះនូវអ្វីដែលបុគ្គលត្រូវបានគេផ្ទេរឱ្យដើម្បីផ្តើមនីតិបត្យាប័នសំរាប់ការបញ្ជូនមនុស្ស ។

d-បុគ្គលដែលបានផ្ទេរឱ្យត្រូវទទួលការគោរពចំពោះប្រព័ន្ធផ្តន្ទាទោសកំពុងប្រើប្រាស់ក្នុងរដ្ឋត្រង់ចំណុចដែលគាត់ ឬនាងត្រូវបានគេផ្ទេរសំរាប់រយៈពេលក្នុងការឃុំគ្រងរបស់ភាគីរដ្ឋ ដែលគាត់ត្រូវបានផ្ទេរឱ្យ ។

១២-ដរាបណាភាគីរដ្ឋត្រង់ចំណុចដែលបុគ្គលម្នាក់ ត្រូវបានគេផ្ទេរអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ ១០ និង ១១ នៃមាត្រានេះ ដូចនេះព្រមទទួលថាបុគ្គលនោះសញ្ជាតិរបស់គាត់មិនត្រូវបានចោទប្រកាន់ ឃុំខ្លួន ដាក់ទណ្ឌកម្ម ឬបានផ្អែកតាមការដាក់កំហិតផ្សេងទៀតចំពោះសេរីភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ក្នុងទឹកដីនៃរដ្ឋត្រង់ចំណុចបុគ្គលនោះត្រូវបានបញ្ជូនផ្ទេរចំពោះការប្រព្រឹត្តការមិនបានធ្វើការកាត់ឱ្យជាប់ទោសជាអាទិ៍ដល់ការចាកចេញរបស់គាត់ពីទឹកដីរដ្ឋត្រង់ចំណុចដែលគាត់ត្រូវបានគេបញ្ជូនឱ្យ ។

១៣-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់តាំងអាជ្ញាធរកណ្តាលមួយដែលមានការទទួលខុសត្រូវ និងអំណាចដើម្បីទទួលសំណើរចំពោះជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកហើយមួយណាក៏បានប្រហារជីវិតពួកគេ ឬបញ្ជូនពួកគេទៅអាជ្ញាធរនៃសមត្ថកិច្ចនានាដើម្បីធ្វើការប្រហារជីវិត ។ កន្លែងភាគីរដ្ឋមានតំបន់ពិសេស ឬទឹកដីដោយប្រព័ន្ធដោយឡែកនៃជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកភាគីរដ្ឋអាចចាត់តាំងអាជ្ញាធរកណ្តាលផ្សេងដែលមាតួនាទីដូចគ្នាចំពោះតំបន់ ឬទឹក ដីនោះ ។ អាជ្ញាធរកណ្តាលនានាត្រូវធានាអះអាងចំពោះល្បឿននិងការកាត់ទោសត្រឹមត្រូវ ឬការបញ្ជូននូវសំណើរដែលបានទទួលកន្លែងដែលអាជ្ញាធរកណ្តាលបញ្ជូនសំណើរទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចចំពោះការកាត់ទោស ភាគីរដ្ឋត្រូវជំរុញការកាត់ទោសឱ្យបានលឿន និងត្រឹមត្រូវនៃសំណើរដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។ អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវបានបំភ្លឺអំពីអាជ្ញាធរកណ្តាលដែលបានចាត់តាំង ចំពោះគោលបំណងនេះទៅពេលភាគីរដ្ឋនីមួយៗដាក់បញ្ចូលការអនុម័ត ឬការឈានដល់អនុសញ្ញានេះរបស់ខ្លួនបណ្តសំណើរសំរាប់ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកនិងការទំនាក់ទំនងនានាដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវបានបញ្ជូនទៅអាជ្ញាធរកណ្តាលនានា ដែលបានចាត់តាំងដោយភាគីរដ្ឋទាំងឡាយ ។ តំរូវការនេះមិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ភាគីរដ្ឋមួយដើម្បីតំរូវថាសំណើរនានានិងបណ្តាការទំនាក់ទំនងត្រូវបានបញ្ជាក់ ដល់ភាគីរដ្ឋតាមស្ថានទូត ហើយក្នុងកាលៈទេសៈបន្ទាន់កន្លែងដែលភាគីរដ្ឋនានាយល់ព្រមតាមរយៈអង្គការនគរបាលព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិបើធ្វើទៅបាន ។

១៤-សំណើរទាំងអស់ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយលាយល័ក្ខអក្សរដែលអាចធ្វើទៅបានតាមបណ្តាមធ្យោបាយដែលអាចបង្កើតការចំលងជាលាយល័ក្ខអក្សរ ជាភាសាដែលអាចទទួលយកបានចំពោះភាគីរដ្ឋនោះ ដើម្បីបង្កើតភាពត្រឹមត្រូវអគ្គលេខាអង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវបានផ្តល់ពត៌មានអំពីភាសា ឬភាសានានាដែលអាចទទួលយកបានចំពោះភាគីរដ្ឋនីមួយៗទៅពេលដែលខ្លួនដាក់បញ្ចូលឯកសារនៃការឱ្យសច្ចានុម័តរបស់ខ្លួន ការទទួលយក ឬ ការព្រមព្រៀង ឬការឈានចូលដល់អនុសញ្ញានេះ ។ ក្នុងកាលៈទេសៈបន្ទាន់ហើយដែលបានយល់ព្រមដោយភាគីរដ្ឋទាំងឡាយសំណើរនានាអាចត្រូវបានធ្វើឡើងដោយផ្ទាល់មាត់ ប៉ុន្តែត្រូវបានគេបញ្ជាក់អះអាងជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរជាបន្ទាន់ ។

១៥-សំណើរដើម្បីជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកត្រូវមាន :

a-អត្តសញ្ញាណរបស់អាជ្ញាធរដែលកំពុងធ្វើសំណើរ

b-បញ្ហាជាចំណង និងលក្ខណៈនៃការស៊ើបអង្កេតការចោទប្រកាន់ ឬនីតិវិធីយុត្តិធម៌

c-ការសង្ខេបនៃកំណត់ហេតុដែលពាក់ព័ន្ធ លើកលែងការពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគោលបំណងនៃប្រព័ន្ធឯកសារយុត្តិធម៌

e-តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន អត្តសញ្ញាណទីតាំង និងសញ្ជាតិ នៃបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ ។

f-គោលបំណងចំពោះភស្តុតាងពតិមាន ឬ អំពើល្មើសត្រូវបានគេរកឃើញ ។

១៦-ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំអាចស្នើពតិមានបន្ថែម កាលណាវាមានការចាំបាច់សំរាប់ការបំពេញសំណើរ អនុលោមតាមច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួន ឬ កាលណាវាអាចសំរបសំរួលនូវការបំពេញនេះ ។

១៧-សំណើរត្រូវបានធ្វើឡើងអនុលោមតាមច្បាប់ស្រុករបស់ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើហើយចំពោះទំហំមិនផ្ទុយទៅនឹងច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើ ហើយដែលអាចធ្វើទៅបានអនុលោមតាមនីតិវិធីនានាបញ្ជាក់ក្នុងសំណើរ ។

១៨-តាមដែលអាចធ្វើទៅបានហើយស្របតាមគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាននៃច្បាប់ក្នុងស្រុកកាលណាបុគ្គលស្ថិតក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីរដ្ឋមួយ ហើយត្រូវតែបានធ្វើជាសាក្សី ឬអ្នកជំនាញដោយអាជ្ញាធរតុលាការនៃភាគីរដ្ឋមួយទៀត ភាគីរដ្ឋទី ១ អាចអនុញ្ញាតតាមសំណើរដទៃទៀត ដើម្បីធ្វើឡើងតាមរយៈសន្និសីទចាក់ផ្សាយតាមវីដេអូ ប្រសិនបើមិនអាចធ្វើទៅបាន ឬជាបំណងសំរាប់បុគ្គលជាប់ចោទដើម្បីបង្ហាញខ្លួនក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីដែលកំពុងស្នើសុំ និងបានចូលរួមដោយអាជ្ញាធរតុលាការរបស់ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំ ។

១៩-ភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើសុំមិនត្រូវផ្សព្វផ្សាយបញ្ជូន ឬប្រើប្រាស់ពតិមាន ឬវត្ថុតាងបានផ្តល់ដោយភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើឱ្យមានការស៊ើបអង្កេតការចោទប្រកាន់ ឬកំណត់ហេតុយុត្តិធម៌ ជាជាងបញ្ហាទាំងនោះបញ្ជាក់ក្នុងសំណើរដោយគ្មានការព្រមព្រៀងជាចំបង របស់ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំ គ្មានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌនេះទេត្រូវបានទប់ស្កាត់ភាគីដែលកំពុងស្នើសុំពីការលាតត្រដាងក្នុងកំណត់ហេតុនូវពតិមាន ឬភស្តុតាងដែលជាការដាក់ទំងន់ដល់ជនជាប់ចោទក្នុងករណីបន្ទាប់ភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើសុំត្រូវផ្តល់ពតិមានឱ្យភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើ សុំជាអាទិ៍ចំពោះការលាតត្រដាង និងប្រសិនបើបានស្នើដូច្នេះ ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំ ។ ប្រសិនបើក្នុងករណីលើកលែងមួយកំណត់សំគាល់ជាមុនគឺមិនអាចធ្វើទៅបានភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើត្រូវជូនដំណឹងដល់ភាគីរដ្ឋ ដែលបានស្នើសុំនូវការលាតត្រដាងដោយមិនពន្យារពេល ។

២០-ភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើសុំអាចតំរូវការឱ្យភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំ រក្សាភាពជឿជាក់លើហេតុការណ៍ និងភាពជាក់ស្តែងនៃសំណើរលើកលែងចំពោះភាពចាំបាច់ដើម្បីបំពេញសំណើរ ។ ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំមិនអាចអនុលោមតាមសេចក្តីត្រូវការនៃភាពជឿជាក់វាត្រូវជូនដំណឹងដល់ភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើសុំ ។

២១-ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកអាចត្រូវបានបដិសេធ

a-កាលណាសំណើរមិនត្រូវបានធ្វើឡើងអនុលោមតាមបញ្ញតិទាំងឡាយនៃមាត្រានេះ

b-កាលណាភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើ ពិចារណាថាការបំពេញសំណើរគឺហាក់ដូចជាប៉ះពាល់អធិបតេយ្យភាពសន្តិសុខ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬអត្ថប្រយោជន៍សំខាន់ៗទៀត ។

c-កាលណាអាជ្ញាធរទាំងឡាយរបស់ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើត្រូវបានហាមឃាត់ ដោយច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួនពីការដោះស្រាយបទល្មើសដែលបានស្នើ ដោយផ្តោតទៅលើបទល្មើសស្រដៀងគ្នាវាផ្អែកលើការស៊ើបអង្កេតការចោទប្រកាន់ ឬកំណត់ហេតុតុលាការក្រោមវង់យុត្តាធិការរបស់ ។

៦-កាលណាវាផ្ទុយទៅនឹងប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើទាក់ទិនដល់ជំនួយ ផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកចំពោះសំណើដែលបានលើកឡើង ។

២២-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយមិនឱ្យបដិសេធសំណើសំរាប់ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក អំពីកំណត់ហេតុដែលបទល្មើសត្រូវបានពិចារណាផងដែរដើម្បីភ្ជាប់បញ្ហាផ្ទាស់ប្តូរ ។

២៣-មូលហេតុទាំងឡាយត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដើម្បីការបដិសេធជំនួយ ផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក ។

២៤-ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើត្រូវបំពេញសំណើរដើម្បីជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក ឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបានហើយត្រូវយកលក្ខណៈពេញលេញតាមដែលអាចធ្វើទៅបានអំពីបញ្ហាទាល់ច្រកបានពិចារណាដោយភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើនិងដើម្បីមូលហេតុណាដែលគេផ្តល់ឱ្យផ្តោតក្នុងសំណើរ ។ ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើរដោយសមរម្យដោយភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើសុំអំពីភាពរីកចំរើន នៃការដោះស្រាយរបស់ខ្លួននៃសំណើរភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើសុំត្រូវជូនដំណឹងត្រឹមត្រូវដល់ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើកាលណាជំនួយបានរកឃើញគឺត្រូវបានតំរូវយូរអង្វែង។

២៥-ជំនួយផ្នែច្បាប់ទៅវិញទៅមកអាចត្រូវបានពន្យារពេលដោយភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើអំពីមូលហេតុដែលវាជ្រៀតជ្រែកដោយការស៊ើបអង្កេតដែលកំពុងបន្តការចោទប្រកាន់ ឬនីតិតុលាការ ។

២៦-មុនពេលបដិសេធសំណើមួយស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ២១ នៃមាត្រានេះ ឬពន្យាពេលការបញ្ចប់របស់ខ្លួនស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ២៥ នៃមាត្រានេះភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំត្រូវពិគ្រោះជាភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើសុំដើម្បីពិចារណាថាតើជំនួយអាចត្រូវបានលើកឡើងផ្នែកតាមវាក្យស័ព្ទ និងលក្ខខ័ណ្ឌនានាកាលណាយល់ថាចាំបាច់ ។ ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋកំពុងស្នើសុំទទួលយកជំនួយផ្នែកតាមលក្ខខ័ណ្ឌទាំងនោះខ្លួនត្រូវអនុលោមតាមលក្ខខ័ណ្ឌទាំងនេះ ។

២៧-ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តនឹកថាខ័ណ្ឌ ១២ នៃមាត្រានេះសាក្សីម្នាក់អ្នកឯកទេស ឬបុគ្គលដទៃទៀតដែលជាអ្នកតាមសំណើរនៃភាគីរដ្ឋកំពុងស្នើសុំ ភាពព្រមព្រៀងផ្តល់វត្តមានក្នុងកំណត់ហេតុ ឬជួយក្នុងការស៊ើបអង្កេតការចោទប្រកាន់ឬនីតិវិធីតុលាការក្នុងដែនដីរបស់ភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើសុំមិនត្រូវបានចោទប្រកាន់ ឃុំឃាំងដាក់ទណ្ឌកម្ម ឬបានផ្នែកតាមការដាក់កំរិតផ្សេងៗចំពោះសេរីភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ ឬ នាង ក្នុងដែនដីនេះដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។ ការលុបចោល ឬការផ្តន្ទាទោសជាអាទិភាពចំពោះការចាកចេញរបស់គាត់ ឬនាង ពីដែនដីរបស់ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើ ។ ការផ្តល់សុវត្ថិភាពដូច្នេះត្រូវបញ្ឈប់កាលណាសាក្សីអ្នកឯកទេស ឬ បុគ្គលដទៃទៀតកំពុងមានរយៈពេល១៥ថ្ងៃ ឬរយៈពេលផ្សេងពីនេះបានព្រមព្រៀងដោយភាគីរដ្ឋទាំងឡាយ ចាប់ពីថ្ងៃដែលគាត់ ឬ នាង ត្រូវបានជូនដំណឹងជាផ្លូវការថាវត្តមានរបស់គាត់ ឬ នាងគឺមិនយូរបានតំរូវដោយអាជ្ញាធរតុលាការទាំងឡាយ ឱកាសនៃការចាកចេញទោះជាមានដោយសេរីក្នុងដែនដីរបស់ភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើសុំ ឬបានទុកវាបានទទួលមកវិញនូវឆន្ទៈដោយសេរីរបស់ខ្លួនគាត់ ឬ នាង ។

២៨-តម្លៃទាំងឡាយជាធម្មតា នៃការបំពេញសំណើរត្រូវបានកំទេចចោលដោយភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំដរាបណាបានយល់ព្រមដោយភាគីរដ្ឋទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ ។ ប្រសិនបើការចំណាយនៃលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ ឬវិសាមញ្ញគឺ ឬ និងត្រូវបានតម្រូវដើម្បីបំពេញសំណើរភាគីរដ្ឋនានា ។

២៩-ភាគីរដ្ឋដែលបានស្នើសុំ

ឧ-ត្រូវផ្តល់ឱ្យភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើសុំនូវការថតចំលង ការកត់ត្រាទាំងឡាយរបស់រដ្ឋាភិបាល ឯកសារនានាឬពតិមានដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដែលស្ថិតក្រោមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួនមានសុពលភាពដល់សាធារណៈជាទូទៅ ។

ច-អាចតាមឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនផ្តល់ឱ្យ ភាគីរដ្ឋដែលកំពុងស្នើសុំទាំងមូលជាផ្នែក ឬ ផ្អែកតាមលក្ខខ័ណ្ឌទាំងនេះដូចដែលយល់ថាសមរម្យការចម្លងឯកសាររដ្ឋាភិបាលផ្សេងៗ ឯកសារនានា ឬពតិមានជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដែលស្ថិតក្រោមច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួន គឺមិនមានសុពលភាពដល់សាធារណៈជាទូទៅ ។

៣០-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវពិចារណាតាមដែលអាចចាំបាច់ លទ្ធភាពនៃការសន្និដ្ឋាន សេចក្តីព្រមព្រៀង ឬការរៀបចំជាទ្វេភាគីឬពហុភាគីដែលបំរើឱ្យបណ្តោគោលបំណងផ្តល់ប្រសិទ្ធិភាពដែលអនុវត្ត ឬពង្រឹងបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃមាត្រានេះ ។

មាត្រា១៩

ការស៊ើបអង្កេតរួម

ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវពិចារណាលើការសន្និដ្ឋានអំពីកិច្ចព្រមព្រៀង ឬការរៀបចំជាទ្វេភាគី ឬ ពហុភាគីដោយធ្វើឱ្យការទាក់ទងដល់បណ្តាបញ្ហាដែលជាប្រធានបទនៃការស៊ើបអង្កេតការចោទប្រកាន់នីតិវិធីតុលាការក្នុងរដ្ឋមួយឬរដ្ឋច្រើនអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធអាចបង្កើតស្ថាប័នស៊ើបអង្កេតរួមនានា ។ ក្នុងករណីបាត់បង់កិច្ចព្រមព្រៀង ឬការរៀបចំការស៊ើបអង្កេតរួមចំុះអាចបានធ្វើឡើងដោយកិច្ចព្រមព្រៀងអំពីករណីដោយករណីទៀងទាត់ ភាគីរដ្ឋទាំង-ឡាយដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវធានាអះអាងថាអធិបតេយ្យភាពរបស់ភាគីរដ្ឋក្នុងដែនដីដែលការស៊ើបអង្កេតគឺដើម្បីអនុវត្តត្រូវបានគោរពដោយពេញលេញ ។

មាត្រា២០

បច្ចេកទេស នៃការស៊ើបអង្កេតពិសេស

១-ប្រសិនបើបានអនុញ្ញាតដោយគោលការណ៍គ្រឹះ នៃប្រព័ន្ធច្បាប់ស្រុករបស់ខ្លួនភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវតាមលទ្ធភាពរបស់ខ្លួនចាត់វិធានការចាំបាច់ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យការប្រើប្រាស់ត្រឹមត្រូវ នៃការរកឃើញដែលបានត្រួតត្រាកាន់កាប់ហើយខ្លួនយល់ថាសមរម្យ ចំពោះការប្រើប្រាស់ទេពកោសល្យនៃការស៊ើបអង្កេត និងការប្រតិបត្តិជាសំងាត់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងដែនដីខ្លួនចំពោះគោលបំណងនៃការប្រយុទ្ធប្រឆាំង នឹងឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានរៀបចំឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព ។

២-ចំពោះគោលបំណងនៃការស៊ើបអង្កេតបណ្តាបទល្មើសគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះភាគីរដ្ឋទាំង-ឡាយត្រូវបានជំរុញ ដើម្បីសន្និដ្ឋានកាលណាចាំបាច់កិច្ចព្រមព្រៀងឬការរៀបចំជាទ្វេភាគីដែលសមរម្យចំពោះការប្រើ-ប្រាស់ទេពកោសល្យស៊ើបអង្កេតពិសេសក្នុងបរិបទនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនៅថ្នាក់អន្តរជាតិ ។ កិច្ចព្រមព្រៀង ឬការរៀបចំទាំងនេះត្រូវបានសន្និដ្ឋាន និងអនុវត្តដោយពេញលេញអនុលោមតាមគោលការណ៍ស្មើភាពជាអធិបតេយ្យភាពរបស់រដ្ឋទាំងឡាយ និងត្រូវបានដោះស្រាយយ៉ាងម៉ត់ចត់ស្របតាមវាក្យស័ព្ទនៃកិច្ចព្រមព្រៀងឬការរៀបចំទាំងនោះ ។

៣-ក្នុងករណីបាត់កិច្ចព្រមព្រៀង ឬការរៀបចំដូចចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ នៃមាត្រានេះនៅថ្នាក់អន្តរជាតិ ត្រូវបានធ្វើឡើងជាទៀងទាត់ហើយអាចកាលណាចាំបាច់ដាក់ឱ្យពិចារណាកិច្ចព្រមព្រៀង និងការយល់ដឹងផ្នែកហិរញ្ញ-វត្ថុចំពោះការអនុវត្តន៍យុត្តាធិការដោយភាគីរដ្ឋទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ ។

៤-សេចក្តីសំរេចឱ្យប្រើប្រាស់ការរកឃើញដែលកាន់កាប់នៅថ្នាក់អន្តរជាតិអាចតាមការស្ម័គ្រចិត្តពីភាគីរដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធរួមមានមធ្យោបាយដូចជាការស្លាក់ចាប់ និងការអនុញ្ញាតឱ្យទំនិញបន្ត ឬត្រូវបានផ្លាស់ចេញទាំងមូលឬជាផ្នែកៗ

មាត្រាទី២១

ការផ្ទេរកំណត់ហេតុព្រហ្មទណ្ឌ

ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវពិចារណាអំពីលទ្ធភាពនៃការផ្ទេរកំណត់ហេតុពីមួយទៅមួយទៀត ដើម្បីចោទប្រកាន់អំពីបទល្មើសគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះក្នុងករណីផ្សេងៗ ដែលការផ្ទេរទាំងនេះត្រូវបានពិចារណាជាសារៈប្រយោជន៍នៃស្ថាប័នតុលាការត្រឹមត្រូវក្នុងករណីពិសេសដែលយុត្តាធិការពីរ ឬ គឺបានពាក់ព័ន្ធតាមទស្សនៈចំពោះការយកចិត្តទុកដាក់លើការចោទប្រកាន់ ។

មាត្រាទី២២

ការបង្កើតអត្តបទព្រហ្មទណ្ឌ

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗអាចអនុវត្តបទបញ្ញត្តិ ឬវិធានការផ្សេងជាចាំបាច់ដើម្បីពិចារណាក្រោមពាក្យស័ព្ទដូចនេះ ហើយដើម្បីគោលបំណងដែលខ្លួនយល់ថាសមរម្យការផ្តន្ទាទោសមុនក្នុងរដ្ឋមួយទៀតនៃជនជាប់ចោទតាមគោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់ពត៌មានក្នុងកំណត់ហេតុព្រហ្មទណ្ឌទាក់ទងដល់បទល្មើសគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រាទី២៣

ការចាត់ជាបទព្រហ្មទណ្ឌនៃការរារាំងយុត្តិធម៌

ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនិងវិធានការផ្សេងជាចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើតបទព្រហ្មទណ្ឌកាលណាបានប្រព្រឹត្តដោយចេតនា :

ក-ការប្រើប្រាស់កំលាំងកាយ ការគំរាមកំហែង ឬការបំភិតបំភ័យ ឬការសន្យា ការផ្តល់ឱ្យ ឬការឱ្យនូវអត្ថប្រយោជន៍ហួសហេតុដើម្បីទាក់ទាញជំរុញឱ្យខុសសក្ខីភាព ឬក្នុងការជ្រៀតជ្រែកក្នុងកិច្ចការបទល្មើសបានគ្របដែលដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ។

ខ-ការប្រើប្រាស់កំលាំងកាយ ការគំរាមកំហែង ឬការបំភិតបំភ័យ ដើម្បីជ្រៀតជ្រែកតាមការអនុវត្តភារៈកិច្ចជាផ្លូវការដោយមន្ត្រីតុលាការ ឬមន្ត្រីប្រតិបត្តិច្បាប់ទាក់ទងដល់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ។ ការមិនមានក្នុងកថាខ័ណ្ឌត្រូវលំអៀងចំពោះសិទ្ធិរបស់ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយដល់បទបញ្ញត្តិដែលការពារក្រុមផ្សេងៗនៃមន្ត្រីសាធារណៈ ។

មាត្រាទី២៤
ការការពារសាក្សី

១-រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការសមស្របតាមមធ្យោបាយរបស់ខ្លួនដើម្បីផ្តល់ការការពារដែលមានប្រសិទ្ធិភាពអោយរួចផុតពីការសងសឹកប្តាទុពល ឬការបំភិតបំភ័យសាក្សី ក្នុងដំណើរការនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដែលផ្តល់កសិណសាក្សីទាក់ទិននឹងបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ និងកិច្ចការពារចំពោះសាច់ញាតិ ឬ បុគ្គលផ្សេងទៀតដែលជិតស្និទ្ធនឹងសាក្សី ។

២-វិធានការដែលមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី១នៃមាត្រានេះអាចរាប់បញ្ចូលទាំងសិទ្ធិទាំងឡាយដែលមិនប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ចុងចម្លើយ ដូចជាសិទ្ធិទទួលដំណើរការក្តីត្រឹមត្រូវ :

ក-ការបង្កើតនីតិវិធីដើម្បីការពាររាងកាយបុគ្គលទាំងនោះក្នុងកំរិតដែលចាំបាច់ នឹងអាចធ្វើទៅបានដូចជាការដាក់អោយកន្លែងដើម និងអនុញ្ញាតការមិនលាតត្រដាងពិតមាន ឬកំរិតលើការលាតត្រដាងពិតមានទាក់ទិននឹងអត្តសញ្ញាណ និងទីកន្លែងរបស់បុគ្គលទាំងនោះ ។

ខ-កំណត់នូវវិធានភស្តុតាងដើម្បីអនុញ្ញាតអោយសាក្សីផ្តល់ភស្តុតាង តាមរបៀបមួយដែលធានាដល់សុវត្ថិភាពរបស់សាក្សី ដូចជាការអនុញ្ញាតអោយផ្តល់ភស្តុតាងតាមការប្រើបច្ចេកវិទ្យាទំនាក់ទំនង ដូចជាបណ្តាញវីដេអូ ឬមធ្យោបាយផ្សេងទៀត ។

៣-រដ្ឋភាគីទាំងឡាយត្រូវពិចារណាចុះកិច្ចព្រមព្រៀងនានា ឬចំណាត់ការជាមួយរដ្ឋផ្សេងទៀតដើម្បីដាក់អោយបុគ្គលទាំងនោះដើម្បីអោយនៅកន្លែងដើមវិញ ដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី២ខាងលើនេះ ។

៤-បទប្បញ្ញត្តិនេះត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះជនរងគ្រោះដែលធ្វើជាសាក្សី ។

មាត្រាទី២៥
ការផ្តល់ជំនួយ និងការការពារជនរងគ្រោះ

១-រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការសមស្របតាមមធ្យោបាយរបស់ខ្លួនដើម្បីផ្តល់ជំនួយដល់ជនរងគ្រោះពីបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ជាពិសេសក្នុងករណីមានការគំរាមកំហែងសងសឹក ឬការបំភិតបំភ័យ ។

២-រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវបង្កើតនីតិវិធីសមស្របដើម្បីផ្តល់លទ្ធភាពអោយជនរងគ្រោះអាចទារសំណង ឬបដិទានបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

៣-អនុលោមតាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវផ្តល់លទ្ធភាពអោយជនរងគ្រោះអាចសំដែងទស្សនៈ និងការព្រួយបារម្ភ ហើយត្រូវពិចារណាតាមដំណាក់កាលសមស្របនៃដំណើរការក្តីព្រហ្មទណ្ឌប្រឆាំងនឹងជនល្មើសតាមរបៀបដែលមិនប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ចុងចម្លើយឡើយ ។

មាត្រាទី២៦

វិធានការពង្រឹងសហប្រតិបត្តិការជាមួយមន្ត្រីអនុវត្តន៍ច្បាប់

១-រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការសមស្រប ដើម្បីជំរុញអោយបុគ្គលដែលចូលរួមក្នុងឬបានចូលរួមក្នុងក្រុមឧក្រិដ្ឋកម្មរៀបចំ :

ក-ផ្តល់ពត៌មានដែលមានប្រយោជន៍ចំពោះអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច សំរាប់គោលបំណងស៊ើបអង្កេត ឬភ័ស្តុតាងក្នុងបញ្ហាទាំងនោះដូចជា :

I-អត្តសញ្ញាណ លក្ខណៈ សមត្ថភាព រចនាសម្ព័ន្ធ ទីតាំង ឬសកម្មភាពនៃក្រុមឧក្រិដ្ឋកម្មរៀបចំ ។

II-ទំនាក់ទំនង ជាមួយក្រុមឧក្រិដ្ឋកម្មរៀបចំដទៃទៀតជាអាទិ៍មានទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ ។

III-បទល្មើសដែលក្រុមឧក្រិដ្ឋកម្មរៀបចំបានប្រព្រឹត្ត ឬអាចនឹងប្រព្រឹត្ត ។

ខ-ផ្តល់ជំនួយប្រយោល ឬដោយផ្ទាល់ដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលអាចឈានទៅដល់ការកាត់ផ្តាច់ប្រភពធនធាន ឬការបន្តបទល្មើសរបស់ក្រុមឧក្រិដ្ឋកម្មរៀបចំ ។

២-រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវតែពិចារណាផ្តល់លទ្ធភាពនូវស្ថានសំរាលទោសជនជាប់សង្ស័យក្នុងករណីសមស្រប បើជននោះបានផ្តល់កិច្ចសហការច្រើនក្នុងការស៊ើបអង្កេត ឬការចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

៣-អនុលោមតាមគោលការណ៍ច្បាប់មូលដ្ឋានរបស់ខ្លួនរដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវតែពិចារណាផ្តល់នូវបុព្វសិទ្ធិរួចផុតពីក្នុងករណីសមស្របបើជននោះបានផ្តល់កិច្ចសហការច្រើនក្នុងការស៊ើអង្កេត ឬការចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

៤-ការការពារជនទាំងនោះ ត្រូវធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រា ២៤ នៃអនុសញ្ញានេះ ។

៥-កាលណាជនដែលចែងយោងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី១ នៃមាត្រានេះ ស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋភាគីមួយ រដ្ឋនេះត្រូវផ្តល់កិច្ចសហការអោយបានគ្រប់គ្រាន់ដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ភាគីមួយទៀត រដ្ឋភាគីដែលពាក់ព័ន្ធអាចពិចារណាធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀង ឬចំណាត់ការនានាអនុលោមទៅតាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួនដែលទាក់ទងការផ្តល់នូវប្រព្រឹត្តិកម្មដោយរដ្ឋភាគីឯទៀតដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី២ និង ទី៣ នៃមាត្រានេះ ។

មាត្រាទី២៧
កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអនុវត្តច្បាប់

១-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវសហប្រតិបត្តិការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយ ភាគីរដ្ឋមួយទៀតស្របតាមប្រព័ន្ធច្បាប់ស្រុក និងប្រព័ន្ធរដ្ឋបាលរបស់ខ្លួនជំរុញប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តន៍ច្បាប់ ដើម្បីទប់ស្កាត់បណ្តាបទល្មើសគ្របដណ្តប់ដោយអនុ-សញ្ញានេះ ជាពិសេសភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវអនុវត្តបណ្តាវិធានការដ៏មានប្រសិទ្ធភាព :

a-ត្រូវជំរុញ ហើយដែលចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនទីភ្នាក់ងារ និងសេវានានាដើម្បីសំរបសំរួលសន្តិសុខ និងការផ្លាស់ប្តូរពត៌មានបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធកត្តាទាំងអស់នៃបទល្មើស គ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះរួមមាន ប្រសិនបើភាគីរដ្ឋទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធយល់ថាសមរម្យភ្ជាប់សកម្មភាពបទល្មើស ផ្សេងៗ ។

b-ដើម្បីសហប្រតិបត្តិការជាមួយ ភាគីរដ្ឋដទៃទៀត ក្នុងការសាកសួរពត៌មានចំពោះបណ្តាបទល្មើសបាន គ្របដណ្តប់ដោយសួរពត៌មានចំពោះបណ្តាបទល្មើសបានគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះពាក់ព័ន្ធនឹង :

(i)-អត្តសញ្ញាណ កន្លែងណានិងសកម្មភាព របស់ជនដែលបានសង្ស័យនូវការពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើស ឬទីតាំងនៃជនដែលពាក់ព័ន្ធ ។

(ii)-បំលាស់ប្តូរកំរៃពីបទល្មើស ឬកម្មសិទ្ធិបានមកពីការប្រព្រឹត្តបទល្មើស

(iii)-បំលាស់ប្តូរកម្មសិទ្ធ បរិក្ខារ ឬលិខិតករណ៍ផ្សេងៗបានប្រើប្រាស់ ឬបានមានចេតនាដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

(c)-ផ្តល់នៅពេលត្រឹមត្រូវ បញ្ហាចាំបាច់ ឬបរិមាណចាំបាច់នៃផ្នែកសំខាន់ៗសំរាប់បំណងវិភាគឬបំណងស៊ើបអង្កេត ។

(d)-សំរបសំរួលឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពរវាងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ជងខ្លួន ភ្នាក់ងារ និងសេវាកម្មផ្សេងៗ ហើយជំរុញការផ្លាស់ប្តូរបុគ្គលិក និងអ្នកជំនាញការផ្សេងៗទៀតការដាក់បញ្ចូលផ្នែកតាមការរៀបចំ ឬកិច្ចព្រមព្រៀងជាទ្វេភាគីរវាងភាគីរដ្ឋពាក់ព័ន្ធ ការផ្តល់តួនាទីមន្ត្រីទំនាក់ទំនង ។

(e)-ផ្លាស់ប្តូរពត៌មានជាមួយភាគីរដ្ឋដទៃទៀតតាមមធ្យោបាយជាក់ស្តែង និងមេរៀនជាក់ស្តែងបានអនុវត្ត ដោយក្រុមឧក្រិដ្ឋជន ការដាក់បញ្ចូលដែលអាចអនុវត្តបានតាមផ្លូវ និងការដឹកនាំទំនិញ និងការប្រើប្រាស់អត្តសញ្ញាណខុសកែប្រែ ឬធ្វើឱ្យខុសឯកសារ ឬមធ្យោបាយផ្សេងៗនៃការលុបចោលសកម្មភាពរបស់ពួកខ្លួន ។

(ក)-ផ្លាស់ប្តូរពត៌មាន និងសំរបសំរួលវិធានការរដ្ឋបាលនិងវិធានការផ្សេងៗដែលបានអនុវត្តត្រឹមត្រូវចំពោះគោលបំណងនៃការបញ្ជាក់បទល្មើសជាមុនបានគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ។

២-តាមទស្សនៈចំពោះការផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពដល់អនុសញ្ញានេះ ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវពិចារណាការចូលដល់កិច្ចព្រមព្រៀង ឬការរៀបចំជាទ្វេភាគី ឬពហុភាគីអំពីការដឹកនាំកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដោយផ្ទាល់ដោយភ្នាក់ងារប្រតិបត្តិច្បាប់របស់ខ្លួនហើយដែលកិច្ចព្រមព្រៀង ឬការរៀបចំទាំងនេះមានរួចហើយការធ្វើវិសោធនកម្មវា ។ ក្នុងករណីបាត់បង់កិច្ចព្រមព្រៀង ឬការរៀបចំរវាងភាគីរដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធ ភាគីទាំងនោះត្រូវពិចារណាអនុសញ្ញានេះ ។ ជាពេលត្រឹមត្រូវភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវអនុវត្តដោយពេញលេញនូវការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀង ឬការរៀបចំរួមបញ្ចូលអង្គការអន្តរជាតិ អង្គការក្នុងតំបន់ដើម្បីជំរុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងទីភ្នាក់ងារអនុវត្តច្បាប់របស់ខ្លួន ។

៣-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវយកចិត្តទុកដាក់សហប្រតិបត្តិការតាមមធ្យោបាយរបស់ខ្លួនដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបទឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលបានប្រព្រឹត្តតាមរយៈការប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសវិជ្ជាទំនើប ។

មាត្រានី២៨

ការប្រមូលផ្តុំ ការផ្លាស់ប្តូរ ការវិភាគពត៌មាន អំពីលក្ខណៈបទឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានរៀបចំ

១-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាលើការវិភាគ ក្នុងការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសហគមន៍ដែលមានទេពកោសល្យ ឬសហគមន៍ដែលមានការសិក្សា និន្នាការក្នុងបទឧក្រិដ្ឋក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួនស្ថានការដែលបទឧក្រិដ្ឋកើតឡើងក៏ដូចជាក្រុមជំនាញ និងបច្ចេកវិជ្ជាដែលពាក់ព័ន្ធ ។

២-ភាគីរដ្ឋទាំងឡាយត្រូវពិចារណាលើការអភិវឌ្ឍន៍ និងការចែកចាយជំនាញដែលវិភាគពាក់ព័ន្ធសកម្មភាពឧក្រិដ្ឋកម្មជាមួយគ្នា ហើយតាមរយៈអង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការក្នុងតំបន់ចំពោះគោលបំណងនោះនិយមន័យជា ។ ធម្មតាក៏រិតទ្រឹស្តីវិទ្យា ត្រូវបានអភិវឌ្ឍន៍ និងបានអនុវត្តយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ។

៣-ភាគីរដ្ឋនីមួយៗត្រូវពិចារណាជំរុញរបបនយោបាយរបស់ខ្លួននិងវិធានការណ៍ជាក់លាក់ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងបទឧក្រិដ្ឋ និងបង្កើតការវាយតំលៃនូវប្រសិទ្ធភាព និងភាពគ្រប់គ្រាន់របស់ពួកខ្លួន ។

មាត្រានី២៩

ការបណ្តុះបណ្តាល និងជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស

១-ភាគីរដ្ឋនីមួយត្រូវចំពោះភាពចាំបាច់ដ៏ធំធេងផ្តើមអភិវឌ្ឍន៍ ឬ កែលំអរកម្មវិធីហ្វឹកហ្វឺនជាក់ស្តែងត្រូវពិគ្រោះដើម្បីកំណត់វាក្យស័ព្ទ និងលក្ខខ័ណ្ឌស្ថិតក្រោមផ្នែកនៃសំណើរនិងត្រូវបានបញ្ចប់ក៏ដូចជាលក្ខណៈដែលតំលៃត្រូវបានបំផ្លាញចោល ។ បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកគួរពង្រីកនូវវិសាលភាពចាំបាច់ ដូចផ្តើមឡើង អភិវឌ្ឍន៍ ឬក៏កែលំអរនូវកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលច្បាស់លាស់សម្រាប់អនុវត្តច្បាប់បុគ្គល ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងរាជអាជ្ញា អង្គចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងបុគ្គលិក គយ ព្រមទាំងបុគ្គលិកដទៃទៀត ដែលបានចោទប្រកាន់ពីការទប់ស្កាត់ ការការពារ ការស្រាវជ្រាវរក និងការ គ្រប់គ្រងអ្នកប្រព្រឹត្តល្មើសដែលបានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

កម្មវិធីទាំងនេះអាចរួមបញ្ចូលទាំងការផ្ទេរ និងការផ្លាស់ប្តូរបុគ្គលិក និយាយរួមកម្មវិធីនេះអាចជាប់ទាក់ទងទៅនឹងវិសាលភាពដែលត្រូវជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយច្បាប់ក្នុងស្រុកដែលមានដូចខាងក្រោមនេះ:

(a)-វិធីសាស្ត្រដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងការទប់ស្កាត់ ការឃុំឃាំង និងការគ្រប់គ្រងជនល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ។

(b)-ផ្លូវជាតិ និងបច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងដែលត្រូវបានប្រើដោយមនុស្សដែលសង្ស័យថាជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងការប្រព្រឹត្តល្មើស ដោយអនុសញ្ញាបានចែងនេះ រាប់បញ្ចូលទាំងការឆ្លងកាត់តាមបណ្តារដ្ឋ និងវិធានការទប់ស្កាត់ដ៏សមរម្យ ។

(c)-ការគ្រប់គ្រងចលនារបស់វត្ថុរត់ពន្ធ

(d)-ការស៊ើបអង្កេត និងការគ្រប់គ្រងនូវចលនានៃដំណើរការបទឧក្រិដ្ឋ-ទ្រព្យសម្បត្តិ ឧបករណ៍ និងតាមមធ្យោបាយផ្សេងទៀត ព្រមទាំងវិធីសាស្ត្រដែលត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការផ្ទេរ ការលាក់បាំង ឬការក្លែងបន្លំនូវការបន្តដំណើរការបែប ទ្រព្យសម្បត្តិ ឧបករណ៍ ឬក៏តាមមធ្យោបាយនៃឧបករណ៍ ព្រមទាំងវិធីសាស្ត្រដែលបានប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងការលាងលុយកខ្វក់ និងបទល្មើសហិរញ្ញវត្ថុផ្សេងៗទៀត ។

(e)-ការប្រមូលភស្តុតាង

(f)-ការគ្រប់គ្រ វផ្នែកបច្ចេកទេសក្នុងតំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរី និងផែសេរី

(g)-ឧបករណ៍ទំនើបសម្រាប់អនុវត្តច្បាប់និងបច្ចេកទេស ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការឈ្លបមើលដោយប្រើឧបករណ៍អគ្គិសនី ត្រួតពិនិត្យការចែកចាយ និងកិច្ចប្រតិបត្តិការដោយសម្ងាត់ ។

(h)-វិធីសាស្ត្រដែលបានប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងបទឧក្រិដ្ឋឆ្លងដែនដែលបានរៀបចំឡើង និងប្រព្រឹត្តដោយប្រើប្រាស់តាមរយៈកុំព្យូទ័រទំនាក់ទំនងតាមបណ្តាញប្រព័ន្ធ ឬក៏ទ្រង់ទ្រាយផ្សេងទៀតតាមបែបបច្ចេកវិជ្ជាទំនើប និង...

(i)-វិធីសាស្ត្របានប្រើប្រាស់ក្នុងការការពារជនរងគ្រោះ និងសាក្សី

២-បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកនឹងជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការធ្វើគម្រោង និងអនុវត្តនូវការស្រាវជ្រាវ ហើយនិងបណ្តុះបណ្តាលកម្មវិធីដែលបានគ្រោងទុក ដើម្បីចែករំលែកនូវអ្នកជំនាញនៅតាមតំបន់នីមួយៗ ដោយសំដៅយោងទៅកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះហើយដែលអាចនឹងបញ្ចប់នៅកថាខ័ណ្ឌនេះផងដែរ នៅពេលដែលសមរម្យរៀបចំនូវសន្និសីទថ្នាក់តំបន់ អន្តរជាតិ និងសិក្ខាសាលាដើម្បីជម្រុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងជម្រុញនូវការពិភាក្សាស្តីពីបញ្ហាដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងបញ្ហាដ៏សំខាន់ៗ និងតម្រូវការនៃការឆ្លងកាត់តាមបណ្តារដ្ឋ ។

៣-បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកគួរតែជម្រុញនូវការបណ្តុះបណ្តាល និងជំនួយបច្ចេកទេសដែលអាចសម្រួលដល់ការធ្វើបត្យាប័ន និងជំនួយស្របច្បាប់ទៅវិញទៅមកដូចជា :ការបណ្តុះបណ្តាល និងជំនួយបច្ចេកទេសដែលអាចរាប់បញ្ចូលទាំងការបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកភាសានិងការផ្លាស់ប្តូរបុគ្គលិករវាងអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬភ្នាក់ងារទាំងឡាយណាដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងការទទួលខុសត្រូវ ។

៤-ក្នុងករណីដែលមានកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ពហុភាគី ឬក៏មានតាមលំដាប់លំដោយ បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកនឹងពង្រឹងចំពោះវិសាលភាពដែលចាំបាច់ប្រឹងប្រែងបង្កើតអោយមានជាអតិបរមានូវសកម្មភាពប្រតិបត្តិការនិងការបណ្តុះបណ្តាលដែលមានជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី និងពហុភាគីដែលមានតាមលំដាប់លំដោយ ។

មាត្រា ៣០

វិធានការផ្សេងៗ

ការអនុវត្តនូវអនុសញ្ញានេះតាមរយៈការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងជំនួយសង្គ្រោះផ្នែកបច្ចេកទេសៈ

១-បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកគួរតែចាត់វិធានការដែលបណ្តាលអោយមានលក្ខណៈល្អប្រសើរបំផុតក្នុងការអនុវត្តនូវអនុសញ្ញានេះដើម្បីបង្កើនវិធានការដែលអាចអនុវត្តបានតាមរយៈកិច្ចប្រតិបត្តិការជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ និងចាត់វិធានការនូវផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាននៃបទឧក្រិដ្ឋដែលបានរៀបចំឡើងក្នុងសង្គមជាទូទៅ និយាយរួមកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ដែលអាចទ្រទ្រង់ទៅបាន ។

២-បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកត្រូវបង្កើននូវកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដ៏រឹងមាំ ដើម្បីពង្រីកនូវទំហំនៃកិច្ចសម្របសម្រួលគ្នាទៅវិញទៅមកដែលអាចធ្វើទៅបាន ព្រមទាំងមានអង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការប្រចាំតំបន់ផងដែរ ។

(a)-ដើម្បីបង្កើននូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួននូវកម្រិតផ្សេងៗគ្នាជាមួយនិងបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ជាមួយនឹងទស្សនៈវិស័យដោយពង្រឹងនូវសមត្ថភាពចុងក្រោយ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងទៅនឹងបទឧក្រិដ្ឋឆ្លងដែនដែលបានរៀបចំឡើង ។

(b)-ការលើកស្ទួយជំនួយហិរញ្ញវត្ថុនិងសម្ភារៈដើម្បីជួយគាំទ្រនូវកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងបណ្តាប្រទេសដែលកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងទៅនឹងបទឧក្រិដ្ឋឆ្លងដែនដែលបានរៀបចំឡើង ហើយនិងដើម្បីជួយប្រទេសទាំងនោះក្នុងការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះអោយបានជោគជ័យ ។

(c)-ផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសទៅដល់បណ្តាប្រទេសដែលកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ និងបណ្តាប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចស្ថិតក្នុងសម័យអន្តរកាល ដើម្បីជួយដល់បណ្តាប្រទេសទាំងអស់នោះសម្រាប់បំពេញនូវសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេសម្រាប់អនុវត្តនូវអនុសញ្ញានេះ ។ចំពោះសេចក្តីបញ្ចប់នោះបណ្តារដ្ឋជាសមាជិកនឹងគោរពស្រឡាញ់សេចក្តីត្រូវការរបស់ខ្លួន ដើម្បីប្រកាន់ខ្ជាប់ការស្ម័គ្រចិត្តរួមចំណែកដោយទៀងទាត់តាមច្បាប់ ចំពោះសេចក្តីអធិប្បាយដែលត្រូវបានជ្រើសរើសយកជាក់ស្តែងសម្រាប់គោលបំណងខាងលើនោះ ក្នុងយន្តការមូលនិធិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកអាចផ្តល់នូវការពិចារណាដ៏ពិសេសមួយផងដែរដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់របស់ប្រទេសខ្លួន និងខដែលបានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះដើម្បីរួមចំណែក និងសេចក្តីអធិប្បាយដែលបានថ្លែងរួចមកនូវភាគរយនៃមូលនិធិ ឬតម្លៃនៃប្រាក់ចំណូលចំណាយដែលស្របទៅនឹងបទឧក្រិដ្ឋ ឬក៏ទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវបានរឹបអូសយកស្របទៅនឹងខដែលបានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

(d)-លើកទឹកចិត្ត និងបញ្ចុះបញ្ចូលបណ្តារដ្ឋដទៃផ្សេងទៀត និងផ្តល់ជាហិរញ្ញវត្ថុដល់បណ្តាស្ថាប័នអោយបានសមស្របជាចំណងចងភ្ជាប់ទៅក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួន អោយស្របទៅនឹងមាត្រានេះជាពិ-

សេស...បន្ទូវកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលបន្ថែមទៀត និងឧបករណ៍ទំនើបអោយទៅបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីជួយដល់បណ្តាប្រទេសទាំងនោះក្នុងការសម្រេចគោលដៅនៃអនុសញ្ញានេះ ។

៣-ចំពោះវិសាលភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន វិធានការទាំងអស់នេះនឹងមិនធ្វើអោយខូចប្រយោជន៍ដល់សេចក្តីប្តេជ្ញាចិត្តជាជំនួយបរទេសដែលមានរួចជាស្រេច ឬក៏ចំពោះកិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុដែលមានជាហូរហែរនៅក្នុងសេចក្តីព្រមព្រៀងទ្វេភាគីក្នុងតំបន់ ឬក៏ក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិ ។

៤-បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកអាចសន្និដ្ឋាននូវសេចក្តីព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ឬពហុភាគី ឬក៏សេចក្តីព្រមព្រៀងដែលមានជាហូរហែរស្តីពីសម្ភារៈនិងជំនួយសមហេតុផល ដើម្បីពិចារណាអោយបានសមស្របនូវហិរញ្ញវត្ថុដែលចាំបាច់ជាលំដាប់លំដោយនូវរាល់មធ្យោបាយនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិដែលបានចែងដោយអនុសញ្ញានេះ ដើម្បីធ្វើអោយមានប្រសិទ្ធភាព និងសម្រាប់ការទប់ស្កាត់ ការស្រាវជ្រាវ និងការត្រួតពិនិត្យមើលនូវបទឧក្រិដ្ឋឆ្លងដែនដែលបានរៀបចំឡើង។

មាត្រា ៣១

វិធានការបង្ការ និងការពារ

១-បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកត្រូវរៀបចំខ្លួនអោយបានល្អ ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ និងវាយតម្លៃនូវគម្រោងផែនការរបស់ជាតិ ហើយដើម្បីបង្កើតឡើងនិងជម្រុញនូវការអនុវត្តអោយបានល្អប្រសើរបំផុត និងគោលនយោបាយទាំងឡាយ ដើម្បីសំដៅទៅរកការទប់ស្កាត់នូវបទឧក្រិដ្ឋឆ្លងដែនដែលបានរៀបចំឡើង ។

២-បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកគួរតែយកចិត្តទុកដាក់ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់របស់ប្រទេសរបស់ខ្លួន ដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដើម្បីកាត់បន្ថយឱកាសដែលមានស្រាប់ ឬក៏ច្បាប់ដែលមាននាពេលអនាគតរបស់ក្រុមឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានរៀបចំឡើង ដែលស្របតាមច្បាប់ទីផ្សារនៃបទឧក្រិដ្ឋប្រាក់ចំណូល តាមរយៈនីតិបញ្ញត្តិដ៏សមរម្យ រដ្ឋបាល ឬក៏វិធានការផ្សេងៗទៀត បណ្តាវិធានការទាំងអស់នេះគួរតែផ្តោតការយកចិត្តលើ :

(a)-ពង្រឹងកិច្ចប្រតិបត្តិការរវាងស្ថាប័នច្បាប់ ឬក៏ព្រះរាជអាជ្ញា និងអង្គភាពឯកជនដលចាប់ពាក់ព័ន្ធដោយរាប់បញ្ចូលទាំងឧស្សាហកម្ម ។

(b)-ការជម្រុញនូវកម្រិតអភិវឌ្ឍន៍ និងនីតិក្រមដែលបានតាក់តែងឡើងដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍សាធារណៈ និងអង្គភាពឯកជនដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ ព្រមទាំងច្បាប់ទូទាំងខ្លួនដែលទាក់ទិនទៅនឹងវិជ្ជាជីវៈជាពិសេសមេធាវី សារការី ទីប្រឹក្សាពន្ធ និងគណនេយ្យករ ។

(c)-ការពារនូវការប្រើប្រាស់មិនត្រឹមត្រូវដោយក្រុមឧក្រិដ្ឋជនដែលរៀបចំឡើងនូវនិទ្ទាការនីតិក្រមដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងដោយអាជ្ញាធរទូទៅ និងការជំនួយជាប្រាក់ និងអជ្ញាប័ណ្ណដែលបានផ្តល់អោយដោយអាជ្ញាធរទូទៅសម្រាប់សកម្មភាពដែលទាក់ទងនឹងពាណិជ្ជកម្ម ។

(d)-ការការពារនូវការប្រើប្រាស់មិនត្រឹមត្រូវ នូវនីតិបុគ្គលដោយក្រុមឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានរៀបចំឡើងដូចជាវិធានការទាំងឡាយដែលអាចរាប់បញ្ចូលបាន:

(i)-ការបង្កើតឡើងនូវការិយាល័យតម្កល់ឯកសារច្បាប់ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើតឡើងនូវមនុស្សពីកំណើត ការគ្រប់គ្រង និងការផ្តល់ប្រាក់ដល់នីតិបុគ្គល ។

(ii)-ការណែនាំនូវលទ្ធភាពនៃការដកហូតសិទ្ធដោយសាលក្រមរបស់តុលាការ ឬក៏មធ្យោបាយសមស្របផ្សេងទៀតសម្រាប់អំឡុងពេលដ៏សមរម្យមួយចំពោះជនណាដែលត្រូវបានកាត់អោយជាប់ទោសពីការរំលោភច្បាប់ដែលបានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ដូចជាសកម្មភាពនីតិបុគ្គលរបស់គណៈនាយកដែលមាននៅក្នុងអំណាចច្បាប់របស់ខ្លួន ។

(iii)-ការបង្កើតឡើងនូវប័ណ្ណសារជាតិរបស់មនុស្សដែលត្រូវបានគេដកចេញពីគណៈនាយករបស់នីតិបុគ្គល ហើយនិង

(iv)-ការផ្លាស់ប្តូរពត៌មានដែលមាននៅក្នុងកំណត់ហេតុដែលយោងទៅរកអនុមាត្រា (d) (i) (iii) របស់កថាខ័ណ្ឌ ជាមួយនឹងអជ្ញាធរដែលមានសមត្ថកិច្ចនៃបណ្តារដ្ឋជាសមាជិក ។

៣-បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកទាំងអស់ប្រឹងប្រែងជម្រុញអោយមានការប្រគល់មកវិញនូវមនុស្សណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ និងដែលត្រូវបានកាត់អោយជាប់ទោស ដូចដែលបានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

៤-បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកទាំងអស់គួរតែប្រឹងប្រែងដើម្បីវាយតម្លៃនូវឯកសារពាក់ព័ន្ធ ច្បាប់ដែលមានយូរៗម្តង និងការអនុវត្តន៍ដែលតាមបែបរដ្ឋបាល តាមទស្សនៈវិស័យដើម្បីស្រាវជ្រាវការប្រព្រឹត្តមិនត្រឹមត្រូវរបស់ពួកគេដែលបណ្តាលអោយមានការងាយស្រួល ឆាប់ខូចខាតដែលបង្កឡើងដោយក្រុមឧក្រិដ្ឋជនដែលបានរៀបចំឡើង ។

៥-បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកទាំងអស់គួរតែប្រឹងប្រែងជម្រុញអោយមានការប្រុងប្រយ័ត្នជាសាធារណៈចំពោះច្បាប់ដែលមានរួចជាស្រេច បុព្វហេតុនិងភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃបទឧក្រិដ្ឋ និងការគំរាមកំហែងដែលបានបង្កឡើងដោយបទឧក្រិដ្ឋឆ្លងដែនដែលបានរៀបចំឡើង ។ ពត៌មាននេះអាចត្រូវបានចែកចាយតាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយពត៌មានដ៏ច្រើនសមរម្យ ហើយនិងរាប់បញ្ចូលទាំងវិធានការនានាដើម្បីជម្រុញអោយមានការចូលរួមជាសាធារណៈក្នុងការការពារ និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនូវបទឧក្រិដ្ឋទាំងនេះ ។

៦-បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗគួរតែ ជម្រាបជូនលោកអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ នូវឈ្មោះអាសយដ្ឋានរបស់អាជ្ញាធរ ឬក៏គ្រប់អាជ្ញាធរទាំងអស់ដែលអាចជួយដល់វិធានការកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ដល់បណ្តារដ្ឋដែលជាសមាជិកដើម្បីទប់ស្កាត់នូវបទឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលបានរៀបចំឡើង ។

៧-បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកទាំងអស់គួរតែធ្វើអោយសមរម្យ ដោយធ្វើការសហការរួមគ្នាទៅវិញទៅមក ជាមួយនឹងអង្គការអន្តរជាតិ អង្គការតំបន់ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងការជម្រុញ និងអភិវឌ្ឍន៍វិធានការដែលមាននៅក្នុងមាត្រានេះ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការចូលរួមចំណែកនូវគម្រោងជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ សំដៅទៅរកការការពារនូវបទឧក្រិដ្ឋឆ្លងដែនដែលបានរៀបចំឡើង ហើយនោះជាឧទាហរណ៍ដោយមានការកាត់បន្ថយនូវករណីដូចនេះដែលប្រគល់ជូនមកវិញដល់ក្រុមទាំងនោះតាមបែបសង្គមជាបន្ទាប់បន្សំ ដែលប៉ះពាល់ដល់សកម្មភាពនៃបទឧក្រិដ្ឋឆ្លងដែនដែលបានរៀបចំឡើង ។

មាត្រា ៣២

សន្និសីទស្តីពីអនុសញ្ញារបស់បណ្តាគូភាគី

១-សន្និសីទស្តីពីអនុសញ្ញារបស់បណ្តាគូភាគីគឺ ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈនៃការកែលំអរនូវសមត្ថភាពនៃបណ្តារដ្ឋដែលជាសមាជិកដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងទៅនឹងបទឧក្រិដ្ឋឆ្លងដែនដែលបានចាត់តាំងឡើង និងដើម្បីជម្រុញ និងលើកឡើងវិញនូវការអនុវត្តនៃអនុសញ្ញានេះ ។

២-អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិគួរតែកោះហៅប្រជុំអោយមានសន្និសីទថ្នាក់ភាគី ដោយមិនអោយយឺតហួសពីរយៈពេលមួយឆ្នាំ ដោយអនុវត្តតាមការចូលជាធរមាននូវអនុសញ្ញានេះ ។ សន្និសីទរបស់បណ្តាគូភាគីគួរតែអនុម័តទម្រង់ការច្បាប់ទាំងឡាយ និងច្បាប់សម្រាប់គ្រប់គ្រងនូវរាល់សកម្មភាពដូចបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ៣ និង ៤

របស់មាត្រានេះ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងច្បាប់ទាំងឡាយដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសោហ៊ុយសម្រាប់អ្នកការពារក្តីដែលបានជួបប្រទះក្នុងការអនុវត្តន៍នូវរាល់សកម្មភាពទាំងអស់នោះ ។

៣-កិច្ចប្រជុំនៃរាល់បណ្តាគូភាគីនឹងត្រូវបានព្រមព្រៀងគ្នាទៅតាមយន្តការខាងលើ ដើម្បីសម្រេចនូវគោលដៅដូចដែលបានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ដោយរួមមានទាំង :

a)-រាល់សកម្មភាពដែលបានសម្រួលដោយបណ្តារដ្ឋជាសមាជិកនោះស្ថិតនៅក្រោមមាត្រា ២៩ ៣០ និង ៣១ នៃអនុសញ្ញានេះដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការលើកទឹកចិត្តនៃការប្រមូលផ្តុំ ជួយជាវិភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត ។

(b)-ផ្តល់ភាពងាយស្រួលដល់ការផ្លាស់ប្តូរពតិមានក្នុងចំណោមបណ្តារដ្ឋជាសមាជិកទាំងអស់ស្តីពីលំនាំ និងទិសដៅក្នុងបទឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលបានរៀបចំឡើង ហើយនិងអនុវត្តអោយបានជោគជ័យក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងទៅនឹងបទឧក្រិដ្ឋនេះ ។

(c)-ធ្វើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយនឹងអង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិ ព្រមទាំងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធជាច្រើនទៀត ។

(d)-យូរៗម្តងធ្វើការរំលឹកឡើងវិញនូវការអនុវត្តនៃអនុសញ្ញានេះ ។

(e)-ធ្វើការធានាអះអាងដើម្បីអោយប្រសើរឡើងនូវអនុបញ្ញានេះ ហើយនិងការអនុវត្តរបស់ខ្លួន ។

៤-ចំពោះគោលបំណងនៃកថាខ័ណ្ឌ ៣ (d) និង (e) នៃមាត្រានេះ កិច្ចប្រជុំនៃរាល់បណ្តាគូភាគីនឹងត្រូវទទួលបាននូវចំណេះដឹងផ្ទាល់ខ្លួនជាចាំបាច់ដើម្បីចាត់នូវរាល់វិធានការក្នុងការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះ ហើយនិងមានការលំបាកជាច្រើនដែលពួកគេបានជួបប្រទះតាមរយៈការទំនាក់ទំនងដែលត្រូវផ្តល់អោយដោយពួកគេតាមរយៈការបំពេញបន្ថែមនូវយន្តការដែលត្រូវពិនិត្យឡើងវិញដែលអាចនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមកិច្ចប្រជុំរបស់បណ្តាគូភាគី ។

៥-រដ្ឋនីមួយៗដែលជាសមាជិកនឹត្រូវផ្តល់អោយនូវកិច្ចប្រជុំរបស់បណ្តាគូភាគី ជាមួយនិងគម្រោងផែនការកម្មវិធី និងការអនុវត្តន៍របស់ខ្លួនអោយបានត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ព្រមទាំងបណ្តាវិធានការផ្នែករដ្ឋបាល ដើម្បីអនុវត្តនូវអនុសញ្ញានេះតាមតម្រូវការកិច្ចប្រជុំរបស់រាល់បណ្តាគូភាគី ។

មាត្រា ៣៣

លេខាធិការដ្ឋាន

១-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានអង្គការសហប្រជាជាតិ នឹងផ្តល់អោយនូវភាពចាំបាច់នៃសេវាកម្មផ្នែកលេខាធិការដ្ឋានជូនដល់កិច្ចប្រជុំនៃរាល់បណ្តាគូភាគីចំពោះអនុសញ្ញានេះ ។

២-ផ្នែកលេខាធិការដ្ឋាននឹង :

(a)-ជួយដល់កិច្ចប្រជុំរបស់បណ្តាគូភាគីនៅក្នុងការអនុវត្តនូវរាល់សកម្មភាព ដូចដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៣២ នៃអនុសញ្ញានេះ ហើយនិងបង្កើតឡើងនូវការចាត់ចែងព្រមទាំងផ្តល់អោយនូវសេវាកម្មដ៏ចាំបាច់ចំពោះកិច្ចប្រជុំនៃអង្គសន្និសីទរបស់បណ្តាគូភាគី ។

(ខ)-ស្នើសុំជំនួយចំពោះបណ្តារដ្ឋដែលជាសមាជិកខាងលើ ក្នុងការផ្តល់អោយនូវព័ត៌មានជូនដល់កិច្ចប្រជុំរបស់ប្អូណ្តគូភាគីដែលបានគ្រោងទុកជាមុនទៅក្នុងមាត្រា ៣២ កថាខ័ណ្ឌ ៥នៃអនុសញ្ញានេះ ហើយនឹង

(គ)-ធានានូវការសំរបសំរួលដ៏ចាំបាច់មួយ នឹងផ្នែកលេខាធិការដ្ឋានដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអង្គការតាមតំបន់ និងអង្គការអន្តរជាតិ ។

មាត្រា ៣៤
ការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញា

១-រដ្ឋភាគីនីមួយៗ ត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់របស់ខ្លួនរួមមាន វិធានការនីតិបញ្ញត្តិ និងវិធានការរដ្ឋបាល អនុលោមតាមគោលការណ៍នៃច្បាប់ជាតិដើម្បីធានាការអនុវត្តន៍កាតព្វកិច្ចដែលចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

២-បទល្មើសទាំងឡាយដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា៥, ៦, ៨ និងមាត្រា ២៣ នៃអនុសញ្ញានេះ ត្រូវតែកំណត់ក្នុងច្បាប់ជាតិនៃរដ្ឋភាគីនីមួយៗ ដាច់ចេញពីលក្ខណៈអន្តរជាតិ ឬការពាក់ព័ន្ធនឹងក្រុមឧក្រិដ្ឋកម្មរៀបចំដូចបានរៀបរាប់ក្នុងមាត្រា ៣ វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ នៃអនុសញ្ញានេះ លើកលែងតែប្រការ មាត្រា ៥ តម្រូវអោយមានកា ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងក្រុមឧក្រិដ្ឋកម្មរៀបចំ ។

៣- រដ្ឋភាគីនីមួយៗអាចអនុម័ត វិធានការហ្មឹងម៉ាត់ ឬតឹងរឹង ជាងវិធានការដែលចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះដើម្បីទប់ស្កាត់ និង ប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មរៀបចំអន្តរជាតិ ។

មាត្រា ៣៥
ការដោះស្រាយវិវាទ

១-រដ្ឋភាគីទាំងអស់ត្រូវតែប្រើកិច្ចប្រឹងប្រែង ដើម្បីដោះស្រាយវិវាទទាំងឡាយទាក់ទិននឹងការបកស្រាយ ឬអនុវត្តអនុសញ្ញាតាមរយៈការចរចា ។

២-រាល់វិវាទរវាងភាគីពីរ ឬច្រើនទាក់ទិននឹងការបកស្រាយ និងការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះដែលមិនអាចដោះស្រាយតាមការចរចាក្នុងរយៈពេលសមស្របត្រូវដាក់ជូនមជ្ឈត្តកម្មដោះស្រាយតាមសំណើរបស់ភាគីណាមួយអាចបញ្ជូនវិវាទនេះទៅដោះស្រាយនៅតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិតាមសំណើ អនុលោមទៅតាមច្បាប់លក្ខន្តិកៈនៃតុលាការនោះ។

៣-រដ្ឋភាគីនីមួយៗអាចធ្វើសច្ចាប័នទទួលយក ឬយល់ព្រមលើ ឬចូលជាសមាជិកនៅពេលចុះហត្ថលេខា ដោយ

ប្រកាសថាខ្លួនសំរេចមិនត្រូវភ្ជាប់កាតព្វកិច្ចតាមវាក្យខ័ណ្ឌទី២ នៃមាត្រានេះបាន ។ រដ្ឋភាគីដទៃទៀតមិនត្រូវភ្ជាប់កាតព្វកិច្ចទៅតាមវាក្យខ័ណ្ឌទី២ នៃមាត្រានេះឡើយ ចំពោះរដ្ឋភាគីដែលបានប្រកាសទុកបំរុងវាក្យខ័ណ្ឌនេះឡើយ ។

៤-រដ្ឋភាគីដែលបានប្រកាសបំរុងទុក អនុលោមតាមវាក្យខ័ណ្ឌទី ៣ នៃមាត្រានេះអាចដកហូតការបំរុងនេះនៅពេលណាក៏បានតាមរយៈការជូនដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការដ្ឋានអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

មាត្រា ៣៦

ហត្ថលេខា សច្ចាប័ន ការទទួលយក ការយល់ព្រម និងការចូលជាសមាជិក

១-អនុសញ្ញានេះត្រូវបើកចំហសំរាប់រដ្ឋទាំងអស់ចុះហត្ថលេខា ពីថ្ងៃទី ១២ ដល់ថ្ងៃទី ១៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០០ នៅទីក្រុងប៉ាឡឺម៉ូ ប្រទេសអ៊ីតាលី និងបន្ទាប់ពីនោះនៅការិយាល័យអង្គការសហប្រជាជាតិ ទីក្រុង ញ៉ូវ យ៉ក រហូតដល់ថ្ងៃទី ១២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០២ ។

២-អនុសញ្ញានេះក៏បើកចំហ សំរាប់រដ្ឋទាំងអស់ចុះហត្ថលេខា ដោយអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចប្រចាំតំបន់ កាលណាមានរដ្ឋសមាជិកយ៉ាងហោចណាស់មួយបានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះស្របតាមវាក្យខ័ណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា នេះ ។

៣-អនុសញ្ញានេះអាចត្រូវបានធ្វើសច្ចាប័នទទួលស្គាល់ ឬ ឯកភាពបាន ។ លិខិតូបករណ៍នៃការធ្វើសច្ចាប័ន ឬ ឯកភាពដោយតំកល់ទៅអគ្គលេខាអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ អង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចប្រចាំតំបន់អាចតំកល់លិខិតូបករណ៍នៃការធ្វើសច្ចាប័នការទទួលស្គាល់ ឬការឯកភាពអង្គការទាំងនោះ ត្រូវប្រកាសសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ដែលទាក់ទិននឹងបញ្ហាដែលចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។ អង្គការទាំងនេះក៏ត្រូវជូនដំណឹងពីការតំកល់វិសោធនកម្មដែលបានធ្វើក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនផងដែរ ។

៤-អនុសញ្ញានេះបើកចំហដើម្បីអោយរដ្ឋ ឬអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចចូលជាសមាជិក ដែលក្នុងនោះមានសមាជិកមួយជាហត្ថលេខីនៃអនុសញ្ញានេះ ។ លិខិតុបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិកត្រូវតម្កល់ទៅអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ នៅពេលចូលជាសមាជិក អង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ច ប្រចាំតំបន់ត្រូវប្រកាសពីសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនទាក់ទិននឹងបញ្ហាដែលចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។ អង្គការទាំងនេះក៏ត្រូវជូនដំណឹងពីការតម្កល់វិសោធនកម្មដែលបានធ្វើក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនផងដែរ ។

មាត្រា ៣៧

ការទំនាក់ទំនងជាមួយពិធីសារ

១-អនុសញ្ញានេះអាចត្រូវបានបន្ថែមដោយពិធីសារមួយ ឬច្រើន។

២-ដើម្បីក្លាយជាភាគីមួយចំពោះពិធីសារនេះរដ្ឋមួយ ឬអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចនៅតាមតំបន់ ត្រូវតែជាភាគីមួយចំពោះអនុសញ្ញានេះផងដែរ ។

៣-រដ្ឋជាសមាជិកចំពោះអនុសញ្ញានេះមិនត្រូវបានភ្ជាប់ដោយពិធីសារមួយទេ ប្រសិនបើខ្លួនមិនក្លាយជាភាគីចំពោះពិធីសារអនុលោមតាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយក្នុងនោះ ។

៤-ពិធីសារណាមួយចំពោះអនុសញ្ញានេះត្រូវបានបកស្រាយរួមគ្នាជាមួយអនុសញ្ញានេះ ចូលជាធរមានចំពោះគោលបំណងនៃពិធីសារនេះ។

មាត្រា ៣៨

ការចូលជាធរមាន

១-អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមានរយៈពេល ៩០ ថ្ងៃ បន្ទាប់ថ្ងៃតម្កល់ឯកសារលើកទី ៤០ នៃការអោយសច្ចានុម័ត ការទទួលយក ការឯកភាព ឬការយល់ព្រម ។ ចំពោះគោលបំណងនៃកថាខ័ណ្ឌនេះ ឯកសារមួយបានតម្កល់ដោយអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ នឹងមិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូលជាបន្ថែមចំពោះឯកសារនោះ ដែលបានតម្កល់ដោយរដ្ឋជាសមាជិករបស់ អង្គការនេះ ។

២-ចំពោះភាគីរដ្ឋនីមួយៗ ឬអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ការអោយសច្ចាប័ន ការទទួលយក ការឯកភាព ឬការចូលដល់អនុសញ្ញានេះក្រោយពេលចូលជាធរមានរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ បន្ទាប់ថ្ងៃតម្កល់ដោយរដ្ឋ ឬអង្គការដែលឯកសារពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៣៩

ការធ្វើវិសោធនកម្ម

១-ក្រោយពេលផុតកំណត់ ៥ ឆ្នាំ នូវការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ រដ្ឋជាសមាជិកអាចស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្ម ហើយតម្កល់វាទៅលេខាធិការដ្ឋានអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលជាអ្នកទំនាក់ទំនងការធ្វើវិសោធនកម្មដែលបានស្នើទៅរដ្ឋជាសមាជិក និងទៅសន្និសីទនៃភាគីទាំងអស់ចំពោះអនុសញ្ញាតាម គោលបំណងនៃការពិចារណានិងសម្រេចលើសំណើរ ។សន្និសីទភាគីរដ្ឋត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ដើម្បីជម្រុញសមាមាត្រលើវិសោធនកម្មនីមួយៗ។ ប្រសិនបើការទាំងអស់គ្មានការឯកភាពគ្នាមានភាពសោះកក្រោះហើយកិច្ចព្រមព្រៀង មិនត្រូវបានឈានដល់ការធ្វើវិសោធនកម្ម (ជាមធ្យោបាយដោះស្រាយចុងក្រោយ) ត្រូវស្នើសុំការអនុម័តរបស់ខ្លួនដោយសម្លេងឆ្នោតជាអតិបរិមា ២/៣ នៃរដ្ឋជាសមាជិកទាំងអស់ដែលមានវត្តមាន ហើយបោះឆ្នោតនៅអង្គប្រជុំសន្និសីទរបស់ភាគីទាំងអស់ ។

២-អង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់ ក្នុងករណីតាមរយៈសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន នឹងត្រូវអនុវត្តនូវសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដើម្បីបោះឆ្នោតតាមមាត្រានេះ ដោយចំនួនឆ្នោតសមមូលទៅនឹងចំនួនរដ្ឋជាសមាជិកដែលជាភាគីចំពោះអនុ-

សញ្ញានេះ ។ អង្គការទាំងនេះមិនត្រូវប្រើប្រាស់សិទ្ធិរបស់ខ្លួនបោះឆ្នោតទេ ប្រសិនបើរដ្ឋជាសមាជិករបស់ខ្លួនប្រើប្រាស់សិទ្ធិរបស់ខ្លួន និងផ្ទុយទៅវិញ ។

៣-វិសោធនកម្មអនុម័តអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ផ្អែកតាមការអោយសច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬការឯកភាពដោយរដ្ឋជាសមាជិកទាំងអស់ ។

៤-វិសោធនកម្មបានអនុម័តអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ នឹងត្រូវចូលជាធរមានចំពោះរដ្ឋជាសមាជិកមួយរយៈពេល ៩០ ក្រោយពីថ្ងៃនៃការដាក់តម្កល់ទៅអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ នូវឯកសារអោយសច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬការឯកភាពអំពីវិសោធនកម្មនេះ ។

៥-នៅពេលវិសោធនកម្មចូលជាធរមានវាភ្ជាប់រដ្ឋជាសមាជិកទាំងនេះដែលបានបញ្ជាក់ការព្រមព្រៀងរបស់ខ្លួនត្រូវបានភ្ជាប់ដោយវិសោធនកម្មនេះ ។ ភាគីរដ្ឋជាសមាជិកដទៃទៀតនូវតែត្រូវបានភ្ជាប់ដោយបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ហើយវិសោធនកម្មមុនៗដែលបានអោយសច្ចាប័ន បានទទួលយក ឬបានឯកភាព ។

មាត្រា ៩០

មោឃភាព

១-រដ្ឋជាសមាជិកអាចចាត់ជាមោឃៈនូវអនុសញ្ញានេះ ដោយបញ្ជាក់អះអាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនដល់អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ ការចាត់ជាមោឃៈនេះនឹងត្រូវមានប្រសិទ្ធិភាពរយៈពេល ១ ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីថ្ងៃទទួលការការបញ្ជាក់ដោយអគ្គលេខា ។

២-អង្គការសមាហរ័ណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ត្រូវផ្អាកជាភាគីមួយចំពោះអនុសញ្ញានេះកាលណាសមាជិករបស់ខ្លួនទាំងអស់បានដាក់ជាមោឃភាព ។

៣-ការដាក់ជាមោឃៈភាពនូវអនុសញ្ញានេះស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវតម្រូវអោយមោឃភាពនៃពិធីសារនានានោះ ។

មាត្រា ៩១

ការចុះបញ្ជី និងភាសា

១-អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវបានរៀបចំជាមុននូវការចុះបញ្ជីនៃពិធីសារនេះ ។

២-ច្បាប់ដើមនៃពិធីសារនេះមានភាសា អារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង អេស្ប៉ាញ និងរុស្ស៊ី ។ រាល់អត្ថបទទាំងអស់ពិតជាត្រឹមត្រូវទៅតាមច្បាប់ពិតប្រាកដដែលនឹងបានដាក់ចេញដោយអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ ដើម្បីជាសាក្សីក្នុងច្បាប់ទាំងនេះ រាល់តំណាងទាំងអស់ត្រូវចុះហត្ថលេខានៅខាងក្រោមទៅតាមការអនុញ្ញាតដ៏ត្រឹមត្រូវចំពោះអនុសញ្ញានេះ ដោយតំណាងរដ្ឋាភិបាលរៀងៗខ្លួនរបស់គេបានចុះហត្ថលេខាលើពិធីសារនេះ ។

UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME

Advance copy of the authentic text. The copy certified by the Secretary-General will be issued at a later time.

UNITED NATIONS
2000

UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME

Article 1
Statement of purpose

The purpose of this Convention is to promote cooperation to prevent and combat transnational organized crime more effectively.

Article 2
Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) "Organized criminal group" shall mean a structured group of three or more persons, existing for a period of time and acting in concert with the aim of committing one or more serious crimes or offences established in accordance with this Convention, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit;

(b) "Serious crime" shall mean conduct constituting an offence punishable by a maximum deprivation of liberty of at least four years or a more serious penalty;

(c) "Structured group" shall mean a group that is not randomly formed for the immediate commission of an offence and that does not need to have formally defined roles for its members, continuity of its membership or a developed structure;

(d) "Property" shall mean assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, tangible or intangible, and legal documents or instruments evidencing title to, or interest in, such assets;

(e) "Proceeds of crime" shall mean any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence;

(f) "Freezing" or "seizure" shall mean temporarily prohibiting the transfer, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;

(g) "Confiscation", which includes forfeiture where applicable, shall mean the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority;

(h) "Predicate offence" shall mean any offence as a result of which proceeds have been generated that may become the subject of an offence as defined in article 6 of this Convention;

(i) "Controlled delivery" shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignments to pass out of, through or into the territory of one or more States, with the knowledge and under the supervision of their

competent authorities, with a view to the investigation of an offence and the identification of persons involved in the commission of the offence;

(j) "Regional economic integration organization" shall mean an organization constituted by sovereign States of a given region, to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to it; references to "States Parties" under this Convention shall apply to such organizations within the limits of their competence.

Article 3
Scope of application

1. This Convention shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of:

(a) The offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention; and

(b) Serious crime as defined in article 2 of this Convention;

where the offence is transnational in nature and involves an organized criminal group.

2. For the purpose of paragraph 1 of this article, an offence is transnational in nature if:

(a) It is committed in more than one State;

(b) It is committed in one State but a substantial part of its preparation, planning, direction or control takes place in another State;

(c) It is committed in one State but involves an organized criminal group that engages in criminal activities in more than one State; or

(d) It is committed in one State but has substantial effects in another State.

Article 4
Protection of sovereignty

1. States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

2. Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State the exercise of jurisdiction and performance of functions that are reserved exclusively for the authorities of that other State by its domestic law.

Article 5
Criminalization of participation in an organized criminal group

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) Either or both of the following as criminal offences distinct from those involving the attempt or completion of the criminal activity:

(i) Agreeing with one or more other persons to commit a serious crime for a purpose relating directly or indirectly to the obtaining of a financial or other material benefit and, where required by domestic law, involving an act undertaken by one of the participants in furtherance of the agreement or involving an organized criminal group;

(ii) Conduct by a person who, with knowledge of either the aim and general criminal activity of an organized criminal group or its intention to commit the crimes in question, takes an active part in:

a. Criminal activities of the organized criminal group;

b. Other activities of the organized criminal group in the knowledge that his or her participation will contribute to the achievement of the above-described criminal aim;

(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of serious crime involving an organized criminal group.

2. The knowledge, intent, aim, purpose or agreement referred to in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

3. States Parties whose domestic law requires involvement of an organized criminal group for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article shall ensure that their domestic law covers all serious crimes involving organized criminal groups. Such States Parties, as well as States Parties whose domestic law requires an act in furtherance of the agreement for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article, shall so inform the Secretary-General of the United Nations at the time of their signature or of deposit of their instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention.

Article 6
Criminalization of the laundering of proceeds of crime

1. Each State Party shall adopt, in accordance with fundamental principles of its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) (i) The conversion or transfer of property, knowing that such property is the proceeds of crime, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of helping any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his or her action;

(ii) The concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement or ownership of or rights with respect to property, knowing that such property is the proceeds of crime;

(b) Subject to the basic concepts of its legal system:

(i) The acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property is the proceeds of crime;

(ii) Participation in, association with or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2. For purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:

(a) Each State Party shall seek to apply paragraph 1 of this article to the widest range of predicate offences;

(b) Each State Party shall include as predicate offences all serious crime as defined in article 2 of this Convention and the offences established in accordance with articles 5, 8 and 23 of this Convention. In the case of States Parties whose legislation sets out a list of specific predicate offences, they shall, at a minimum, include in such list a comprehensive range of offences associated with organized criminal groups;

(c) For the purposes of subparagraph (b), predicate offences shall include offences committed both within and outside the jurisdiction of the State Party in question. However, offences committed outside the jurisdiction of a State Party shall constitute predicate offences only when the relevant conduct is a criminal offence under the domestic law of the State where it is committed and would be a criminal offence under the domestic law of the State Party implementing or applying this article had it been committed there;

(d) Each State Party shall furnish copies of its laws that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations;

(e) If required by fundamental principles of the domestic law of a State Party, it may be provided that the offences set forth in paragraph 1 of this article do not apply to the persons who committed the predicate offence;

(f) Knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

Article 7
Measures to combat money-laundering

1. Each State Party:

(a) Shall institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory regime for banks and non-bank financial institutions and, where appropriate, other bodies particularly susceptible to money-laundering, within its competence, in order to deter and detect all forms of money-laundering, which regime shall emphasize requirements for customer identification, record-keeping and the reporting of suspicious transactions;

(b) Shall, without prejudice to articles 18 and 27 of this Convention, ensure that administrative, regulatory, law enforcement and other authorities dedicated to combating money-laundering (including, where appropriate under domestic law, judicial authorities) have the ability to cooperate and exchange information at the national and international levels within the conditions prescribed by its domestic law and, to that end, shall consider the establishment of a financial intelligence unit to serve as a national centre for the collection, analysis and dissemination of information regarding potential money-laundering.

2. States Parties shall consider implementing feasible measures to detect and monitor the movement of cash and appropriate negotiable instruments across their borders, subject to safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the movement of legitimate capital. Such measures may include a requirement that individuals and businesses report the cross-border transfer of substantial quantities of cash and appropriate negotiable instruments.

3. In establishing a domestic regulatory and supervisory regime under the terms of this article, and without prejudice to any other article of this Convention, States Parties are called upon to use as a guideline the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations against money-laundering.

4. States Parties shall endeavour to develop and promote global, regional, subregional and bilateral cooperation among judicial, law enforcement and financial regulatory authorities in order to combat money-laundering.

Article 8
Criminalization of corruption

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The promise, offering or giving to a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties;

(b) The solicitation or acceptance by a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.

2. Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences conduct referred to in paragraph 1 of this article involving a foreign public official or international civil servant. Likewise, each State Party shall consider establishing as criminal offences other forms of corruption.

3. Each State Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence participation as an accomplice in an offence established in accordance with this article.

4. For the purposes of paragraph 1 of this article and article 9 of this Convention, "public official" shall mean a public official or a person who provides a public service as defined in the domestic law and as applied in the criminal law of the State Party in which the person in question performs that function.

Article 9
Measures against corruption

1. In addition to the measures set forth in article 8 of this Convention, each State Party shall, to the extent appropriate and consistent with its legal system, adopt legislative, administrative or other effective measures to promote integrity and to prevent, detect and punish the corruption of public officials.

2. Each State Party shall take measures to ensure effective action by its authorities in the prevention, detection and punishment of the corruption of public officials, including providing such authorities with

adequate independence to deter the exertion of inappropriate influence on their actions.

Article 10
Liability of legal persons

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, consistent with its legal principles, to establish the liability of legal persons for participation in serious crimes involving an organized criminal group and for the offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention.

2. Subject to the legal principles of the State Party, the liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.

3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

4. Each State Party shall, in particular, ensure that legal persons held liable in accordance with this article are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11
Prosecution, adjudication and sanctions

1. Each State Party shall make the commission of an offence established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention liable to sanctions that take into account the gravity of that offence.

2. Each State Party shall endeavour to ensure that any discretionary legal powers under its domestic law relating to the prosecution of persons for offences covered by this Convention are exercised to maximize the effectiveness of law enforcement measures in respect of those offences and with due regard to the need to deter the commission of such offences.

3. In the case of offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention, each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and with due regard to the rights of the defence, to seek to ensure that conditions imposed in connection with decisions on release pending trial or appeal take into consideration the need to ensure the presence of the defendant at subsequent criminal proceedings.

4. Each State Party shall ensure that its courts or other competent authorities bear in mind the grave nature of the offences covered by this Convention when considering the eventuality of early release or parole of persons convicted of such offences.

5. Each State Party shall, where appropriate, establish under its domestic law a long statute of limitations period in which to commence proceedings for any offence covered by this Convention and a longer period where the alleged offender has evaded the administration of justice.

6. Nothing contained in this Convention shall affect the principle that the description of the offences established in accordance with this Convention and of the applicable legal defences or other legal principles controlling the lawfulness of conduct is reserved to the domestic law of a State Party and that such offences shall be prosecuted and punished in accordance with that law.

Article 12
Confiscation and seizure

1. States Parties shall adopt, to the greatest extent possible within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to enable confiscation of:

(a) Proceeds of crime derived from offences covered by this Convention or property the value of which corresponds to that of such proceeds;

(b) Property, equipment or other instrumentalities used in or destined for use in offences covered by this Convention.

2. States Parties shall adopt such measures as may be necessary to enable the identification, tracing, freezing or seizure of any item referred to in paragraph 1 of this article for the purpose of eventual confiscation.

3. If proceeds of crime have been transformed or converted, in part or in full, into other property, such property shall be liable to the measures referred to in this article instead of the proceeds.

4. If proceeds of crime have been intermingled with property acquired from legitimate sources, such property shall, without prejudice to any powers relating to freezing or seizure, be liable to confiscation up to the assessed value of the intermingled proceeds.

5. Income or other benefits derived from proceeds of crime, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled shall also be liable to the measures referred to in this article, in the same manner and to the same extent as proceeds of crime.

6. For the purposes of this article and article 13 of this Convention, each State Party shall empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized. States Parties shall not decline to act under the provisions of this paragraph on the ground of bank secrecy.

7. States Parties may consider the possibility of requiring that an offender demonstrate the lawful origin of alleged proceeds of crime or other property liable to confiscation, to the extent that such a requirement is consistent with the principles of their domestic law and with the nature of the judicial and other proceedings.

8. The provisions of this article shall not be construed to prejudice the rights of bona fide third parties.

9. Nothing contained in this article shall affect the principle that the measures to which it refers shall be defined and implemented in accordance with and subject to the provisions of the domestic law of a State Party.

Article 13
International cooperation for purposes of confiscation

1. A State Party that has received a request from another State Party having jurisdiction over an offence covered by this Convention for confiscation of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, of this Convention situated in its territory shall, to the greatest extent possible within its domestic legal system:

(a) Submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such an order is granted, give effect to it; or

(b) Submit to its competent authorities, with a view to giving effect to it to the extent requested, an order of confiscation issued by a court in the territory of the requesting State Party in accordance with article 12, paragraph 1, of this Convention insofar as it relates to proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, situated in the territory of the requested State Party.

2. Following a request made by another State Party having jurisdiction over an offence covered by this Convention, the requested State Party shall take measures to identify, trace and freeze or seize proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, of this Convention for the purpose of eventual confiscation to be ordered either by the requesting State Party or, pursuant to a request under paragraph 1 of this article, by the requested State Party.

3. The provisions of article 18 of this Convention are applicable, mutatis mutandis, to this article. In addition to the information specified in article 18, paragraph 15, requests made pursuant to this article shall contain:

(a) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (a) of this article, a description of the property to be confiscated and a statement of the

facts relied upon by the requesting State Party sufficient to enable the requested State Party to seek the order under its domestic law;

(b) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (b) of this article, a legally admissible copy of an order of confiscation upon which the request is based issued by the requesting State Party, a statement of the facts and information as to the extent to which execution of the order is requested;

(c) In the case of a request pertaining to paragraph 2 of this article, a statement of the facts relied upon by the requesting State Party and a description of the actions requested.

4. The decisions or actions provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall be taken by the requested State Party in accordance with and subject to the provisions of its domestic law and its procedural rules or any bilateral or multilateral treaty, agreement or arrangement to which it may be bound in relation to the requesting State Party.

5. Each State Party shall furnish copies of its laws and regulations that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws and regulations or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations.

6. If a State Party elects to make the taking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2 of this article conditional on the existence of a relevant treaty, that State Party shall consider this Convention the necessary and sufficient treaty basis.

7. Cooperation under this article may be refused by a State Party if the offence to which the request relates is not an offence covered by this Convention.

8. The provisions of this article shall not be construed to prejudice the rights of bona fide third parties.

9. States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral treaties, agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international cooperation undertaken pursuant to this article.

Article 14
Disposal of confiscated proceeds of crime or property

1. Proceeds of crime or property confiscated by a State Party pursuant to articles 12 or 13, paragraph 1, of this Convention shall be disposed of by that State Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.

2. When acting on the request made by another State Party in accordance with article 13 of this Convention, States Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority

consideration to returning the confiscated proceeds of crime or property to the requesting State Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such proceeds of crime or property to their legitimate owners.

3. When acting on the request made by another State Party in accordance with articles 12 and 13 of this Convention, a State Party may give special consideration to concluding agreements or arrangements on:

(a) Contributing the value of such proceeds of crime or property or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property or a part thereof to the account designated in accordance with article 30, paragraph 2 (c), of this Convention and to intergovernmental bodies specializing in the fight against organized crime;

(b) Sharing with other States Parties, on a regular or case-by-case basis, such proceeds of crime or property, or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 15
Jurisdiction

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention when:

(a) The offence is committed in the territory of that State Party; or

(b) The offence is committed on board a vessel that is flying the flag of that State Party or an aircraft that is registered under the laws of that State Party at the time that the offence is committed.

2. Subject to article 4 of this Convention, a State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence is committed against a national of that State Party;

(b) The offence is committed by a national of that State Party or a stateless person who has his or her habitual residence in its territory; or

(c) The offence is:

(i) One of those established in accordance with article 5, paragraph 1, of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of a serious crime within its territory;

(ii) One of those established in accordance with article 6, paragraph 1 (b) (ii), of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of an offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a) (i) or (ii) or (b) (i), of this Convention within its territory.

3. For the purposes of article 16, paragraph 10, of this Convention, each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences covered by this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person solely on the ground that he or she is one of its nationals.

4. Each State Party may also adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences covered by this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her.

5. If a State Party exercising its jurisdiction under paragraph 1 or 2 of this article has been notified, or has otherwise learned, that one or more other States Parties are conducting an investigation, prosecution or judicial proceeding in respect of the same conduct, the competent authorities of those States Parties shall, as appropriate, consult one another with a view to coordinating their actions.

6. Without prejudice to norms of general international law, this Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 16
Extradition

1. This article shall apply to the offences covered by this Convention or in cases where an offence referred to in article 3, paragraph 1 (a) or (b), involves an organized criminal group and the person who is the subject of the request for extradition is located in the territory of the requested State Party, provided that the offence for which extradition is sought is punishable under the domestic law of both the requesting State Party and the requested State Party.

2. If the request for extradition includes several separate serious crimes, some of which are not covered by this article, the requested State Party may apply this article also in respect of the latter offences.

3. Each of the offences to which this article applies shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

4. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention the legal basis for extradition in respect of any offence to which this article applies.

5. States Parties that make extradition conditional on the existence of a treaty shall:

(a) At the time of deposit of their instrument of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention, inform the Secretary-General of the United Nations whether they will take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition with other States Parties to this Convention; and

(b) If they do not take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition, seek, where appropriate, to conclude treaties on extradition with other States Parties to this Convention in order to implement this article.

6. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize offences to which this article applies as extraditable offences between themselves.

7. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, inter alia, conditions in relation to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition.

8. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to expedite extradition procedures and to simplify evidentiary requirements relating thereto in respect of any offence to which this article applies.

9. Subject to the provisions of its domestic law and its extradition treaties, the requested State Party may, upon being satisfied that the circumstances so warrant and are urgent and at the request of the requesting State Party, take a person whose extradition is sought and who is present in its territory into custody or take other appropriate measures to ensure his or her presence at extradition proceedings.

10. A State Party in whose territory an alleged offender is found, if it does not extradite such person in respect of an offence to which this article applies solely on the ground that he or she is one of its nationals, shall, at the request of the State Party seeking extradition, be obliged to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the domestic law of that State Party. The States Parties concerned shall cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecution.

11. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State Party to serve the sentence

imposed as a result of the trial or proceedings for which the extradition or surrender of the person was sought and that State Party and the State Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms that they may deem appropriate, such conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 10 of this article.

12. If extradition, sought for purposes of enforcing a sentence, is refused because the person sought is a national of the requested State Party, the requested Party shall, if its domestic law so permits and in conformity with the requirements of such law, upon application of the requesting Party, consider the enforcement of the sentence that has been imposed under the domestic law of the requesting Party or the remainder thereof.

13. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences to which this article applies shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the domestic law of the State Party in the territory of which that person is present.

14. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, religion, nationality, ethnic origin or political opinions or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any one of these reasons.

15. States Parties may not refuse a request for extradition on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

16. Before refusing extradition, the requested State Party shall, where appropriate, consult with the requesting State Party to provide it with ample opportunity to present its opinions and to provide information relevant to its allegation.

17. States Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral agreements or arrangements to carry out or to enhance the effectiveness of extradition.

Article 17

Transfer of sentenced persons

States Parties may consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on the transfer to their territory of persons sentenced to imprisonment or other forms of deprivation of liberty for offences covered by this Convention, in order that they may complete their sentences there.

Article 18
Mutual legal assistance

1. States Parties shall afford one another the widest measure of mutual legal assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences covered by this Convention as provided for in article 3 and shall reciprocally extend to one another similar assistance where the requesting State Party has reasonable grounds to suspect that the offence referred to in article 3, paragraph 1 (a) or (b), is transnational in nature, including that victims, witnesses, proceeds, instrumentalities or evidence of such offences are located in the requested State Party and that the offence involves an organized criminal group.

2. Mutual legal assistance shall be afforded to the fullest extent possible under relevant laws, treaties, agreements and arrangements of the requested State Party with respect to investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences for which a legal person may be held liable in accordance with article 10 of this Convention in the requesting State Party.

3. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this article may be requested for any of the following purposes:

(a) Taking evidence or statements from persons;

(b) Effecting service of judicial documents;

(c) Executing searches and seizures, and freezing;

(d) Examining objects and sites;

(e) Providing information, evidentiary items and expert evaluations;

(f) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including government, bank, financial, corporate or business records;

(g) Identifying or tracing proceeds of crime, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes;

(h) Facilitating the voluntary appearance of persons in the requesting State Party;

(i) Any other type of assistance that is not contrary to the domestic law of the requested State Party.

4. Without prejudice to domestic law, the competent authorities of a State Party may, without prior request, transmit information relating to criminal matters to a competent authority in another State Party where they believe that such information could assist the authority in undertaking or successfully concluding inquiries and criminal proceedings or could result

in a request formulated by the latter State Party pursuant to this Convention.

5. The transmission of information pursuant to paragraph 4 of this article shall be without prejudice to inquiries and criminal proceedings in the State of the competent authorities providing the information. The competent authorities receiving the information shall comply with a request that said information remain confidential, even temporarily, or with restrictions on its use. However, this shall not prevent the receiving State Party from disclosing in its proceedings information that is exculpatory to an accused person. In such a case, the receiving State Party shall notify the transmitting State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the transmitting State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the receiving State Party shall inform the transmitting State Party of the disclosure without delay.

6. The provisions of this article shall not affect the obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, that governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance.

7. Paragraphs 9 to 29 of this article shall apply to requests made pursuant to this article if the States Parties in question are not bound by a treaty of mutual legal assistance. If those States Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the States Parties agree to apply paragraphs 9 to 29 of this article in lieu thereof. States Parties are strongly encouraged to apply these paragraphs if they facilitate cooperation.

8. States Parties shall not decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of bank secrecy.

9. States Parties may decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of absence of dual criminality. However, the requested State Party may, when it deems appropriate, provide assistance, to the extent it decides at its discretion, irrespective of whether the conduct would constitute an offence under the domestic law of the requested State Party.

10. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for investigations, prosecutions or judicial proceedings in relation to offences covered by this Convention may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent;

(b) The competent authorities of both States Parties agree, subject to such conditions as those States Parties may deem appropriate.

11. For the purposes of paragraph 10 of this article:

(a) The State Party to which the person is transferred shall have th authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State Party from which the person was transferred;

(b) The State Party to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State Party from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States Parties;

(c) The State Party to which the person is transferred shall not require the State Party from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State Party to which he or she was transferred.

12. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with paragraphs 10 and 11 of this article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the State from which he or she was transferred.

13. Each State Party shall designate a central authority that shall have the responsibility and power to receive requests for mutual legal assistance and either to execute them or to transmit them to the competent authorities for execution. Where a State Party has a special region or territory with a separate system of mutual legal assistance, it may designate a distinct central authority that shall have the same function for that region or territory. Central authorities shall ensure the speedy and proper execution or transmission of the requests received. Where the central authority transmits the request to a competent authority for execution, it shall encourage the speedy and proper execution of the request by the competent authority. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the central authority designated for this purpose at the time each State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. Requests for mutual legal assistance and any communication related thereto shall be transmitted to the central authorities designated by the States Parties. This requirement shall be without prejudice to the right of a State Party to require that such requests and communications be addressed to it through diplomatic channels and, in urgent circumstances, where the States Parties agree, through the International Criminal Police Organization, if possible.

14. Requests shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record, in a language acceptable to the requested State Party, under conditions allowing that State Party to establish authenticity. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the language or languages acceptable to each State Party at the time it deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. In urgent circumstances and where agreed by the States Parties, requests may be made orally, but shall be confirmed in writing forthwith.

15. A request for mutual legal assistance shall contain:

(a) The identity of the authority making the request;

(b) The subject matter and nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates and the name and functions of the authority conducting the investigation, prosecution or judicial proceeding;

(c) A summary of the relevant facts, except in relation to requests for the purpose of service of judicial documents;

(d) A description of the assistance sought and details of any particular procedure that the requesting State Party wishes to be followed;

(e) Where possible, the identity, location and nationality of any person concerned; and

(f) The purpose for which the evidence, information or action is sought.

16. The requested State Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

17. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested State Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the requested State Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.

18. Wherever possible and consistent with fundamental principles of domestic law, when an individual is in the territory of a State Party and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another State Party, the first State Party may, at the request of the other, permit the hearing to take place by video conference if it is not possible or desirable for the individual in question to appear in person in the territory of the requesting State Party. States Parties may agree that the hearing shall be conducted by a judicial authority of the requesting State Party and attended by a judicial authority of the requested State Party.

19. The requesting State Party shall not transmit or use information or evidence furnished by the requested State Party for

investigations, prosecutions or judicial proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested State Party. Nothing in this paragraph shall prevent the requesting State Party from disclosing in its proceedings information or evidence that is exculpatory to an accused person. In the latter case, the requesting State Party shall notify the requested State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the requested State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the requesting State Party shall inform the requested State Party of the disclosure without delay.

20. The requesting State Party may require that the requested State Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested State Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting State Party.

21. Mutual legal assistance may be refused:

(a) If the request is not made in conformity with the provisions of this article;

(b) If the requested State Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, ordre public or other essential interests;

(c) If the authorities of the requested State Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or judicial proceedings under their own jurisdiction;

(d) If it would be contrary to the legal system of the requested State Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.

22. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

23. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.

24. The requested State Party shall execute the request for mutual legal assistance as soon as possible and shall take as full account as possible of any deadlines suggested by the requesting State Party and for which reasons are given, preferably in the request. The requested State Party shall respond to reasonable requests by the requesting State Party on progress of its handling of the request. The requesting State Party shall promptly inform the requested State Party when the assistance sought is no longer required.

25. Mutual legal assistance may be postponed by the requested State Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or judicial proceeding.

26. Before refusing a request pursuant to paragraph 21 of this article or postponing its execution pursuant to paragraph 25 of this article, the requested State Party shall consult with the requesting State Party to consider whether assistance may be granted subject to such terms and conditions as it deems necessary. If the requesting State Party accepts assistance subject to those conditions, it shall comply with the conditions.

27. Without prejudice to the application of paragraph 12 of this article, a witness, expert or other person who, at the request of the requesting State Party, consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting State Party shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the requested State Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of fifteen consecutive days or for any period agreed upon by the States Parties from the date on which he or she has been officially informed that his or her presence is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory of the requesting State Party or, having left it, has returned of his or her own free will.

28. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested State Party, unless otherwise agreed by the States Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the States Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed, as well as the manner in which the costs shall be borne.

29. The requested State Party:

(a) Shall provide to the requesting State Party copies of government records, documents or information in its possession that under its domestic law are available to the general public;

(b) May, at its discretion, provide to the requesting State Party in whole, in part or subject to such conditions as it deems appropriate, copies of any government records, documents or information in its possession that under its domestic law are not available to the general public.

30. States Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to or enhance the provisions of this article.

Article 19
Joint investigations

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements whereby, in relation to matters that are the subject of investigations, prosecutions or judicial proceedings in one or more States, the competent authorities concerned may establish joint investigative bodies. In the absence of such agreements or arrangements, joint investigations may be undertaken by agreement on a case-by-case basis. The States Parties involved shall ensure that the sovereignty of the State Party in whose territory such investigation is to take place is fully respected.

Article 20
Special investigative techniques

1. If permitted by the basic principles of its domestic legal system, each State Party shall, within its possibilities and under the conditions prescribed by its domestic law, take the necessary measures to allow for the appropriate use of controlled delivery and, where it deems appropriate, for the use of other special investigative techniques, such as electronic or other forms of surveillance and undercover operations, by its competent authorities in its territory for the purpose of effectively combating organized crime.

2. For the purpose of investigating the offences covered by this Convention, States Parties are encouraged to conclude, when necessary, appropriate bilateral or multilateral agreements or arrangements for using such special investigative techniques in the context of cooperation at the international level. Such agreements or arrangements shall be concluded and implemented in full compliance with the principle of sovereign equality of States and shall be carried out strictly in accordance with the terms of those agreements or arrangements.

3. In the absence of an agreement or arrangement as set forth in paragraph 2 of this article, decisions to use such special investigative techniques at the international level shall be made on a case-by-case basis and may, when necessary, take into consideration financial arrangements and understandings with respect to the exercise of jurisdiction by the States Parties concerned.

4. Decisions to use controlled delivery at the international level may, with the consent of the States Parties concerned, include methods such as intercepting and allowing the goods to continue intact or be removed or replaced in whole or in part.

Article 21
Transfer of criminal proceedings

States Parties shall consider the possibility of transferring to one another proceedings for the prosecution of an offence covered by this Convention in cases where such transfer is considered to be in the interests of the proper administration of justice, in particular in cases where several jurisdictions are involved, with a view to concentrating the prosecution.

Article 22
Establishment of criminal record

Each State Party may adopt such legislative or other measures as may be necessary to take into consideration, under such terms as and for the purpose that it deems appropriate, any previous conviction in another State of an alleged offender for the purpose of using such information in criminal proceedings relating to an offence covered by this Convention.

Article 23
Criminalization of obstruction of justice

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The use of physical force, threats or intimidation or the promise, offering or giving of an undue advantage to induce false testimony or to interfere in the giving of testimony or the production of evidence in a proceeding in relation to the commission of offences covered by this Convention;

(b) The use of physical force, threats or intimidation to interfere with the exercise of official duties by a justice or law enforcement official in relation to the commission of offences covered by this Convention. Nothing in this subparagraph shall prejudice the right of States Parties to have legislation that protects other categories of public officials.

Article 24
Protection of witnesses

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide effective protection from potential retaliation or intimidation for witnesses in criminal proceedings who give testimony concerning offences covered by this Convention and, as appropriate, for their relatives and other persons close to them.

2. The measures envisaged in paragraph 1 of this article may include, inter alia, without prejudice to the rights of the defendant, including the right to due process:

(a) Establishing procedures for the physical protection of such persons, such as, to the extent necessary and feasible, relocating them and permitting, where appropriate, non-disclosure or limitations on the disclosure of information concerning the identity and whereabouts of such persons;

(b) Providing evidentiary rules to permit witness testimony to be given in a manner that ensures the safety of the witness, such as permitting testimony to be given through the use of communications technology such as video links or other adequate means.

3. States Parties shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the relocation of persons referred to in paragraph 1 of this article.

4. The provisions of this article shall also apply to victims insofar as they are witnesses.

Article 25
Assistance to and protection of victims

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide assistance and protection to victims of offences covered by this Convention, in particular in cases of threat of retaliation or intimidation.

2. Each State Party shall establish appropriate procedures to provide access to compensation and restitution for victims of offences covered by this Convention.

3. Each State Party shall, subject to its domestic law, enable views and concerns of victims to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

Article 26
Measures to enhance cooperation with law enforcement authorities

1. Each State Party shall take appropriate measures to encourage persons who participate or who have participated in organized criminal groups:

(a) To supply information useful to competent authorities for investigative and evidentiary purposes on such matters as:

(i) The identity, nature, composition, structure, location or activities of organized criminal groups;

(ii) Links, including international links, with other organized criminal groups;

Offences that organized criminal groups have committed or may commit;

(b) To provide factual, concrete help to competent authorities that may contribute to depriving organized criminal groups of their resources or of the proceeds of crime.

2. Each State Party shall consider providing for the possibility, in appropriate cases, of mitigating punishment of an accused person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.

3 Each State Party shall consider providing for the possibility, in accordance with fundamental principles of its domestic law, of granting immunity from prosecution to a person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.

4. Protection of such persons shall be as provided for in article 24 of this Convention.

5. Where a person referred to in paragraph 1 of this article located in one State Party can provide substantial cooperation to the competent authorities of another State Party, the States Parties concerned may consider entering into agreements or arrangements, in accordance with their domestic law, concerning the potential provision by the other State Party of the treatment set forth in paragraphs 2 and 3 of this article.

Article 27
Law enforcement cooperation

1. States Parties shall cooperate closely with one another, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, to enhance the effectiveness of law enforcement action to combat the offences covered by this Convention. Each State Party shall, in particular, adopt effective measures:

(a) To enhance and, where necessary, to establish channels of communication between their competent authorities, agencies and services in order to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of the offences covered by this Convention, including, if the States Parties concerned deem it appropriate, links with other criminal activities;

(b) To cooperate with other States Parties in conducting inquiries with respect to offences covered by this Convention concerning:

(i) The identity, whereabouts and activities of persons suspected of involvement in such offences or the location of other persons concerned;

(ii) The movement of proceeds of crime or property derived from the commission of such offences;

(iii) The movement of property, equipment or other instrumentalities used or intended for use in the commission of such offences;

(c) To provide, when appropriate, necessary items or quantities of substances for analytical or investigative purposes;

(d) To facilitate effective coordination between their competent authorities, agencies and services and to promote the exchange of personnel and other experts, including, subject to bilateral agreements or arrangements between the States Parties concerned, the posting of liaison officers;

(e) To exchange information with other States Parties on specific means and methods used by organized criminal groups, including, where applicable, routes and conveyances and the use of false identities, altered or false documents or other means of concealing their activities;

(f) To exchange information and coordinate administrative and other measures taken as appropriate for the purpose of early identification of the offences covered by this Convention.

2. With a view to giving effect to this Convention, States Parties shall consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on direct cooperation between their law enforcement agencies and, where such agreements or arrangements already exist, amending them. In the absence of such agreements or arrangements between the States Parties concerned, the Parties may consider this Convention as the basis for mutual law enforcement cooperation in respect of the offences covered by this Convention. Whenever appropriate, States Parties shall make full use of agreements or arrangements, including international or regional organizations, to enhance the cooperation between their law enforcement agencies.

3. States Parties shall endeavour to cooperate within their means to respond to transnational organized crime committed through the use of modern technology.

Article 28
Collection, exchange and analysis of information on the nature of organized crime

1. Each State Party shall consider analysing, in consultation with the scientific and academic communities, trends in organized crime in its territory, the circumstances in which organized crime operates, as well as the professional groups and technologies involved.

2. States Parties shall consider developing and sharing analytical expertise concerning organized criminal activities with each other and through international and regional organizations. For that purpose, common definitions, standards and methodologies should be developed and applied as appropriate.

3. Each State Party shall consider monitoring its policies and actual measures to combat organized crime and making assessments of their effectiveness and efficiency.

Article 29

Training and technical assistance

1. Each State Party shall, to the extent necessary, initiate, develop or improve specific training programmes for its law enforcement personnel, including prosecutors, investigating magistrates and customs personnel, and other personnel charged with the prevention, detection and control of the offences covered by this Convention. Such programmes may include secondments and exchanges of staff. Such programmes shall deal, in particular and to the extent permitted by domestic law, with the following:

(a) Methods used in the prevention, detection and control of the offences covered by this Convention;

(b) Routes and techniques used by persons suspected of involvement in offences covered by this Convention, including in transit States, and appropriate countermeasures;

(c) Monitoring of the movement of contraband;

(d) Detection and monitoring of the movements of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities and methods used for the transfer, concealment or disguise of such proceeds, property, equipment or other instrumentalities, as well as methods used in combating money-laundering and other financial crimes;

(e) Collection of evidence;

(f) Control techniques in free trade zones and free ports;

(g) Modern law enforcement equipment and techniques, including electronic surveillance, controlled deliveries and undercover operations;

(h) Methods used in combating transnational organized crime committed through the use of computers, telecommunications networks or other forms of modern technology; and

(i) Methods used in the protection of victims and witnesses.

2. States Parties shall assist one another in planning and implementing research and training programmes designed to share expertise in the areas referred to in paragraph 1 of this article and to that end shall also, when appropriate, use regional and international conferences

and seminars to promote cooperation and to stimulate discussion on problems of mutual concern, including the special problems and needs of transit States.

3. States Parties shall promote training and technical assistance that will facilitate extradition and mutual legal assistance. Such training and technical assistance may include language training, secondments and exchanges between personnel in central authorities or agencies with relevant responsibilities.

4. In the case of existing bilateral and multilateral agreements or arrangements, States Parties shall strengthen, to the extent necessary, efforts to maximize operational and training activities within international and regional organizations and within other relevant bilateral and multilateral agreements or arrangements.

Article 30
Other measures: implementation of the Convention through economic development and technical assistance

1. States Parties shall take measures conducive to the optimal implementation of this Convention to the extent possible, through international cooperation, taking into account the negative effects of organized crime on society in general, in particular on sustainable development.

2. States Parties shall make concrete efforts to the extent possible and in coordination with each other, as well as with international and regional organizations:

(a) To enhance their cooperation at various levels with developing countries, with a view to strengthening the capacity of the latter to prevent and combat transnational organized crime;

(b) To enhance financial and material assistance to support the efforts of developing countries to fight transnational organized crime effectively and to help them implement this Convention successfully;

(c) To provide technical assistance to developing countries and countries with economies in transition to assist them in meeting their needs for the implementation of this Convention. To that end, States Parties shall endeavour to make adequate and regular voluntary contributions to an account specifically designated for that purpose in a United Nations funding mechanism. States Parties may also give special consideration, in accordance with their domestic law and the provisions of this Convention, to contributing to the aforementioned account a percentage of the money or of the corresponding value of proceeds of crime or property confiscated in accordance with the provisions of this Convention;

(d) To encourage and persuade other States and financial institutions as appropriate to join them in efforts in accordance with this article, in particular by providing more training programmes and modern equipment to developing countries in order to assist them in achieving the objectives of this Convention.

3. To the extent possible, these measures shall be without prejudice to existing foreign assistance commitments or to other financial cooperation arrangements at the bilateral, regional or international level.

4. States Parties may conclude bilateral or multilateral agreements or arrangements on material and logistical assistance, taking into consideration the financial arrangements necessary for the means of international cooperation provided for by this Convention to be effective and for the prevention, detection and control of transnational organized crime.

Article 31
Prevention

1. States Parties shall endeavour to develop and evaluate national projects and to establish and promote best practices and policies aimed at the prevention of transnational organized crime.

2. States Parties shall endeavour, in accordance with fundamental principles of their domestic law, to reduce existing or future opportunities for organized criminal groups to participate in lawful markets with proceeds of crime, through appropriate legislative, administrative or other measures. These measures should focus on:

(a) The strengthening of cooperation between law enforcement agencies or prosecutors and relevant private entities, including industry;

(b) The promotion of the development of standards and procedures designed to safeguard the integrity of public and relevant private entities, as well as codes of conduct for relevant professions, in particular lawyers, notaries public, tax consultants and accountants;

(c) The prevention of the misuse by organized criminal groups of tender procedures conducted by public authorities and of subsidies and licences granted by public authorities for commercial activity;

(d) The prevention of the misuse of legal persons by organized criminal groups; such measures could include:

(i) The establishment of public records on legal and natural persons involved in the establishment, management and funding of legal persons;

(ii) The introduction of the possibility of disqualifying by court order or any appropriate means for a reasonable period of time persons convicted of offences covered by this Convention from

acting as directors of legal persons incorporated within their jurisdiction;

(iii) The establishment of national records of persons disqualified from acting as directors of legal persons; and

(iv) The exchange of information contained in the records referred to in subparagraphs (d) (i) and (iii) of this paragraph with the competent authorities of other States Parties.

3. States Parties shall endeavour to promote the reintegration into society of persons convicted of offences covered by this Convention.

4. States Parties shall endeavour to evaluate periodically existing relevant legal instruments and administrative practices with a view to detecting their vulnerability to misuse by organized criminal groups.

5. States Parties shall endeavour to promote public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by transnational organized crime. Information may be disseminated where appropriate through the mass media and shall include measures to promote public participation in preventing and combating such crime.

6. Each State Party shall inform the Secretary-General of the United Nations of the name and address of the authority or authorities that can assist other States Parties in developing measures to prevent transnational organized crime.

7. States Parties shall, as appropriate, collaborate with each other and relevant international and regional organizations in promoting and developing the measures referred to in this article. This includes participation in international projects aimed at the prevention of transnational organized crime, for example by alleviating the circumstances that render socially marginalized groups vulnerable to the action of transnational organized crime.

Article 32
Conference of the Parties to the Convention

1. A Conference of the Parties to the Convention is hereby established to improve the capacity of States Parties to combat transnational organized crime and to promote and review the implementation of this Convention.

2. The Secretary-General of the United Nations shall convene the Conference of the Parties not later than one year following the entry into force of this Convention. The Conference of the Parties shall adopt rules of procedure and rules governing the activities set forth in paragraphs 3 and 4 of this article (including rules concerning payment of expenses incurred in carrying out those activities).

3. The Conference of the Parties shall agree upon mechanisms for achieving the objectives mentioned in paragraph 1 of this article, including:

(a) Facilitating activities by States Parties under articles 29, 30 and 31 of this Convention, including by encouraging the mobilization of voluntary contributions;

(b) Facilitating the exchange of information among States Parties on patterns and trends in transnational organized crime and on successful practices for combating it;

(c) Cooperating with relevant international and regional organizations and non-governmental organizations;

(d) Reviewing periodically the implementation of this Convention;

(e) Making recommendations to improve this Convention and its implementation.

4. For the purpose of paragraphs 3 (d) and (e) of this article, the Conference of the Parties shall acquire the necessary knowledge of the measures taken by States Parties in implementing this Convention and the difficulties encountered by them in doing so through information provided by them and through such supplemental review mechanisms as may be established by the Conference of the Parties.

5. Each State Party shall provide the Conference of the Parties with information on its programmes, plans and practices, as well as legislative and administrative measures to implement this Convention, as required by the Conference of the Parties.

Article 33
Secretariat

1. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary secretariat services to the Conference of the Parties to the Convention.

2. The secretariat shall:

(a) Assist the Conference of the Parties in carrying out the activities set forth in article 32 of this Convention and make arrangements and provide the necessary services for the sessions of the Conference of the Parties;

(b) Upon request, assist States Parties in providing information to the Conference of the Parties as envisaged in article 32, paragraph 5, of this Convention; and

(c) Ensure the necessary coordination with the secretariats of relevant international and regional organizations.

Article 34
Implementation of the Convention

1. Each State Party shall take the necessary measures, including legislative and administrative measures, in accordance with fundamental principles of its domestic law, to ensure the implementation of its obligations under this Convention.

2. The offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention shall be established in the domestic law of each State Party independently of the transnational nature or the involvement of an organized criminal group as described in article 3, paragraph 1, of this Convention, except to the extent that article 5 of this Convention would require the involvement of an organized criminal group.

3. Each State Party may adopt more strict or severe measures than those provided for by this Convention for preventing and combating transnational organized crime.

Article 35
Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 36
Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Convention shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

This Convention shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Convention in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Convention is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Convention. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 37
Relation with protocols

1. This Convention may be supplemented by one or more protocols.

2. In order to become a Party to a protocol, a State or a regional economic integration organization must also be a Party to this Convention.

3. A State Party to this Convention is not bound by a protocol unless it becomes a Party to the protocol in accordance with the provisions thereof.

4. Any protocol to this Convention shall be interpreted together with this Convention, taking into account the purpose of that protocol.

Article 38
Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument.

Article 39
Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Convention, a State Party may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 40
Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Convention when all of its member States have denounced it.

3. Denunciation of this Convention in accordance with paragraph 1 of this article shall entail the denunciation of any protocols thereto.

Article 41
Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Convention.

2. The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១១០៥/០៣៩

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់លិខិតលេខ៣៣៨/១១០៥/ពស/នវ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥ របស់ព្រឹទ្ធសភា
- បានទ្រង់យល់លិខិតលេខ១២៧៥រស ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥ របស់រដ្ឋសភា
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា សម្តេចក្រុមព្រះ ព្រះប្រធានរដ្ឋសភា សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមរវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាមទៅលើសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋឆ្នាំ១៩៨៥ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ១១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៣ នីតិកាលទី ៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ២៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ១០ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់
ស្តីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមលើសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែម
រវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម
ទៅលើសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋឆ្នាំ ១៩៨៥

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមលើសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមរវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាមទៅលើសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋឆ្នាំ ១៩៨៥ ហើយ ដែលសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនោះ ត្រូវបានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងហាណូយ ប្រទេសវៀតណាម នាថ្ងៃទី ១០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥ ដោយមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តសន្ធិសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះ ត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

៣រល-០៥១១.៥១៣

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
ប្រធានព្រឹទ្ធសភា
ហត្ថលេខា
ជា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
ប្រធានរដ្ឋសភា
ព្រះហស្តលេខា
នរោត្តម រណឫទ្ធិ

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន

លេខ: ៤៤៨ ធ.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
ឈាឌី គាន់

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
សុខ អាន

សន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែម
រវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម
នៅលើសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋ ឆ្នាំ១៩៨៥

******

ក្នុងនាមរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាល នៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម (ដែលតទៅនេះ ហៅថា "ភាគីគូសន្យាទាំងពីរ")

ក្នុងគោលបំណងកសាងខ្សែព្រំដែនសន្តិភាព សន្តិសុខ ស្ថេរភាពយូរអង្វែង រវាងប្រទេសទាំងពីរ ដោយឈរលើមូលដ្ឋានគោរពឯករាជ្យ អធិបតេយ្យភាព និងបូរណភាពដែនដី មិនជ្រៀតជ្រែកកិច្ចការផ្ទៃក្នុងរបស់គ្នា សហប្រតិបត្តិការស្មើភាព ក្នុងការគោរពដល់ផលប្រយោជន៍គ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីរក្សា និងបង្កើនទំនាក់ទំនងជិតខាងល្អ និងសាមគ្គី មិត្តភាពជាប្រពៃណី រវាងប្រទេសទាំងពីរ

ក្នុងគោលបំណងបញ្ចប់ឱ្យបាននូវដំណើរការខ័ណ្ឌសីមា និងបោះបង្គោលព្រំដែនរួម នៃប្រទេសទាំងពីរ

សម្តេច **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

និង

ឯកឧត្តម **ផាន វ៉ាន់ ខាយ** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

បានសំរេចចុះហត្ថលេខាលើសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែម ស្តីពីការកំណត់ព្រំដែនគោក រវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម (ដែលតទៅនេះហៅថា "សន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែម) ដើម្បីសំដែងការកែសំរួលទាំងឡាយទៅលើខ្សែព្រំដែន ដែលបានកំណត់ក្នុងសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋ រវាងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ចុះហត្ថលេខាថ្ងៃទី២៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៨៥ (ដែលតទៅនេះហៅថា "សន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ ១៩៨៥")

ភាគីទាំងពីរ បានឯកភាពគ្នា លើប្រការដូចតទៅ :

ប្រការ ១

ភាគីគូសន្យាទាំងពីរបានឯកភាពអនុម័តយកគោលការណ៍ និង ការដោះស្រាយមួយចំនួនដោយឈរលើមូលដ្ឋាន នៃសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ ដើម្បីកែសំរួលទិសដើរនៃខ្សែព្រំដែនគោក នៅតំបន់មួយចំនួនដូចខាងក្រោម :

១-ភាគីគូសន្យាទាំងពីរ បានឯកភាពគ្នាអនុវត្តតាមគោលការណ៍ និងការអនុវត្តន៍អន្តរជាតិ ស្តីពីព្រំដែនដើរតាមទន្លេ ឬផ្លូវទឹក ដើម្បីកំណត់ខ្សែព្រំដែនដើរតាមទន្លេ ឬផ្លូវទឹក នៅតាមបណ្តោយព្រំដែនគោកទាំងមូល នៃប្រទេសទាំងពីរ នោះគឺ :

-ចំពោះកំណាត់ព្រំដែនទឹក តាមព្រែក ស្ទឹង ដែលមិនអាចធ្វើនាវាចរបាន ខ្សែព្រំដែនត្រូវដើរតាមបន្ទាត់ទ្រូង នៃផ្លូវទឹកនោះ ។

-ចំពោះកំណាត់ព្រំដែនទឹក តាមព្រែក ស្ទឹង ដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន ខ្សែព្រំដែននោះ ត្រូវដើរតាមបន្ទាត់ទ្រូង នៃជ្រលងទឹកជ្រៅ ។

គោលការណ៍ខាងលើត្រូវបានបង្ហាញ ជាក់ស្តែងដូចខាងក្រោម :

១-១-ទីតាំងជាក់លាក់របស់បន្ទាត់ទ្រូងនៃផ្លូវទឹកសំខាន់ ឬជ្រលងទឹកជ្រៅ ដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន និងកម្មសិទ្ធិកោះ ដីដុះ និងច្រាំងបាក់ ក្នុងផ្លូវទឹក ស្ទឹង ព្រែក ទន្លេ នឹងត្រូវកំណត់ដោយភាគីគូសន្យាទាំងពីរ ក្នុងពេលដំណើរការខ័ណ្ឌសីមា និងបោះបង្គោលព្រំដែន ។

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសំខាន់ សំរាប់អោយនិយមន័យដល់ផ្លូវទឹកសំខាន់ គឺបរិមាណទឹក នៃកំពស់ទឹកមធ្យម ។ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសំខាន់សំរាប់អោយនិយមន័យដល់ជ្រលងទឹកជ្រៅសំខាន់ ដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន គឺជំរៅទឹក នៃជ្រលងទឹកជ្រៅ ដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន ហើយជំរៅទឹកនោះ នឹងត្រូវពិចារណា ថ្លឹងថ្លែងដោយមានការគួបផ្សំជាមួយនឹងទទឹង និងកាំនៃខ្សែកោងរបស់ជ្រលងទឹកជ្រៅ ដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន ។ បន្ទាត់ទ្រូង នៃជ្រលងទឹកជ្រៅសំខាន់ ដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន គឺជាបន្ទាត់ទ្រូង នៃផ្ទៃទឹកដែលស្ថិតនៅចន្លោះខ្សែបន្ទាត់ពីរ ដែលមានជំរៅទឹកស្មើគ្នា ហើយដែលខ្សែបន្ទាត់ទាំងពីរនេះ ជាខ្សែបន្ទាត់កំណត់ជ្រលងទឹកជ្រៅសំខាន់ ដែលអាចធ្វើនាវាចរបាន ។

១-២-ក្នុងករណីដែលពុំមានការព្រមព្រៀង រវាងភាគីគូសន្យាទាំងពីរទេ ការប្រែប្រួលណាមួយដែល

អាចកើតមានឡើង ចំពោះផ្លូវទឹក ស្ទឹង ព្រែក យកធ្វើជាខ្សែព្រំដែននោះ ពុំអាចធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរដល់ទិសដៅរបស់ខ្សែព្រំដែន ពុំជះឥទ្ធិពលដល់ទ្រង់ទ្រាយនៃខ្សែព្រំដែន ឬដល់កម្មសិទ្ធិ នៃកោះនិងដីដុះថ្មីនោះឡើយ ។ ចំពោះកោះនិងដីដុះ ដែលទើបនឹងកើតមានឡើងថ្មីក្នុងផ្លូវទឹក ដែលយកធ្វើជាខ្សែព្រំដែន ក្រោយពេលដែលខ្សែព្រំដែននោះត្រូវបានកំណត់ នៅលើដីជាក់ស្តែងរួចហើយ កម្មសិទ្ធិកោះ និងដីដុះនោះ នឹងត្រូវកំណត់ទៅតាមខ្សែព្រំដែនដូចបានបញ្ជាក់នៅលើដីជាក់ស្តែង ។ ចំពោះកោះ និងដីដុះណា ដែលទើបនឹងកើតមានឡើងថ្មី ហើយស្ថិតនៅលើខ្សែព្រំដែន ដែលបានកំណត់នៅលើដីជាក់ស្តែងរួចហើយនោះ ភាគីគូសន្យាទាំងពីរ នឹងពិភាក្សាលើការកំណត់កម្មសិទ្ធិកោះ និងដីដុះនោះ ដោយឈរលើមូលដ្ឋានស្មើភាព និងសមស្រប ។

១-៣-ក្នុងករណីជួបការលំបាក ក្នុងការអនុវត្តន៍តាមគោលការណ៍ទាំងឡាយខាងលើ ភាគីគូសន្យាទាំងពីរ នឹងពិភាក្សាធ្ការកដំណោះស្រាយសមស្របមួយ ដែលភាគីគូសន្យាទាំងពីរអាចទទួលយកបាន ។

២- ក្នុងដំណាក់កាលដោះស្រាយបញ្ហាព្រំដែនគោករវាងកម្ពុជា និងវៀតណាម ដើម្បីកំណត់ទិសដៅនៃខ្សែព្រំដែននៅតំបន់ទាំងប្រាំមួយ (០៦) កន្លែង ដែលភាគីគូសន្យាទាំងពីរនៅមានទស្សនៈខ្វែងគ្នា ក្នុងសម័យប្រជុំនៃគណៈកម្មការចំរុះព្រំដែនក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩ និង២០០០ ភាគីគូសន្យាទាំងពីរបានឯកភាពគ្នា ផ្អែកលើគោលការណ៍ដូចតទៅ ដើម្បីពិនិត្យ និងអនុវត្ត :

-បណ្តាគោលការណ៍មូលដ្ឋានច្បាប់ ដែលរដ្ឋបាលអាណានិគមបានប្រើប្រាស់ ក្នុងការកសាងខ្សែព្រំដែនគោកកម្ពុជា-វៀតណាម ។

- ការគ្រប់គ្រងពិតប្រាកដ និងការកាន់កាប់ជាក់ស្តែងរបស់ប្រជាជនជាច្រើនជំនាន់ ។

- ស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រ ឋានលេខាស្របទៅនឹងបណ្តាគោលការណ៍ច្បាប់ និងការអនុវត្តន៍អន្តរជាតិសំរាប់អនុវត្តក្នុងការកំណត់ទិសដៅ នៃខ្សែព្រំដែនទៅតាមសណ្ឋានដីផ្សេងៗ ដូចជាខ្សែបែងចែកទឹក ខ្សែជួរកំពូលភ្នំ ខ្សែរយៈកំពស់ ។ល។

ប្រការ ២

១-ប្រការ ១ នៃសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនឆ្នាំ ១៩៨៥ ត្រូវបានកែសំរួលនូវកំណាត់ព្រំដែនប្រាំមួយ (០៦) កន្លែង ដូចបានបញ្ជាក់ខាងក្រោម :

១-១-កំណាត់ព្រំដែននៅតំបន់ជាប់និងឃុំតាវែងក្រោម ស្រុកតាវែង ខេត្តរតនៈគីរី-កម្ពុជា និងឃុំម៉ូរ៉ាយ ស្រុកសាថី ខេត្តកន្ទុំ-វៀតណាម ផ្ទាំងផែនទី DAKTO 148w Bonne ខ្នាត ១/១០០.០០០

អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនឆ្នាំ ១៩៨៥ ត្រង់តំបន់មិនទាន់គូសផែនទី ដែលជុំមិនស៊ីគ្នា ជាមួយផ្ទាំងផែនទី YALY 156w Bonne ខ្នាត ១/១០០.០០០ អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនឆ្នាំ ១៩៨៥ ភាគីគូសន្យាទាំងពីរ យោងតាមខ្លឹមសារស្តែងឡើងនៅលើផែនទី UTM ខ្នាត ១/៥០.០០០ ផ្ទាំង PHUM KHAM DORANG 6437 I អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនឆ្នាំ ១៩៨៥ បានឯកភាព កែសំរួលនូវកំណាត់ព្រំដែនដូចខាងក្រោម :

"...ពីចំណុច A នៅកន្លែងអូរបែកជាបីគ្មានឈ្មោះ ឡើងបញ្ច្រាស់តាមខ្សែទឹកហូរ នៃអូរនោះ ដល់ចំណុច B" ។

កំណាត់ព្រំដែនកែសំរួលដូចបានចែងខាងលើ ត្រូវស្តែងឡើងតាមគំនូសពណ៌ក្រហម នៅលើប្លង់ផែនទីខ្នាត ១/៥០. ០០០ ជាឧបសម្ព័ន្ធ ១ នៃសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ ។

១-២-កំណាត់ព្រំដែននៅតំបន់ជាប់និងឃុំញ៉ាង ស្រុកអណ្តូងមាស ខេត្តរតនៈគីរី-កម្ពុជា និងឃុំ អៀអរ ស្រុកជីប៉ា (អៀប្រ្កាយ) ខេត្តហ្សាឡាយ-វៀតណាម ដោយផែនទី ២ផ្ទាំង នៃផែនទី Bonne ខ្នាត ១/១០០.០០០ ផ្ទាំង YALY 156w និងផ្ទាំង BO KHAM 164w អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនឆ្នាំ ១៩៨៥ ដែលផ្ទាំងផែនទីជុំមិនស៊ីគ្នា ភាគីគូសន្យាទាំងពីរ យោងតាមខ្លឹមសារស្តែងឡើងនៅលើផែនទី UTM ខ្នាត ១/៥០.០០០ ផ្ទាំង PH. THONG 6436 I អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនឆ្នាំ ១៩៨៥ បានឯកភាពកែសំរួលនូវកំណាត់ព្រំដែនដូចខាងក្រោម :

".... ពីចំណុច A នៅកន្លែងប្រសព្វអូរគ្មានឈ្មោះ និងព្រែក ណាំសាឌី ខ្សែព្រំដែនដើរតាមព្រែក ណាំសាឌី រហូតមកដល់ចំណុចប្រសព្វនៃព្រែក ណាំសាឌី និងទន្លេសេសាន ហើយបន្តដើរតាមបណ្តោយទន្លេសេសាន រហូតដល់ចំណុច B" ។

កំណាត់ព្រំដែនកែសំរួលដូចបានចែងខាងលើ ត្រូវបានស្តែងឡើងតាមគំនូសពណ៌ក្រហម នៅលើប្លង់ផែនទីខ្នាត ១/៥០. ០០០ ជាឧបសម្ព័ន្ធ ២ នៃសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ ។

១-៣-កំណាត់ព្រំដែននៅតំបន់ជាប់និងឃុំ ស្រែហ៊ុយ ស្រុកកោះញែក ខេត្តមណ្ឌលគីរី-កម្ពុជា និងឃុំ អៀប៊ុង ស្រុកអៀស៊ុប និងឃុំក្រុងណា ស្រុកប៊ួនដូន ខេត្តដាក់ឡាក់-វៀតណាម នៅលើផែនទី ២ផ្ទាំង នៃផែនទី Bonne ខ្នាត ១/១០០.០០០ ផ្ទាំង KOMAYOL 172w និងផ្ទាំង BAN DON 181w អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនឆ្នាំ១៩៨៥ ដែលជុំមិនស៊ីគ្នា ភាគីគូសន្យាទាំងពីរយោងតាមខ្លឹមសារស្តែងឡើង នៅលើផែនទី ៣ផ្ទាំង នៃផែនទី UTM ខ្នាត ១/៥០.០០០ ផ្ទាំង YALOP 6535 IV, YOK

MBRE 6535 III និង MEREUCH 6435 II អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនឆ្នាំ១៩៨៥ បានឯកភាពកែសំរួលនូវកំណាត់ព្រំដែនដូចខាងក្រោម :

"...ពីចំណុច A ខ្សែព្រំដែនដើរតាមខ្សែបន្ទាត់ត្រង់មកជួបនិងចំណុច B នៃព្រែកគ្មានឈ្មោះ ហើយបន្តដើរតាមបណ្តោយផ្លូវទឹក នៃព្រែកគ្មានឈ្មោះនេះ រហូតដល់ទន្លេស្រែពក" ។

ភាគីគូសន្យាទាំងពីរបានឯកភាពគ្នា ដើម្បីកែសំរួលខ្សែបន្ទាត់ព្រំដែនក្នុងកំណាត់នេះ ក្នុងពេលពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ការគូសចម្លងខ្សែបន្ទាត់ព្រំដែនពីផែនទី Bonne ខ្នាត ១/១០០.០០០ មកលើផែនទី UTM ខ្នាត ១/៥០.០០០ ។

កំណាត់ព្រំដែនកែសំរួលដូចបានចែងខាងលើ ត្រូវបានស្តែងឡើងតាមគំនូសពណ៌ក្រហម នៅលើប្លង់ផែនទីខ្នាត ១/៥០.០០០ ជាឧបសម្ព័ន្ធ៣ នៃសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ ។

១-៤-កំណាត់ព្រំដែននៅតំបន់ជាប់និងឃុំ ក្អមសំណ ស្រុកលើកដែក និងឃុំ ព្រែកជ្រៃ ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល-កម្ពុជា និងឃុំ វិញសឿង និងឃុំ ភូឡុក ស្រុកតិនចូវ និងឃុំ ភូហ៊ីវ ស្រុកអានភូ ខេត្តអានយ៉ាង-វៀតណាម (តំបន់ចន្លោះទន្លេមេគង្គ និងទន្លេបាសាក់) ភាគីគូសន្យាទាំងពីរ និងយោងតាមលទ្ធផលចុះត្រួតពិនិត្យទ្វេភាគីនៅលើភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែង ដើម្បីកែសំរួលកំណាត់ខ្សែព្រំដែនអោយស្របតាមចំណុច២ ប្រការ ១ នៃសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ ។

១-៥-កំណាត់ព្រំដែនពីរកំណាត់ នៅតំបន់ជាប់ និងឃុំ ព្រែកជ្រៃ (កោះគគី) និងឃុំ សំពៅពូន (ព្រែកប៊ិញឃី) ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល-កម្ពុជា និងឃុំ ខាញ់អាន និងឃុំ ខាញ់ប៊ិញ ស្រុក អានភូ ខេត្តអានយ៉ាង-វៀតណាម ភាគីគូសន្យាទាំងពីរ ដោយយោងតាមខ្លឹមសារដែលបានស្តែងឡើងនៅលើផែនទី UTM ខ្នាត ១/៥០.០០០ ផ្ទាំង TAN CHAU 6030 IV អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនឆ្នាំ ១៩៨៥ បានឯកភាពកែសំរួលកំណាត់ព្រំដែនដូចខាងក្រោម :

"...ពីចំណុច A ខ្សែព្រំដែនដើរបញ្ច្រាស់ខ្សែទឹកទន្លេបាសាក់ (ហូវយ៉ាង) ដល់ចំណុចប្រសព្វនៃទន្លេបាសាក់ (ហូវយ៉ាង) និងព្រែក ប៊ិញឃី ហើយបន្តដើរតាមបណ្តោយព្រែក ប៊ិញឃី រហូតដល់ចំណុច B" ។

កំណាត់ព្រំដែនទាំងពីរ ដែលបានកែសំរួលក្នុងចំណុចខាងលើនេះ ត្រូវបានស្តែងឡើងតាមគំនូសពណ៌ក្រហម នៅលើប្លង់ផែនទីខ្នាត ១/៥០.០០០ ជាឧបសម្ព័ន្ធ៤ នៃសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ ។

២- កំណាត់ព្រំដែននៅតំបន់ជាប់និងឃុំដាក់ដាំ ស្រុក អូររាំង ខេត្តមណ្ឌលគីរី-កម្ពុជា និងឃុំ ក្វាងជិក ស្រុក ដាក់រឡឹប ខេត្តដាក់ឡាក់ (ដាក់នង)-វៀតណាម ភាគីគូសន្យាទាំងពីរបានឯកភាពគ្នាបន្តការពិភាក្សា ។

ប្រការ ៣

ដើម្បីបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការងារបច្ចេកទេស សំរាប់សំរួលដល់ដំណើរការ ការងារខ័ណ្ឌសីមា និងបោះបង្គោលព្រំដែនគោក ភាគីគូសន្យាទាំងពីរបានឯកភាពគ្នា :

១-ក្រុមជំនាញបច្ចេកទេសនៃភាគីនីមួយៗនឹងពិនិត្យ នឹងធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ជាឯកតោភាគី នៃការចំលងឡើងវិញនូវខ្សែព្រំដែន ពីផែនទី Bonne ខ្នាត១/១០០.០០០ របស់ក្រុមភូមិសាស្ត្រឥណ្ឌូចិន អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនឆ្នាំ១៩៨៥ មកលើផែនទី UTM ខ្នាត១/៥០.០០០ អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនឆ្នាំ១៩៨៥ ។ ក្រុមជំនាញបច្ចេកទេសនៃភាគីគូសន្យាទាំងពីរ នឹងជួបប្រជុំគ្នា នៅដំណាច់ឆ្នាំ២០០៦ ដើម្បីធ្វើការពិនិត្យប្រៀបធៀបលទ្ធផលការងាររបស់ខ្លួន នឹងលើកឡើងនូវដំណោះស្រាយបច្ចេកទេស ដាក់ជូនទៅគណៈកម្មការចំរុះពិនិត្យនិងសំរេច ។ ចំពោះបណ្តាតំបន់ ដែលភាគីគូសន្យាទាំងពីរមិនទាន់ឯកភាពគ្នា ទៅលើលទ្ធផលនៃការប្រៀបធៀប ឬទៅលើដំណោះស្រាយបច្ចេកទេស ខ្សែព្រំដែនក្នុងតំបន់ទាំងនោះ នឹងគ្មានប្រែប្រួលអ្វីឡើយ ដូចបានកំណត់នៅលើផែនទី Bonne ខ្នាត ១/១០០.០០០ ។

២- ភាគីវៀតណាមនឹងជួយភាគីកម្ពុជាបោះពុម្ពឡើងវិញនូវផែនទី UTM ខ្នាត១/៥០.០០០ ចំនួន ៤០ ផ្ទាំង ដែលមានឋានលេខាដូចគ្នា និងផែនទី UTM ខ្នាត ១/៥០.០០០ អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ ជាប្រាំ (០៥) ច្បាប់ ។

៣- រៀបចំកិច្ចប្រជុំគណៈកម្មការចំរុះកិច្ចការព្រំដែន និងថ្នាក់ជំនាញ ដើម្បីអនុវត្តកិច្ចការ ខ័ណ្ឌសីមា និងបោះបង្គោលព្រំដែនលើដីជាក់ស្តែង (ចាប់ពីត្រីមាសទី១ ឆ្នាំ២០០៦ រហូតដល់ត្រីមាសទី២ ឆ្នាំ២០០៨) ។

៤- ភាគីទាំងពីរនឹងខិតខំធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីឱ្យកិច្ចការខ័ណ្ឌព្រំសីមា និងបោះបង្គោលព្រំដែននៅលើដីជាក់ស្តែងឱ្យបានឆាប់ មុនដំណាច់ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ នឹងរួមគ្នាផលិតផែនទី ឋានលេខា តំបន់ព្រំដែនរវាងប្រទេសទាំងពីរ សំរាប់បញ្ជាក់ពីលទ្ធផលការងារបោះបង្គោល និងខ័ណ្ឌសីមាលើដីជាក់ស្តែង ដើម្បីផលិតផែនទីព្រំដែនផ្លូវការ រវាងប្រទេសទាំងពីរ ។

៥- រហូតដល់ពេលដែលការងារខ័ណ្ឌសីមា និងបោះបង្គោលព្រំដែនមិនទាន់ត្រូវបានបញ្ចប់ទេនោះ ការគ្រប់គ្រងខ្សែបន្ទាត់ព្រំដែន នឹងបន្តអនុវត្តតាមសេចក្តីប្រកាសពតិមានចុះថ្ងៃទី១៧ មករា ឆ្នាំ១៩៩៥ របស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃប្រទេសទាំងពីរ ។

ប្រការ ៤

ភាគីគូសន្យាទាំងពីរឯកភាពសំរេច ផ្តល់ភារកិច្ចអោយគណៈកម្មការចំរុះកិច្ចការព្រំដែន នូវភារកិច្ច

ដូចតទៅ :

១-បង្កើតប្លង់មេសំរាប់អនុវត្តផែនការការងារខ័ណ្ឌសីមា និងបោះបង្គោលព្រំដែនរួម ដែលហៅថា " បែបបទបច្ចេកទេស " ឱ្យបានមុនដំណាច់ឆ្នាំ២០០៥ ។

២-ធ្វើការបោះបង្គោល ខ័ណ្ឌសីមាទូទាំងព្រំដែនគោកកម្ពុជា-វៀតណាម ដូចមានចែងក្នុងប្រការ ១ នៃសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនឆ្នាំ១៩៨៥ និងប្រការ១ ប្រការ២ និងប្រការ៣ នៃសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ ។

៣-ផលិតផែនទីព្រំដែនរដ្ឋ រវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ។

៤-ធ្វើពិធីសារស្តីពីការបោះបង្គោល ខ័ណ្ឌសីមាព្រំដែនគោក រវាងប្រទេសទាំងពីរ រួមមានបណ្តាឯកសារលំអិតស្តីពីព្រំដែន បណ្តាបង្គោលព្រំដែន និងផែនទីព្រំដែនរវាងប្រទេសទាំងពីរ សំដែងឡើងនូវទិសដើរនៃខ្សែព្រំដែន ទីតាំងបង្គោលព្រំដែនស្ថិតនៅតាមបណ្តោយព្រំដែនទាំងមូល ។

ពិធីសារស្តីពីការបោះបង្គោល ខ័ណ្ឌសីមាព្រំដែនគោក នឹងជាផ្នែកមួយនៃសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ ១៩៨៥ និងសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ ។ ផែនទីព្រំដែន រវាងប្រទេសទាំងពីរ ដូចមានចែងខាងលើ ក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ៣ នៃប្រការនេះ នឹងជំនួសផែនទី Bonne ខ្នាត ១/១00.000 ចំនួនម្ភៃប្រាំមួយផ្ទាំង (២៦) និងផែនទី UTM ខ្នាត ១/៥0.000 ចំនួនសែសិបផ្ទាំង (៤0) អមសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែន ឆ្នាំ១៩៨៥ និងប្លង់ទាំងបួន (0៤) អមសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែម ។

ប្រការ ៥

ក្នុងករណីមានការខ្វែងគំនិតគ្នា ក្នុងការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តន៍ខុសគ្នាណាមួយទៅនឹងខ្លឹមសារនៃសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ ភាគីគូសន្យាទាំងពីរ នឹងដោះស្រាយគ្នាដោយសន្តិវិធី តាមរយៈការពិគ្រោះពិភាក្សា និងការចរចា ។

ប្រការ ៦

សន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ នឹងត្រូវបានផ្តល់សច្ចាប័ន នឹងចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃផ្លាស់ប្តូរលិខិតតុបករណ៍សច្ចាប័ន ដែលនឹងប្រព្រឹត្តទៅនៅទីក្រុងភ្នំពេញ ។

ឧបសម្ព័ន្ធទាំងបួន(៤) នៃសន្ធិសញ្ញា នឹងជាផ្នែកមួយភ្ជាប់ទៅនឹងសន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែមនេះ ។

ធ្វើនៅហាណូយ ថ្ងៃទី១០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ ជាពីរច្បាប់ ជាភាសា ខ្មែរ វៀតណាម និង បារាំង ។ អត្ថបទទាំងបីភាសានេះ មានតំលៃស្មើគ្នា ។ ក្នុងករណីមានការបកស្រាយផ្សេងគ្នា អត្ថបទភាសាបារាំងនឹងត្រូវយកមកធ្វើជាឯកសារគោល ។

ក្នុងនាមរាជរដ្ឋាភិបាល
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ក្នុងនាមរដ្ឋាភិបាល
នៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

ផាន វ៉ាន់ ខាយ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

TRAITE COMPLEMENTAIRE ENTRE LE ROYAUME DU CAMBODGE ET LA REPUBLIQUE SOCIALISTE DU VIETNAM AU TRAITE DE DELIMITATION DE LA FRONTIERE D'ETAT DE 1985

****

Au nom du Gouvernement Royal du Cambodge et du Gouvernement de la République Socialiste du Vietnam (ci-après appelés "les deux Parties contractantes");

Désireux de construire la frontière de paix, de sécurité, de stabilité durable entre les deux pays, sur la base du respect de l'indépendance, de la souveraineté et de l'intégrité territoriale, de la non-intervention dans les affaires intérieures, de la coopération égale dans l'intérêt mutuel afin de maintenir et de renforcer les bonnes relations de voisinage, de solidarité amicale traditionnelle entre les deux pays;

Visant l'objectif d'accomplir dans le plus bref délai le processus de la démarcation et d'abornement de la frontière commune entre les deux pays;

S.E. Samdech HUN SEN, Premier Ministre du Gouvernement Royal du Cambodge

et

S.E.M. PHAN VAN KHAI, Premier Ministre du Gouvernement de la République Socialiste du Vietnam

Ont décidé de conclure le présent Traité Complémentaire sur la délimitation de la frontière terrestre entre le Royaume du Cambodge et la République Socialiste du Vietnam (ci-après dénommé "Traité complémentaire") pour confirmer les différentes modifications apportées au tracé de la frontière déjà délimitée par le Traité sur la délimitation de la frontière d'Etat entre la République Populaire du Kampuchéa et la République Socialiste du Vietnam signé le 27 décembre 1985 (ci-après dénommé "le Traité de délimitation de la frontière de 1985") ;

Ont convenu des dispositions suivantes:

Article I

Les deux Parties contractantes se sont mises d'accord pour adopter un certain nombre de principes et de solutions sur la base du Traité de délimitation de la frontière de 1985 pour modifier la direction de la frontière terrestre dans certaines zônes:

1. Les deux Parties contractantes se sont mises d'accord pour appliquer les principes et la pratique internationaux concernant la frontière fluviale afin de délimiter la frontière fluviale sur tout le long de la frontière terrestre entre les deux pays, à savoir:

- Pour les secteurs de la rivière-frontière non navigables, la frontière suit la ligne médiane du cours principal;

- Pour les secteurs de la rivière-frontière navigables, la frontière suit la ligne médiane du chenal navigable principal.

Les principes mentionnés ci-dessus sont présentés de manière précise comme suit:

1.1. La position précise de la ligne médiane du cours principal ou du chenal navigable principal et l'appartenance des îles, des dunes et l'érosion littorale se trouvant dans les rivières seront déterminées par les deux Parties contractantes lors du processus de la démarcation et d'abornement.

Le critère essentiel pour la définition du cours principal est le débit du cours d'eau au niveau moyen. Le critère principal pour la définition du chenal navigable principal est la profondeur du chenal navigable qui sera considérée en combinaison avec la largeur et le rayon de courbure du chenal navigable. La ligne médiane du chenal navigable principal est la ligne médiane de la surface se trouvant entre les deux lignes isobathes respectives marquant le chenal navigable principal.

1.2. A défaut des accords entre les deux Parties contractantes, aucun changement pouvant se produire pour les rivières servant de frontière ne fera changer la direction de la frontière, n'influe sur la position de la frontière ni sur l'appartenance des îles et des dunes. Les îles et les dunes dont l'apparition sera constatée dans les rivières servant de frontière, après ce que la frontière aura été déterminée sur le terrain, seront délimitées en dépendence de la frontière déjà déterminée sur le terrain. Pour les îles et les

dunes nouvellement apparues et se trouvant sur la frontière déjà déterminée sur le terrain, les deux Parties contractantes mèneront leurs discussions afin de déterminer l' appartenance desdites îles et dunes sur la base de l'équité et de la rationalité.

1.3. En cas de difficultés survenues dans l'application des dispositions ci-dessus décrites, les deux Parties entameront des discussions amicales en vue de trouver une solution acceptable par les deux Parties.

2. Au cours du règlement des problèmes de frontière terrestre entre le Cambodge et le Vietnam, pour déterminer la direction de la frontière dans six (06) zônes dont les deux Parties contractantes ont la divergence de vues lors des réunions de la Commission Mixte de Frontière tenues dans les années 1999 et 2000, les deux Parties contractantes se sont mises d'accord pour se baser sur les éléments suivants afin de les examiner et de les appliquer:

- Les éléments juridiques que l'administration coloniale a utilisés dans le tracé de la frontière terrestre khmèro-vietnamienne;

- La réalité de l'administration et de l'occupation effective de la population depuis plusieurs générations;

- Les caractéristiques topographiques conformes aux principes du droit et de la pratique internationaux applicables dans la détermination de la direction de la frontière suivant les reliefs de différentes sortes, comme la ligne de partage des eaux, la ligne des crêtes, la ligne de courbe de niveau, etc...

Article II

1. L'article 1 du Traité de délimitation de la frontière de 1985 est modifié pour ce qui concerne les six (06) secteurs de frontière précis suivants:

1.1. Pour le secteur de frontière dans la zône adjacente à la commune de Ta Veng Krom, district de Ta Veng, province de Ratanakiri-Cambodge et à la commune de Mo Rai, district de Sa Thay, province de Kon Tum-Vietnam, comme sur la feuille DAKTO 148 W de la carte Bonne à l'échelle

de 1/100.000 annexée au Traité de délimitation de la frontière de 1985 figure une zône non cartographiée et dont l'assemblage est impossible avec la feuille YALY 156W de la carte Bonne à l'échelle de 1/100 000 annexée au Traité de délimitation de la frontière de 1985, les deux Parties contractantes, sur la base du contenu figurant sur la feuille PHUM KHAM DORANG 6437 I de la carte UTM à l'échelle de 1/50 000 annexée au Traité de délimitation de la frontière de 1985, se sont mises d'accord pour modifier ce secteur de frontière comme suit:

"... à patir du point A se situant au confluent du ruisseau sans nom, remonte le long de ce ruisseau jusqu'au point B".

Ce secteur de frontière modifié est représenté en rouge sur le plan à l'échelle de 1/50 000 servant d'Annexe 1 du présent Traité complémentaire.

1.2. Pour le secteur de frontière dans la zône adjacente à la commune de NHANG, district de Andaung Meas, province de Ratanakiri- Cambodge et à la commune de Ia O, district de Chu Pa (*Ia Graï*), province de Gia Lai-Vietnam, dont les feuilles YALY 156 W et BO KHAM 164 W de la carte Bonne à l'échelle de 1/100 000 annexée au Traité de délimitation de la frontière de 1985 ne peuvent pas être assemblées, les deux Parties contractantes, sur la base du contenu figurant sur la feuille PH. THONG 6436 I de la carte UTM à l'échelle de 1/50 000 annexée au Traité de délimitation de la frontière de 1985, se sont mises d'accord pour modifier ce secteur de frontière comme suit:

"... à partir du point A se situant au confluent du ruisseau sans nom et de la rivière Nam Sa Thay, la frontière suit cette dernière jusqu'à son intersection avec le fleuve Sé San puis suit le cours de Sé San jusqu'au point B".

Ce secteur de frontière modifié est représenté en rouge sur le plan à l'échelle de 1/50 000 servant d'Annexe 2 du présent Traité complémentaire.

1.3. Pour le secteur de frontière dans la zône adjacente à la commune de Srê Huy, district de Koh Nhèk, province de Mondulkiri-Cambodge et à la commune de Ea Bung, district de EA Sup et à la commune de Crong Na, district de Buon Don, province de Dac Lac –Vietnam, dont les feuilles KOMAYOL 172 W et BAN DON 181 W de la carte Bonne à l'échelle de 1/100 000 annexée au Traité de délimitation de la frontière de 1985 ne

peuvent pas être assemblées, les deux Parties contractantes, sur la base du contenu figurant sur les trois feuilles YALOP 6535 IV, YOK MBRE 6535 III et MEREUCH 6435 II de la carte UTM à l'échelle de 1/50 000 annexée au Traité de délimitation de la frontière de 1985, se sont mises d'accord pour modifier ce secteur de frontière comme suit:

"... à partir du point A, la frontière suit la ligne droite jusqu'au point B du ruisseau sans nom, puis suit le cours de ce dernier jusqu'au fleuve Srêpok".

Les deux Parties contractantes se sont mises d'accord pour modifier la ligne de frontière de ce tronçon lors de la vérification de la transposition de la ligne de frontière de la carte Bonne à l'échelle de 1/100 000 à la carte UTM à l'échelle de 1/50 000.

Ce secteur de frontière modifié est représenté en rouge sur le plan à l'échelle de 1/50 000 servant d'Annexe 3 du présent Traité complémentaire.

1.4. Pour le secteur de frontière dans la zône adjacente à la commune de Kaâm Samnar, district de Loeuk Dèk et à la commune de Prèk Chrey, district de Kok Thom, Province de Kandal-Cambodge et aux communes de Vinh Xuong et de Phu Loc, district de Tan Chau, et à la commune de Phu Huu, district de An Phu, province de An Giang-Viet Nam (entre le Mékong et le Bassac), les deux Parties contractantes se baseront sur le résultat d'inspection bilatérale sur le terrain pour modifier ce secteur de frontière conformément au point 2 de l'Article I du présent Traité complémentaire.

1.5. Pour les deux secteurs de frontière dans la zône adjacente aux communes de Prèk Chrey (Koh Koki) et de Sampeou Poun (Prèk Binh Gi), district de Koh Thom, province de Kandal-Cambodge et à la commune de Khanh An et de Khanh Binh, district de An Phu, province de An Giang-Viet Nam, les deux Parties contractantes, sur la base du contenu figurant sur la feuille TAN CHAU 6030 IV de la carte UTM à l'échelle de 1/50 000 annexée au Traité de délimitation de la frontière de 1985, se sont mises d'accord pour modifier ces secteurs de frontière comme suit:

"...à partir du point A, la frontière remonte le cours du fleuve Bassac (Hau Giang) jusqu'au confluent du fleuve Bassac (Hau Giang) et du ruisseau de Binh Gi (Prèk Binh Gi), puis suit le cours de ce dernier jusqu'au point B".

Les deux secteurs de frontière modifiés sont représentés en rouge sur le plan à l'échellle de 1/50 000 servant d'Annexe 4 du présent Traité complémentaire.

2. Pour le secteur de frontière dans la zône adjacente à la commune de Dak Dam, district de O Rang, province de Mondulkiri-Cambodge et à la commune de Quang Truc, district de Dak Rlap, province de Dak Lak (Dak Nong) -VietNam, les deux Parties contractantes se sont mises d'accord pour poursuivre leurs discussions.

Article III

Afin de créer des conditions techniques pertinentes au processus de démarcation et d'abornement de la frontière terrestre, les deux Parties contractantes se sont mises d'accord sur ce qui suit:

1. Les experts techniques de chaque Partie contractante examinera unilatéralement la transposition de la ligne de frontière de la carte Bonne à l'échelle de 1/100 000 du Service Géographique de l'Indochine annexée au Traité de délimitation de la frontière de 1985 à la carte UTM à l'échelle de 1/50 000 annexée au Traité de délimitation de la frontière de 1985. Les experts techniques des deux Parties contractantes se rencontreront à la fin de l'année 2006 afin de comparer le résultat de leur travail et de soumettre les solutions techniques à la Commission Mixte de frontière pour l'examen et l'adoption. A l'égard des zônes où les deux Parties n'arrivent pas à se mettre d'accord sur les résultats de comparaison ou sur les solutions techniques, la frontière dans ces zônes restera inchangée par rapport à la carte Bonne à l'échelle de 1/100 000.

2. La partie vietnamienne aidera la Partie cambodgienne d'imprimer de nouveau les 40 feuilles de la carte UTM à l'échelle de 1/50.000 ayant le fond topographique semblable à celui de la carte UTM à l'échelle de 1/50.000 annexée au Traité de délimitation de la frontière de 1985, en cinq (05) copies.

3. Procéder aux réunions des Commissions Mixtes de Frontière et des experts pour la mise en oeuvre des travaux de démarcation et d'abornement sur le terrain (à partir du premier trimestre 2006 jusqu'au deuxième trimestre 2008).

4. Les deux Parties contractantes s'efforceront d'accomplir dans le plus bref délai le travail de démarcation et d'abornement sur le terrain avant la fin de décembre 2008, et procéderont à la production de la carte topographique de la région frontalière entre les deux pays servant à constater le résultat de démarcation et d'abornement afin d'établir la carte officielle de la frontière entre les deux pays.

5. Jusqu'au moment où les travaux de démarcation et d'abornement ne seront pas accomplis, la gestion de la frontière continuera à être exercée en conformité avec le Communiqué de Presse des Premiers Ministres des deux pays en date du 17 Janvier 1995.

Article IV

Les deux Parties contractantes décident de confier à la Commission Mixte de frontière les tâches suivantes :

1. L'élaboration d'un schéma directeur en vue de mettre en oeuvre le Plan de Travail de démarcation et d'abornement de la frontière commune dénommé « Termes de Référence », avant la fin de l'année 2005.
2. La démarcation, l'abornement de toute la frontière terrestre khmèro-vietnamienne ainsi décrite à l'Article I du Traité de délimitation de la frontière de 1985 et aux Articles I, II et III du présent Traité complémentaire.
3. La production de la carte de la frontière d'Etat entre le Royaume du Cambodge et la République Socialiste du Vietnam.
4. L'élaboration du Protocole sur la démarcation et l'abornement de la frontière terrestre entre les deux pays comprenant les dossiers détaillés sur la frontière, sur les bornes et la carte de la frontière entre les deux pays représentant la direction de la frontière, la position des bornes sur toute la frontière.

Le Protocole sur la démarcation et l'abornement de la frontière terrestre fera partie intégrante du Traité de délimitation de la frontière de 1985 et du présent Traité complémentaire. La carte de la frontière entre les deux pays ci-dessus mentionnée au paragraphe 3 du présent Article remplacera les 26 feuilles de la carte Bonne à l'échelle de 1/100.000 et les 40 feuilles de la carte UTM à l'échelle de 1/50.000 annexées au Traité de

délimitation de la frontière de 1985 et les quatre (04) plans annexés au présent Traité complémentaire.

Article V

En cas de divergence d'interprétation ou d'exécution du présent Traité complémentaire, les deux Parties contractantes régleront par les moyens pacifiques à travers les discussions et les négociations.

Article VI

Le présent Traité complémentaire sera ratifié et entrera en vigeur à la date de l'échange des instruments de ratification qui aura lieu à Phnom Penh.

Les quatre (04) Annexes du Traité font partie intégrante du présent Traité complémentaire.

Fait à Hanoi le 10 Octobre 2005 en deux exemplaires en langues khmère, vietnamienne et française. Les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interpétation, le texte français servira de document de référence.

POUR LE GOUVERNEMENT ROYAL DU CAMBODGE

HUN SEN
Premier Ministre

POUR LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE SOCIALISTE DU VIETNAM

PHAN VAN KHAI
Premier Ministre

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/១២០៥/៤៨១

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្ដេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានត្ថមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស / រកត / ០៧០៤ / ១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្ដីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្ដីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/១០៩៦/៣០ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្ដីពីសញ្ជាតិ
- បានទ្រង់យល់សេចក្ដីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : ផ្ដល់សញ្ជាតិខ្មែរ តាមសញ្ជាតូបនីយកម្ម ដល់លោក លី វៃហ្សាន (LI WEI ZHAN) ជនជាតិចិន សញ្ជាតិចិន កើតថ្ងៃទី ២៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៥៤ នៅក្រុងសៀងហៃ សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ដោយប្ដូរឈ្មោះជា ជេគឃី លី (JACKY LEE) ។

មាត្រា ២ : សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តអោយបានសំរេច នូវព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខានេះ តទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

លេខ : ៤៥៣ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
ឈាង តាន់

ពរស.០៥១២.៥២០

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥

នស/រកត/១២០៥/៤៨៧

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

(យោងតាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា)

តែងតាំង

លោក **សៃ សាមុត**

ជា

ឧកញ៉ា

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

៣រល.០៤១២.៥៧៦

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី ៨ ខែ ៥ ឆ្នាំ ២០០៥

លេខៈ ៤៥៥ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី ១៥ ខែ ៥ ឆ្នាំ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

សៅ ចាន់

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ...១៣៩ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការបង្កើតនាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុង នៃក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/០៣០០/១០ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០០ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសវនកម្មនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃសវនកម្មផ្ទៃក្នុង នៅតាមបណ្តាស្ថាប័ន ក្រសួង និងសហគ្រាសសាធារណៈ
- តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន

សម្រេច

មាត្រា១ :

ត្រូវបានបង្កើតនាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុង ដែលចំណុះផ្ទាល់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា២ :

នាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុង ទទួលបន្ទុកអនុវត្តភារកិច្ចតាមអនុក្រឹត្យលេខ ៤០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃសវនកម្មផ្ទៃក្នុង នៅតាមបណ្តាស្ថាប័ន ក្រសួង និងសហគ្រាសសាធារណៈ ។

នាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុង ដឹកនាំដោយប្រធានមួយរូប និងមានអនុប្រធានមួយចំនួន ជាជំនួយការតាមការចាំបាច់ ។ រចនាសម្ព័ន្ធ ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ការិយាល័យចំណុះនាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ។

មាត្រា៣ :

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា៤ :

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន សហរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី សូមចុះហត្ថលេខា
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន

ស៊ុន ចាន់ថុល

កន្លែងទទួល
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេច និងឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
- ដូចមាត្រា ៤
- កាលប្បវត្តិ-ឯកសារ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ១៤០ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការកែប្រែតម្លៃឯកតានៃសន្ទស្សន៍បៀវត្សមូលដ្ឋាន របស់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២០១/៤៥០ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីបៀវត្សមូលដ្ឋាន និងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំនៃបៀវត្សរបស់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល
- យោងតាមសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ១៧៥៩ សជណ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥ របស់ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រីស្តីពីការតម្លើងប្រាក់បៀវត្សរ៍ ជូនមន្ត្រីរាជការសម្រាប់ឆ្នាំ ២០០៦ និង យោងតាមការចាំបាច់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល

សម្រេច

មាត្រា ១.-

តម្លៃឯកតានៃសន្ទស្សន៍បៀវត្សមូលដ្ឋានរបស់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ វាក្យខ័ណ្ឌទី១ នៃ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២០១/៤៥០ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីបៀវត្សមូលដ្ឋាន និង ប្រាក់បន្ទាប់បន្សំនៃបៀវត្សរបស់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ត្រូវកែប្រែពីចំនួន ៣៤៥ រៀល ទៅចំនួន ៤០០រៀល ក្នុងមួយសន្ទស្សន៍ ។

មាត្រា ២.-

តម្លៃឯកតានៃសន្ទស្សន៍បៀវត្សមូលដ្ឋាន ដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ១ ត្រូវចាប់អនុវត្តពីថ្ងៃទី ០១ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៦ តទៅ។

មាត្រា ៣.-

អនុក្រឹត្យនេះ មានប្រសិទ្ធភាពអនុវត្តផងដែរចំពោះនិវត្តជន និង ជនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ។

មាត្រា ៤.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាកំណែទំរង់រដ្ឋបាល រដ្ឋលេខាធិការនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀង១ខ្លួន ។

មាត្រា ៥ .-

អនុក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះ តទៅ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី [illegible] ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី សូមចុះហត្ថលេខា

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

និងជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាកំណែទំរង់រដ្ឋបាល

សុខ អាន

កន្លែងទទួល :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៤
- ឯកសារ - កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៨៧ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការតែងតាំង និងប្រគល់ភារកិច្ចជូនមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/ ០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦៩៩/០៩ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៦២ អនក្រ បក ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដាឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៦៣ អនក្រ បក ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការអនុវត្តការផ្លាស់ប្តូរក្របខណ្ឌ ឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់របស់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល
- យោងតាមសំណើររបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់

សម្រេច

មាត្រា១.- ត្រូវបានតែងតាំងលោក ម៉ែន អ៊ុត ជាអគ្គនាយករង នៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល នៃក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ។

មាត្រា២.- ត្រូវបានប្រគល់ភារកិច្ចជូនលោកស្រី នន់ ភានី អោយបំពេញមុខងារជា ប្រធាននាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងកិច្ចការទូទៅ នៃក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ។

មាត្រា៣.- បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា៤.- រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋលេខាធិការនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ សហរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួនត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ អោយមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៦ ខែ [illegible] ឆ្នាំ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេច និងឯកឧត្តម ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា៤
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៤៤០ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការតែងតាំងមន្ត្រីការទូតជាន់ខ្ពស់

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/ រកត/ ០៧០៤/ ១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០២/ នស/ ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ នស/ រកម/ ០១៩៦/ ១០ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០៦/ នស/ ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/ រកត/ ០៤០១/ ០៨៥ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីការទូតជាន់ខ្ពស់
- យោងតាមសំណើ របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

សំរេច

មាត្រា ១ : តែងតាំងលោក **ណី សំអុល** បច្ចុប្បន្នអគ្គនាយករងនៃអគ្គនាយកដ្ឋានអាស៊ាន នៃក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ជាអគ្គកុងស៊ុលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ប្រចាំទីក្រុងសៀងហៃ នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ជំនួសលោក **ហង់ ថុល** ដែលត្រូវចប់អាណត្តិបេសកកម្ម ។

មាត្រា ២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋលេខាធិការនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ សហរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និង សាមីខ្លួន ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះអោយមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

កន្លែងទទួល:
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥

ហ៊ុន សែន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៧៧៧ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការបញ្ចប់អាណត្តិបេសកកម្មមន្ត្រីការទូត

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស / រកត/ ០៧០៤/ ១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០២/ នស/ ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ នស/ រកម/ ០១៩៦/ ១០ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០៦/ នស/ ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/ រកត/ ០៤០១/ ០៨៥ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីការទូតជាន់ខ្ពស់
- យោងតាមសំណើ របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

ស ម្រេ ច

មាត្រា ១ : ផ្លាស់លោក **ខាន់ ឌុល** បច្ចុប្បន្នអគ្គកុងស៊ុល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ប្រចាំទីក្រុងសៀងហៃ នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ចូលប្រទេសវិញ ដោយត្រូវចប់អាណត្តិបេសកកម្ម។

មាត្រា ២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋលេខាធិការនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ សហរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និង សាមីខ្លួន ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះអោយមានប្រសិទ្ធភាព ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល:
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៨៨៤ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីការជូនមេដាយសហមេត្រី

៙

រាជរដ្ឋាភិបាល

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/១០៩៥/០១ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើតនិងប្រើប្រាស់គ្រឿងឥស្សរិយយស នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-តាមសំណើរបស់ នាយកខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្រេច

មាត្រា១ : ត្រូវបានបំពាក់ **មេដាយសហមេត្រី** ថ្នាក់ **ធិបឌិន្ទ** ជូននាយទាហានជាន់ខ្ពស់ នៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ចំនួន០៧រូប មានស្នាដៃល្អឆ្នើមក្នុងការជួយណែនាំបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ ព្រមទាំងជួយឧបត្ថម្ភ ទាំងស្មារតី និងសម្ភារៈដល់កងឯកភាពអង្គរក្ស ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម :-

១-លោក ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី NGUYEN THANH CUNG មេបញ្ជាការរង និងជាស្នងការនយោបាយយោធភូមិភាគទី៧
២-លោក ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី TRIEU XUAN HOA មេបញ្ជាការរង យោធភូមិភាគទី៧
៣-លោក ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី NGUYEN VAN BE មេបញ្ជាការរង យោធភូមិភាគទី៧
៤-លោក ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី LE MINH THANG មេបញ្ជាការរង យោធភូមិភាគទី៧
៥-លោក វររសេនីយ៍ឯក NGUYEN MINH នាយរង សេនាធិការ យោធភូមិភាគទី៩
៦-លោក វររសេនីយ៍ឯក PHAN VAN THU អនុស្នងការនយោបាយ យោធភូមិភាគទី៩
៧-លោក វររសេនីយ៍ឯក TRAN VAN NGHE អនុស្នងការភស្តុភារ យោធភូមិភាគទី៩

មាត្រា២: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី និងនាយកខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យ នេះអោយទទួលបានលទ្ធផលល្អ ។

រាជធានីភ្នំពេញ.ថ្ងៃទី ០៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :

-ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
-អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
-ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
-ដូចក្នុងមាត្រា ១ និង មាត្រា ២
-រាជកិច្ច
-ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៨៨៣ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីការជូនមេដាយស្ពាបនាជាតិ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស / រកត / ០៧០៤ / ១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ / នស /៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស / រកត / ១០៩៥ / ០១ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើតនិងប្រើប្រាស់គ្រឿងឥស្សរិយយស នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- តាមសំណើរបស់ នាយកខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ស ម្រេ ច

មាត្រា១ : ត្រូវបានបំពាក់ **មេដាយមាសស្ថាបនាជាតិ** ប្រគេនព្រះសង្ឃ ជូនមន្ត្រីរាជការ កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ និងសប្បុរសជន ចំនួន ៧៦ រូប ដែលបានបរិច្ចាគថវិកាផ្ទាល់ខ្លួន ចូលរួមកសាងសមិទ្ធផលនានាក្នុង ខេត្ត- ក្រុងមួយចំនួន នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម ÷

១- ព្រះតេជគុណ	**ញ៉ែក ពៅ**	១២- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	**តាន់ ម៉ាណា**
២- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	**ឃួត ឈាង**	១៣- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	**នាម អឿង**
៣- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	**ពិន ណារិទ្ធ**	១៤- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	**យ៉ា គីមអ៊ី**
៤- ឯកឧត្តម	**ពៅ សាមី**	១៥- លោក ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	**យី គុយ**
៥- ឯកឧត្តម	**ហង្ស សាម៉ឿន**	១៦- ឧកញ៉ា	**ថៃ សេងឡុង**
៦- ឯកឧត្តម	**ផៃ ប៊ុនឈឿន**	១៧- ឧកញ៉ា	**ខេន សុគា**
៧- ឯកឧត្តម	**អ៊ុំ ឆាយ**	១៨- ឧកញ៉ា	**ទេង ស្រ៊ុន**
៨- ឯកឧត្តម	**លូ គីមឈុន**	១៩- លោក	**អ៊ុយ សារិន**
៩- ឯកឧត្តម	**ប៉ែន ស៊ីថា**	២០- លោក	**ឆិត ជា**
១០- ឯកឧត្តម	**ហេង ពៅ**	២១- លោក	**ឡាញ់ ចន្ទ្ធនះ**
១១- ឯកឧត្តម	**ឡុង សេង**	២២- លោក	**អ៊ុំ គីមហេង**

២៣- លោកវរសេនីយ៍ឯក	**អ៊ុក សុន្ធសេន**	៥០- លោកវរសេនីយ៍ឯក	**ខៀវ ទិចិត្រ**
២៤- លោកវរសេនីយ៍ឯក	**លឹម ប៊ុនធី**	៥១- លោកវរសេនីយ៍ឯក	**ឡៀប ហ៊ន**
២៥- លោក	**សុខ សារ**	៥២- លោកវរសេនីយ៍ឯក	**នួន សុខុ**
២៦- លោក	**គូ យ៉ុងនិន**	៥៣- លោកវរសេនីយ៍ឯក	**ណឹម ម៉េង**
២៧- លោកស្រី	**កើត ស្រី**	៥៤- លោកវរសេនីយ៍ទោ	**ឡៅ ប៊ុនម៉េង**
២៨- លោកស្រី	**គីម កញ្ញារ៉ា**	៥៥- លោកវរសេនីយ៍ទោ	**តោ ពន្លក**
២៩- លោកស្រី	**ឆាយ វណ្ណារី**	៥៦- លោក	**អ៊ុង អ៊ុយ**
៣០- លោកស្រី	**សៅ ចិន្តាមុនី**	៥៧- លោក	**តាន់ យឹមឆាយ**
៣១- លោក	**ស៊ុំ វ៉ាណ្ណៈ**	៥៨- លោក	**អ៊ុំ តូច**
៣២- លោក	**ស៊ុំ ហូហ៊ុយ**	៥៩- លោក	**ចា ស៊ីយួង**
៣៣- សប្បុរសជន នៃក្លឹបរ៉ូតារី ប្រទេសជប៉ុន		៦០- សប្បុរសជន នៃស្ថានទូតអាល្លឺម៉ង់ ប្រចាំនៅកម្ពុជា	
៣៤- លោក	**ហួត គីមឈួង**	៦១- លោក	**លាង ឃុន**
៣៥- ឧបាសិកា	**ប្រាជ្ញ សេ**	៦២- លោក	**លាង ម៉េង**
៣៦- លោក	**តោគ កិច្ច**	៦៣- លោក	**តាំង សុភាព**
៣៧- លោក	**ហាវ ស្រវ៉ាង**	៦៤- លោក	**សុខ ប៊ុន**
៣៨- លោក	**លី ទុនដុង**	៦៥- លោក	**សៀក អឿមអៀង**
៣៩- លោក	**គី រស់**	៦៦- លោក	**ង៉ូវ បូរីណា**
៤០- លោក	**ពៅ គីសាន់**	៦៧- លោក	**លឹម ឡុង**
៤១- លោក	**កៅ រតនា**	៦៨- លោក	**អ៊ុន យឹម**
៤២- លោក	**សង់ សិទ្ធានិត្យ**	៦៩- លោក	**អ៊ែល ស៊ីម**
៤៣-លោក	**សាមិត្ត ធរៈ**	៧០- លោក	**ប៊ីង គីមស៊ីង**
៤៤- លោក	**ស្វុខ សុភី**	៧១- លោក	**ប៊ុន រ៉េត**
៤៥- លោកស្រី	**លី សុខហុង**	៧២- លោក	**សរ គីមសាន្ត**
៤៦- លោក	**តាន់ ទិសុទ្ធ**	៧៣-លោក	**តាំង ឡេង**
៤៧- លោក	**យឹម សុន**	៧៤- លោក	**ចាន់ ថេង**
៤៨- លោក	**ឱ សីណា**	៧៥- លោក	**ឃី ឈុង**
៤៩- លោក	**ម៉ែន បូរីកា**	៧៦- លោក	**នេត សុផាន់ណា**

មាត្រា២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី និង នាយកខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះអោយទទួលបានលទ្ធផលល្អ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

<u>កន្លែងទទួល</u> :
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចក្នុងមាត្រា១ និង មាត្រា២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ : ៤៧៤ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពីការជូនមេដាយការងារ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស / រកត / ០៧០៤ / ១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ / នស /៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស / រកត / ១០៩៥ / ០១ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើតនិងប្រើប្រាស់គ្រឿងឥស្សរិយយស នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- តាមសំណើរបស់ នាយកខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

សំរេច

មាត្រា១ : ត្រូវបានបំពាក់ **មេដាយការងារ** តាមលំដាប់ថ្នាក់ ជូនមន្ត្រីរាជការ កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ និង នាយទាហាន ពលទាហាន ក្នុងកងឯកភាពអង្គរក្ស សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ចំនួន ៤៨៩ រូប ដែលមានស្នាដៃល្អក្នុងការចុះជួយប្រជាពលរដ្ឋ ពេលជួបប្រទះនូវគ្រោះធម្មជាតិផ្សេងៗ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម ÷

ក.មេដាយមាសការងារ :

១- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ឯក **ស៊ូ គីមស៊ុន** ទីប្រឹក្សាអគ្គបញ្ជាការ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
២- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោ **ប៊ុន សេង** មេបញ្ជាការ យោធភូមិភាគទី៥
៣- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោ **ឡាញ់ កៅ** មេបញ្ជាការ បញ្ជាការដ្ឋានរថក្រោះ អគ្គបញ្ជាការ
៤- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោ **ប្រាក់ សុវណ្ណា** នាយរងសេនាធិការ កងទ័ពជើងគោក
៥- ឯកឧត្តម **ថោង ខុន** រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងទេសចរណ៍
៦- ឯកឧត្តម **ផៃ ប៊ុនឈឿន** សមាជិកសភា មណ្ឌលកណ្តាល
៧- ឯកឧត្តម **ឈាំ ទុំ** អភិបាលខេត្ត កំពង់ធំ
៨- ឯកឧត្តម **ទូច ម៉ារីន** អភិបាលខេត្ត កំពង់ឆ្នាំង

៩- ឯកឧត្តម	ម៉ម ប៊ុននាង	អភិបាលរង រាជធានីភ្នំពេញ
១០- ឯកឧត្តម	ហេ កាន់	អភិបាលរង ខេត្តកណ្តាល
១១- ឯកឧត្តម	កង សំអឿន	អភិបាលរង ខេត្តតាកែវ
១២- ឯកឧត្តម	សុខ ចិន	អភិបាលរង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
១៣- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	សុខ គឹមសិន	នាយក នាយកដ្ឋានបំពាក់សំភារៈសឹកអគ្គនាយកដ្ឋានសំភារៈ បច្ចេកទេស
១៤- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	រស់ ឆោម	នាយករងខុទ្ទកាល័យ ក្រសួងការពារជាតិ
១៥- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	ចៅ តុល	ជំនួយការផ្ទាល់ សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
១៦- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	ហេង សារឿន	ជំនួយការផ្ទាល់ សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
១៧- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	ឌឿង សារុន	មេបញ្ជាការរង កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
១៨- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	សុខ យ៉ាន	មេបញ្ជាការរង កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
១៩- ឯកឧត្តម	ទាវ៉ន់ ប៊ុនថេត	នាយករងសាលាភូមិន្ទរដ្ឋបាល
២០- ឯកឧត្តម	ថៃ នរៈសត្យា	ទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២១- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍	ហេង ពៅ	ទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងជា ស្នងការនគរបាលរាជធានី
២២- ឯកឧត្តម	ឡុង សេង	ទីប្រឹក្សាក្រសួងព័ត៌មាន
២៣- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	សុខ ចាវុណ្ណ	មេបញ្ជាការរង កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៤- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	គង់ វណ្ណា	មេបញ្ជាការរង កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៥- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	អ៊ុង សារិទ្ធ	មេបញ្ជាការរង កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៦- ឯកឧត្តម ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	សុខ សុវណ្ណ	មេបញ្ជាការរង កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៧- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	សោម ជន	មេបញ្ជាការរង កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៨- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	នួន ណារិទ្ធ	មេបញ្ជាការរង កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៩- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	គោរគ ចន្ធា	មេបញ្ជាការរង កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣០- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	យង់ សារិទ្ធ	មេបញ្ជាការរង កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣១- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	ទិសុខ្ម សំបូរ	នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣២- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	ប៊ិច សុខី	នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៣- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	គន់ ហេង	នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៤- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	ថាន់ សារី	នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៥- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	ស៊ឹម សុខ្ម	នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៦- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	ជា លន	នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៧- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	លឹម សុធា	នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៨- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	ហ៊ីម រិន	នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៩- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	រឿង ឌុន្នី	នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤០- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	នៅ សាវ៉ន	នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤១- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	ឌិត្យ យ៉ន	នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤២- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	សួន ពិរុណ	នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

៤៣- លោក ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ម៉ែន យន់** នាយករង នាយកដ្ឋានបំពាក់សំភារៈសឹកអគ្គនាយកដ្ឋានសំភារៈ បច្ចេកទេស
៤៤- លោក ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ហាច្យ សំអន** នាយករង នាយកដ្ឋានបំពាក់សំភារៈសឹកអគ្គនាយកដ្ឋានសំភារៈ បច្ចេកទេស
៤៥- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **សេង ទាវ៉ន់ឌី** នាយលេខាឯកឧត្តម នាយឧត្តមសេនីយ៍អគ្គមេបញ្ជាការ
៤៦- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ឈុប រតនៈ** នាយករង ទីចាត់ការបុគ្គលិក អគ្គបញ្ជាការ
៤៧- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ស៊ុង ខាំចាន់ណារ៉ុង** នាយករង នាយកដ្ឋានពត៌មាន នៃក្រសួងការពារជាតិ
៤៨- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **យ៉ា គីមអ៊ី** មេបញ្ជាការ កងរាជអាវុធហត្ថរាជធានីភ្នំពេញ
៤៩- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ទៀត ថា** មេបញ្ជាការរង កងរាជអាវុធហត្ថរាជធានីភ្នំពេញ
៥០- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ផេង គុយ** នាយករងអធិការកិច្ច អគ្គបញ្ជាការ
៥១- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ប៉ែន ហាត** មេបញ្ជាការរង បញ្ជាការដ្ឋានរថក្រោះ អគ្គបញ្ជាការ
៥២- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ប្រាក់ ផល្លី** នាយសេនាធិការ បញ្ជាការដ្ឋានរថក្រោះ អគ្គបញ្ជាការ
៥៣- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ស៊ូ លី** នាយសេនាធិការរង បញ្ជាការដ្ឋានរថក្រោះ អគ្គបញ្ជាការ
៥៤- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **តៀក សារី** នាយសេនាធិការ បញ្ជាការដ្ឋានរថក្រោះ អគ្គបញ្ជាការ
៥៥- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **យឿង សុខុន** មេបញ្ជាការ កងពលតូចអន្តរាគមន៍លេខ ១១
៥៦- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ជឹម តើយ** មេបញ្ជាការ កងពលតូចអន្តរាគមន៍លេខ ៥២
៥៧- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **អ៊ុន សុយ៉េត** កងឯកភាពកិត្តិយស ផ្នែកទីចាត់ការហ្វឹកហ្វឺន អគ្គបញ្ជាការ
៥៨- លោកឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **ឯក សំអូន** មេបញ្ជាការរង យោធភូមិភាគទី៥
៥៩- លោកវរសេនីយ៍ឯក **តាន់ សុភាព** នាយការិយាល័យទី១ យោធភូមិភាគទី៥
៦០- លោកវរសេនីយ៍ឯក **ជា ឆន** នាយការិយាល័យទី៤ យោធភូមិភាគទី៥
៦១- លោកវរសេនីយ៍ឯក **សរ គឹមតាក់** នាយលេខាធិការដ្ឋាន យោធភូមិភាគទី៥
៦២- លោកវរសេនីយ៍ឯក **ហ៊ាន និន្ទ** មេបញ្ជាការ កងរាជអាវុធហត្ថក្រុងព្រះសីហនុ
៦៣- លោកវរសេនីយ៍ឯក **យ៉ាត រិទ្ធ** នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៦៤- លោកវរសេនីយ៍ឯក **អន សារិទ្ធ** នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៦៥- លោកវរសេនីយ៍ឯក **ព្រហ្ម ពន្លី** នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៦៦- លោកវរសេនីយ៍ឯក **ចាន់ ប៊ុណ្ណ** នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៦៧- លោកវរសេនីយ៍ឯក **នយ មុត** នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៦៨- លោកវរសេនីយ៍ឯក **ឌិន ឌី** នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៦៩- លោកវរសេនីយ៍ឯក **ឌុន សុខុន** នាយរងសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៧០- លោកវរសេនីយ៍ឯក **សួស ស៊ីណា** មេបញ្ជាការវរៈ ៩៩៤ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៧១- លោកវរសេនីយ៍ឯក **កែវ សុគី** មេបញ្ជាការរង ការពារផ្ទាល់ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៧២- លោកវរសេនីយ៍ឯក **អ៊ុំ សំអាត** មេបញ្ជាការរង ការពារផ្ទាល់ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៧៣- លោកវរសេនីយ៍ឯក **តាំគ្រួ គិរុណ** មេបញ្ជាការរង ការពារផ្ទាល់ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៧៤- លោកវរសេនីយ៍ឯក **ឡេង គៀង** មេបញ្ជាការ វរសេនាតូច កងរាជអាវុធហត្ថ នៃកងឯកភាពអង្គរក្ស
៧៥- លោកវរសេនីយ៍ឯក **ហម ឫទ្ធី** មេបញ្ជាការរង វរសេនាតូច កងរាជអាវុធហត្ថ នៃកងឯកភាពអង្គរក្ស
៧៦- លោកវរសេនីយ៍ឯក **អ៊ែត ស៊ីថា** មេបញ្ជាការកងអន្តរាគមន៍រថក្រោះ-រថពាសដែក កងឯកភាពអង្គរក្ស

៧៧- លោកវរសេនីយ៍ឯក	នៅ សាវ៉ុន	មេបញ្ជាការវរៈសេនាតូចស៊ើបការណ៍ កងឯកភាពអង្គរក្ស
៧៨- លោក្សវរសេនីយ៍ឯក	យ៉ាត នុច	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៧៩- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ប្រាជ្ញ សុផល	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៨០- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ឈឹម ទាសនា	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៨១- លោកវរសេនីយ៍ឯក	អ៊ុន សារិន	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៨២- លោកវរសេនីយ៍ឯក	អ៊ុង សីគេត្ត	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៨៣- លោកវរសេនីយ៍ឯក	នូ ប្រុសពៅ	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៨៤- លោកវរសេនីយ៍ឯក	លឹម ប៊ុនធី	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៨៥- លោកវរសេនីយ៍ឯក	អ៊ុន នុត	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៨៦- លោកវរសេនីយ៍ឯក	សុខ សំអុល	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៨៧- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ពៀម ផាន់	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៨៨- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ខេន សុភា	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៨៩- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ឡូ មិថុនា	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៩០- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ហួត គីមសាន	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៩១- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ជា លីស្រ៊ុន	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៩២- លោកវរសេនីយ៍ឯក	សុខ សារ	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៩៣- លោកវរសេនីយ៍ឯក	វង្ស វិចិត្រ	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៩៤- លោកវរសេនីយ៍ឯក	គឹម សាឡាត់	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៩៥- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ណឹម ម៉េង	ជំនួយការមេបញ្ជាការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៩៦- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ទី សំណាង	ជំនួយការឯកឧត្តម ហ៊ុយ ពិសិដ្ឋ ទីប្រឹក្សាសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៩៧- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ម៉ែន សារ៉ាត់	នាយការិយាល័យទី៣ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៩៨- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ឯម គន្ធា	នាយរងការិយាល័យទី៣ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៩៩- លោកវរសេនីយ៍ឯក	កើត ចន	មេបញ្ជាការវរៈគាំទ្រ នៃ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
១០០- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ថាន សុះខន	នាយរងការិយាល័យទី៣ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
១០១- លោកវរសេនីយ៍ឯក	សៀប ណាត	មេបញ្ជាការរង បញ្ជាការដ្ឋានកងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
១០២- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ញឹក ផុន	នាយរងឃ្លាំង ខុទ្ទកាល័យ (កងឯកភាពអង្គរក្ស)
១០៣- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ឡោ ផុន	នាយរងឃ្លាំង ខុទ្ទកាល័យ (កងឯកភាពអង្គរក្ស)
១០៤- លោកវរសេនីយ៍ឯក	សេង ប៊ុនហេង	នាយហិរញ្ញវត្ថុវរៈសេនាតូច អ.ហ កងឯកភាពអង្គរក្ស
១០៥- លោកវរសេនីយ៍ឯក	អ៊ុក អ៊ុន	នាយរងការិយាល័យប្រេង កងឯកភាពអង្គរក្ស
១០៦- លោកវរសេនីយ៍ឯក	សុខ សុន	ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
១០៧- លោកវរសេនីយ៍ឯក	នួច ផល្លា	ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
១០៨- លោកវរសេនីយ៍ឯក	តេង សួន	អនុប្រធាននាយកដ្ឋាននគរបាលព្រំដែនទឹក
១០៩- លោកវរសេនីយ៍ឯក	ខួន ហុង	នាយរងការិយាល័យអភិឡន្ធ៍ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
១១០- លោកវរសេនីយ៍ឯក	យូ សារ៉ាន់	មេបញ្ជាការវរៈសេនាតូច២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្ស

១១១- លោកវរសេនីយ៍ឯក អ៊ុក សុន្ធសេន នាយរងការិយាល័យព្រំដែនគោក កងទ័ពជើង

១១២- លោកវរសេនីយ៍ឯក ហេង ខុន្ធី នាយករង ទីចាត់ការអភិវឌ្ឍន៍ អគ្គបញ្ជាការ

១១៣- លោកវរសេនីយ៍ឯក ព្រាប លីណា នាយទាហានការពារផ្ទាល់ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

១១៤- លោកវរសេនីយ៍ឯក មាស សុខុន នាយទាហានការពារផ្ទាល់ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

១១៥- លោកវរសេនីយ៍ឯក ឯល វណ្ណថន នាយទាហានការពារផ្ទាល់ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

១១៦- លោកវរសេនីយ៍ឯក ស្រី ចំន្ទសាមុត នាយទាហានការពារផ្ទាល់ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

១១៧- លោកវរសេនីយ៍ឯក មាស យ័ន្ត មេបញ្ជាការវរៈសេនាតូចហ្វឹកហ្វឺន កងឯកភាពអង្គរក្ស ក្រាំងចេក

១១៨- លោកវរសេនីយ៍ឯក ខួន ប៊ុនថន មេបញ្ជាការរង កងពលតូចដឹកជញ្ជូនលេខ ៩០

១១៩- លោកវរសេនីយ៍ឯក អ៊ុង ចំន្ទសុតំណ្ណ នាយការិយាល័យគ្រប់គ្រងកំលាំង អគ្គបញ្ជាការ

១២០- លោកវរសេនីយ៍ឯក ជុំ សោភ័ណ្ឌ ជំនួយការនាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា

១២១- លោកវរសេនីយ៍ឯក កែន សុផាត នាយរងសេនាធិការ បញ្ជាការដ្ឋានរថក្រោះ អគ្គបញ្ជាការ

១២២- លោកវរសេនីយ៍ឯក សំ សក មេបញ្ជាការរង បញ្ជាការដ្ឋានរថក្រោះ កងទ័ពជើងគោក

១២៣- លោកវរសេនីយ៍ឯក នាម សំអាន នគរបាល អគ្គនាយកដ្ឋាននគរបាល ក្រសួងមហាផ្ទៃ

១២៤- លោកវរសេនីយ៍ឯក សន សាំ មេបញ្ជាការរង បញ្ជាការដ្ឋានរថក្រោះ កងទ័ពជើងគោក

១២៥- លោកវរសេនីយ៍ឯក ឈុំ ចំន្ទសេរី នាយការិ.បច្ចេកទេស បញ្ជាការដ្ឋានរថក្រោះ កងទ័ពជើងគោក

១២៦- លោកវរសេនីយ៍ឯក ហ៊ឹម សារុំ នាយការិយាល័យទី៣ បញ្ជាការដ្ឋានរថក្រោះ កងទ័ពជើងគោក

១២៧- លោកវរសេនីយ៍ឯក នួន សុខូ នាយការិយាល័យបង្កប្រភពប្រេង នាយកដ្ឋានប្រេងឥន្ធនៈ

១២៨- លោកវរសេនីយ៍ឯក ប៊ូ គីមថេង នាយករងគ្រឿងចក្រ នាយកដ្ឋានវិស្វកម្ម ក្រសួងការពារជាតិ

១២៩- លោកវរសេនីយ៍ឯក សោម សាគួន មេបញ្ជាការរងកងពលតូចអន្តរាគមន៍លេខ ១១

១៣០- លោកវរសេនីយ៍ឯក ស្វាយ ញ៉ឹន មេបញ្ជាការរងកងពលតូចអន្តរាគមន៍លេខ ១១

១៣១- លោកវរសេនីយ៍ឯក ឈាត សាវ៉ាត មេបញ្ជាការរងកងពលតូចអន្តរាគមន៍លេខ ១១

១៣២- លោកវរសេនីយ៍ឯក កែ សាវ៉ាត អនុប្រធាននាយកដ្ឋានស្ថិតិ និង លិខិតឆ្លងដែន

១៣៣- លោកវរសេនីយ៍ឯក ប្រាក់ ប៊ុនថន នាយករង សាលានាយទាហានសកម្មត្បូងពង

១៣៤- លោកវរសេនីយ៍ឯក ឃុត ស៊ុនហេង នាយករង ទីចាត់ការបច្ចេកទេស អគ្គបញ្ជាការ

១៣៥- លោកវរសេនីយ៍ឯក យិន សាធ នាយការិយាល័យគ្រប់គ្រង ទីចាត់ការចលនូបត្ថម្ភ អគ្គបញ្ជាការ

១៣៦- លោកវរសេនីយ៍ឯក សុខ គន្ធា កងកិត្តិយសត្រៃទ័ព ទីចាត់ការហ្វឹកហ្វឺន អគ្គបញ្ជាការ

១៣៧- លោកវរសេនីយ៍ឯក ចំន្ទ ឈឿន កងកិត្តិយសត្រៃទ័ព ទីចាត់ការហ្វឹកហ្វឺន អគ្គបញ្ជាការ

១៣៨- លោកវរសេនីយ៍ឯក ម៉ែន រ៉ា មេបញ្ជាការរង កងរាជអាវុធហត្ថរាជធានីភ្នំពេញ

១៣៩- លោកវរសេនីយ៍ឯក ខ៊ែត សំណាង ជំនួយការឯកឧត្តមនាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចប្រធាន ព្រឹទ្ធសភា

១៤០- លោកវរនាវឯក អ៊ិន ប៊ុនលី នាយការិយាល័យទី១ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

១៤១- លោកវរនាវឯក លឹម ឆាយ នាយការិយាល័យទី៤ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

១៤២- លោកវរនាវឯក ខឹម សិទ្ធី នាយការិយាល័យទី៥ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

១៤៣- លោកវរនាវឯក ឌឹម សុផល នាយការិយាល័យបច្ចេកទេស បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

១៤៤- លោកវរនាវឯក ច្រឹក ប៊ុនធឿន នាយការិយាល័យហិរញ្ញវត្ថុ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

១៤៥- លោកវរនាវីឯក **ឃុន ធុន្នី** នាយកសាលាហ្វឹកហ្វឺន បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

១៤៦- លោកវរនាវីឯក **យឹម គីមនី** នាយរោងជាង បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

១៤៧- លោកវរនាវីឯក **ហ៊ីង ពុទ្ធដារ៉ា** មេបញ្ជាការរង និងជា នាយសេនាធិការ មូលដ្ឋានសមុទ្រ

១៤៨- លោកវរនាវីឯក **ចាន់ សុផល** មេបញ្ជាការរង មូលដ្ឋានសមុទ្របញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

១៤៩- លោកវរនាវីឯក **ហង្ស ម៉ន** មេបញ្ជាការរង មូលដ្ឋានសមុទ្របញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

១៥០- លោកវរនាវីឯក **កែវ ស៊ីភា** មេបញ្ជាការរង មូលដ្ឋានសមុទ្របញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

១៥១- លោកវេជ្ជបណ្ឌិត **ខួន សុខុន** អគ្គលេខាធិការរងទី២ កាកបាទក្រហមកម្ពុជា

១៥២- លោក **ហួរ គីមហួត** ប្រធាននាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល-ហិរញ្ញកិច្ច កាកបាទក្រហមកម្ពុជា

១៥៣- លោក **ឆាន ឆន** អនុប្រធាននាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល-ហិរញ្ញកិច្ច កាកបាទក្រហមកម្ពុជា

១៥៤- លោក **ចៅ ប្រូច** នាយខុទ្ទកាល័យ ខេត្តបាត់ដំបង

១៥៥- លោក **ទ៉ាន់ ហៀង** នាយកសាខាកាកបាទក្រហម ខេត្តពោធិសាត់

១៥៦- លោក **ខួន ឡុន** មន្ត្រីសាលាខេត្តកំពង់ស្ពឺ

១៥៧- លោក **សៅ សត្យា** ប្រធានការិយាល័យសង្គមកិច្ច សាលាខេត្តកំពង់ស្ពឺ

១៥៨- លោក **ហួត គីមឈួន** ផ្នែកព័ត៌មាន កងកភាពអង្គរក្ស

១៥៩- លោក **ទ៉ាន តូដាត់** ផ្នែកព័ត៌មាន កងកភាពអង្គរក្ស

១៦០- លោក **យឹម សុន** ប្រធានការិ. ត្រៀមបង្ការ និង ឆ្លើយតបគ្រោះមហន្តរាយ កាកបាទក្រហមកម្ពុជា

១៦១- លោក **នេត្រ សុផាន់ណា** អនុប្រធានការិយាល័យភស្តុភា កាកបាទក្រហមកម្ពុជា

១៦២- លោក **នូ សាខន** ប្រធានក្រុមស្រាវជ្រាវវាយតំលៃភាពងាយរងគ្រោះ កាកបាទក្រហមកម្ពុជា

១៦៣- លោក **សេង ប៊ុណ្ណារ៉ា** ប្រធានក្រុមដឹកនាំក្បួន (ភស្តុភា) កាកបាទក្រហមកម្ពុជា

១៦៤- លោក **ប៊ិច សំបូរ** ប្រធានឃ្លាំង អូរបែកក្អម កាកបាទក្រហមកម្ពុជា

១៦៥- លោក **ចាន់ សម្បត្តិ** បើកបររថយន្ត កាកបាទក្រហមកម្ពុជា

១៦៦- លោក **ឡាំ ហេងហ៊ួត** ប្រធាននាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ

១៦៧- លោក **និត ហ៊ើល** នាយខុទ្ទកាល័យ គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ

១៦៨- លោក **កែវ វី** ជំនួយការ គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ

១៦៩- លោក **អ៊ុយ សារិន** នាយការិយាល័យត្រួតពិនិត្យ ទីចាត់ការគយ និង រដ្ឋាករ

១៧០- លោក **និត ជា** នាយរងការិយាល័យត្រួតពិនិត្យ ទីចាត់ការគយ និង រដ្ឋាករ

១៧១- លោក **សង់ សិទ្ធនិត្យ** មន្ត្រីទីចាត់ការគយ និង រដ្ឋាករ

១៧២- លោក **លុយ ធឿម** ប្រធានស្នាក់ការគយ និង រដ្ឋាករ ច្រកទ្វារជ្រៃធំ

១៧៣- លោក **ឈុប គីមសាន្ត** លេខាសាខាគយ និងរដ្ឋាករ ខេត្តព្រៃវែង

១៧៤- លោក **លាង អ៊ួក** មន្ត្រីគយ និងរដ្ឋាករក្រុងព្រះសីហនុ

១៧៥- លោក **ពេជ គៅ** អនុប្រធានស្នាក់ការគយ និងរដ្ឋាករ ផែស្វ័ត CWT

១៧៦- លោក **ឯម ស៊ីថា** អនុប្រធានការិយាល័យស្រាវជ្រាវ និង បង្ក្រាបអំពើរត់ពន្ធ

១៧៧- លោក **ពៅ សុភាព** ប្រធានការិ.គណនេយ្យ គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ

១៧៨- លោក **ជុំ សុវណ្ណធុន្នី** ប្រធានមណ្ឌលសុខភាព អង្គខ្នរ ស្រុកប្រតិបត្តិគិរីវង់ ខេត្តតាកែវ

១៧៩- លោកស្រី	**ប៉ុល សុខលីម**	ប្រធាន មន្ទីរកិច្ចការនារីខេត្ត កំពង់ស្ពឺ
១៨០- លោក	**ជា ម៉ុនឈន**	អភិបាលរង ស្រុកសំពៅមាស ខេត្តពោធិសាត់
១៨១- លោក	**នូ សាខន**	អភិបាលរង ស្រុកតាខ្មៅ ខេត្តកណ្ដាល
១៨២- លោក	**លី សាលឿម**	អភិបាលរងស្រុកបាណន់ ខេត្តបាត់ដំបង
១៨៣- លោក	**ឈាន តឿន**	អភិបាលរងស្រុកបាណន់ ខេត្តបាត់ដំបង
១៨៤- លោក	**ចាប សំអឹង**	អនុប្រធានការិយាល័យ សង្គមកិច្ចស្រុកបាណន់ ខេត្តបាត់ដំបង
១៨៥- លោក	**អ៊ិត ហ៊ាង**	ប្រធានរដ្ឋបាល ស្រុកបាណន់ ខេត្តបាត់ដំបង
១៨៦- លោក	**ស៊ូ ហុក**	គិលានដ្ឋាន មន្ទីរពេទ្យ ព្រះកុសុមៈ
១៨៧- លោក	**ទេព សុវ៉ន**	ព្រឹទ្ធបុរសមហាវិទ្យាល័យ វិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច និង គ្រប់គ្រង
១៨៨- លោក	**ចាន់ សាវរី**	ព្រឹទ្ធបុរសមហាវិទ្យាល័យ វិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ព័ត៌មានវិទ្យា
១៨៩- លោក	**ឈុន ពហុ**	សាស្ត្រាចារ្យ សេដ្ឋកិច្ច
១៩០- លោក	**ឈុន ណារ៉េត**	សាស្ត្រាចារ្យវិទ្យាសាស្ត្រ នយោបាយ
១៩១- លោក	**វ៉េត ធុច**	ខុទ្ទកាល័យ ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ខៀវ ឆាញ់**
១៩២- លោក	**ជា គឹមឡុង**	ប្រធាននាយកដ្ឋាន ថវិកា ហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងសុខាភិបាល
១៩៣- លោក	**តន់ ផល្លី**	នាយករង មន្ទីរពេទ្យ ព្រះសីហនុ
១៩៤- លោក	**មាន ឈីវ៉ុន**	ប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ និង សើរស្បែក
១៩៥- លោក	**សុខ សុគន្ធ**	នាយករង មន្ទីរពេទ្យរាជធានីភ្នំពេញ
១៩៦- លោក	**ជាំ ផល**	ប្រធានការិយាល័យ មន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានីភ្នំពេញ
១៩៧- លោក	**យិន ភួយ**	អភិបាលរងស្រុកឧត្ដុង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
១៩៨- លោក	**សៅ សុច**	ប្រធានមន្ទីរស្រុកឧត្ដុង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
១៩៩- លោក	**សុខ សយ**	ប្រធានការិយាល័យព័ត៌មាន ស្រុកឧត្ដុង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
២០០- លោក	**គុំ សុផាត**	ប្រធានការិយាល័យ ហិរញ្ញវត្ថុស្រុកឧត្ដុង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
២០១- លោក	**ខែត សុភី**	ប្រធានការិយាល័យ អតីតយុទ្ធជន ស្រុកឧត្ដុង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
២០២- លោក	**សូ សីហា**	អនុប្រធាននាយកដ្ឋានផ្គត់ផ្គង់ និង ហិរញ្ញកិច្ច ទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
២០៣- លោក	**ប៊ិច គីមសឹង**	ប្រធានការិយាល័យលទ្ធកម្ម ទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
២០៤- លោក	**ស៊ូ សោគន្ធ**	នាយរងខ័ណ្ឌ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ កំពង់ធំ
២០៥- លោក	**យន់ សុខុន**	ប្រធានការិ.អតីតយុទ្ធជន មន្ទីរសង្គមកិច្ច និង យុវនីតិសម្បទា ខេត្តកណ្ដាល
២០៦- លោក	**ឈុន នាង**	ប្រធានការិយាល័យគណនេយ្យ មន្ទីរសង្គមកិច្ច និង យុវនីតិសម្បទា ខេត្តកណ្ដាល
២០៧- លោក	**ម៉ក់ ធុន្នី**	អនុប្រធានការិយាល័យគណនេយ្យមន្ទីរសង្គមកិច្ច និងយុវនីតិសម្បទា ខេត្តកណ្ដាល
២០៨- លោក	**ម៉ៅ ម៉ុន**	អនុប្រធានការិ.អតីតយុទ្ធជន មន្ទីរសង្គមកិច្ច និង យុវនីតិសម្បទា ខេត្តកណ្ដាល
២០៩- លោក	**ប៉ុក ពៅរ៉ូ**	អនុប្រធានការិ.អតីតយុទ្ធជន មន្ទីរសង្គមកិច្ច និង យុវនីតិសម្បទា ខេត្តកណ្ដាល
២១០- លោក	**ឆាយ ណូ**	ផ្នែកត្រួតពិនិត្យយានយន្ត មន្ទីរសាធារណការខេត្តបាត់ដំបង
២១១- លោក	**ស៊ុំ សារឿន**	ក្រឡាបញ្ជី តុលាការខេត្ត តាកែវ
២១២- លោក	**ណែត សុថៃ**	បុគ្គលិក អ៊ីយូអាសាក់

២១៣- លោក	ស៊ី សារឿន	ក្រឡាបញ្ជី តុលាការខេត្ត តាកែវ
២១៤- លោក	ណែត សុថៃ	បុគ្គលិក អ៊ីយូអាសាក់
២១៥- លោក	ខាត់ ជឿន	មន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
២១៦- លោក	ជា សុវណ្ណ	មន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
២១៧- លោក	ជា សឿន	មេឃុំជើងរាស់ ស្រុកឧត្តុង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
២១៨- លោក	ម៉ៅ រស់	មេឃុំវាលពង់ ស្រុកឧត្តុង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
២១៩- លោក	អ៊ី យឿន	ចៅសង្កាត់ស្វាយប៉ាក ខ័ណ្ឌឫស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ
២២០- លោក	សៀន សារមៀត	នាយកសាលាព្រៃខ្លា ខេត្តព្រៃវែង
២២១- លោក	ម៉ៅ វណ្ណា	ស្មៀនសង្កាត់ស្វាយប៉ាក ខ័ណ្ឌឫស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ
២២២- លោក	សេង សុគន្ធ	អគ្គិសនី កម្ពុជា ខេត្តព្រៃវែង
២២៣- លោក	ហ៊ីង សុឆ្លា	អនុប្រធានមន្ទីរពេទ្យ ក្រុងភ្នំពេញ
២២៤- លោក	គួយ ចន្ថា	មន្ត្រីក្រុមប្រឹក្សាច្បាប់ នៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
២២៥- លោកវរនាវីទោ	ឯក ចន្ថា	នាយរងអធិការកិច្ច បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២២៦- លោកវរនាវីទោ	ម៉ៅ សារ៉ាត់	នាយរង ខុទ្ទកាល័យ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២២៧- លោកវរនាវីទោ	អ៊ិន ចំនួនខេមរ	នាយរងការិយាល័យទី៣ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២២៨- លោកវរនាវីទោ	ឈុំ សាវុធ	នាយការិយាល័យបញ្ជូនសារ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២២៩- លោកវរនាវីទោ	សៅ ចាន់	នាយការិយាល័យការពារអាកាសបញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២៣០- លោកវរនាវីទោ	ជ័យ លាភី	នាយការិយាល័យវិស្វកម្ម បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២៣១- លោកវរនាវីទោ	ចាយ ស៊ីជឿន	នាយរងការិយាល័យហិរញ្ញកិច្ចបញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២៣២- លោកវរនាវីទោ	រស់ វាសនា	មេបញ្ជាការរង មូលដ្ឋានសមុទ្រ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២៣៣- លោកវរនាវីទោ	កែវ ស៊ុនគិរី	មេបញ្ជាការរង មូលដ្ឋានសមុទ្រ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២៣៤- លោកវរនាវីទោ	ប្រាក់ម៉ឺន សារឿន	នាយរងសេនាធិការ មូលដ្ឋានសមុទ្រ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២៣៥- លោកវរនាវីទោ	ខៀវ សុខា	នាយរងសេនាធិការ មូលដ្ឋានសមុទ្រ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២៣៦- លោកវរសេនីយ៍ទោ	អ៊ុក សៀន	នាយរងសេនាធិការ បញ្ជាការដ្ឋានរថក្រោះ អគ្គបញ្ជាការ
២៣៧- លោកវរសេនីយ៍ទោ	អ៊ុក ឆូ	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៣៨- លោកវរសេនីយ៍ទោ	សេង ឌីលីន	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៣៩- លោកវរសេនីយ៍ទោ	សរ បូរ៉ា	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៤០- លោកវរសេនីយ៍ទោ	ទេព មឿន	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៤១- លោកវរសេនីយ៍ទោ	ម៉ុន ឆាយ	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៤២- លោកវរសេនីយ៍ទោ	កេត សំអាត	ជំនួយការឯកឧត្តម នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៤៣- លោកវរសេនីយ៍ទោ	ស៊ីម ម៉ាឡា	នាយរងការិយាល័យ នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវ អគ្គបញ្ជាការ
២៤៤- លោកវរសេនីយ៍ទោ	ជា យោធិន	នាយការិយាល័យព្រហ្មទណ្ឌ ស្នងការនគរបាលខេត្តកណ្តាល
២៤៥- លោកវរសេនីយ៍ទោ	យិន ចំនួនធួន	នាយសេនាធិការ វរសេនាតូច ៥៥៤ នៃកងឯកភាពអង្គរក្ស
២៤៦- លោកវរសេនីយ៍ទោ	ម៉ែន សុខ	នាយទាហានការពារផ្ទាល់ នៃកងឯកភាពអង្គរក្ស

២៤៧- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ម៉ម គុណា** នាយទាហានការពារផ្ទាល់ នៃកងឯកភាពអង្គរក្ស
២៤៨- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ឡេង ឌុង** នាយទាហានការពារផ្ទាល់ នៃកងឯកភាពអង្គរក្ស
២៤៩- លោកវរសេនីយ៍ទោ **គីម លីដា** នាយទាហានការពារផ្ទាល់ នៃកងឯកភាពអង្គរក្ស
២៥០- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ស្រួល សុជា** នាយទាហានការពារផ្ទាល់ នៃកងឯកភាពអង្គរក្ស
២៥១- លោកវរសេនីយ៍ទោ **កៅ វេតនា** នាយទាហានការពារផ្ទាល់ នៃកងឯកភាពអង្គរក្ស
២៥២- លោកវរសេនីយ៍ទោ **សុន្ធ ស៊ុនសំបុរ** នាយរងទំនាក់ទំនងសាធារណៈ ទីចាត់ការព្រំដែន អគ្គបញ្ជាការ
២៥៣- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ឡៅ ម៉ុនម៉េង** មេបញ្ជាការរងតំបន់ប្រតិបត្តិការសឹករង បាត់ដំបង
២៥៤- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ហ៊ុយ ទុន្នី** មេបញ្ជាការរងតំបន់ប្រតិបត្តិការសឹករង បាត់ដំបង
២៥៥- លោកវរសេនីយ៍ទោ **អែម សាម៉ុន** មេបញ្ជាការរង កងរាជអាវុធហត្ថ ខេត្តបាត់ដំបង
២៥៦- លោកវរសេនីយ៍ទោ **សរ សារិន** បញ្ជាការរង បញ្ជាការដ្ឋានរដ្ឋបាល កងឯកភាពអង្គរក្ស
២៥៧- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ជិន សុខល** នាយរងការិយាល័យទី៥ កងឯកភាពអង្គរក្ស
២៥៨- លោកវរសេនីយ៍ទោ **សោម សុគ៏** មេបញ្ជាការរងកងអន្តរាគមន៍រថក្រោះ-រថពាសដែកកងឯកភាពអង្គរក្ស
២៥៩- លោកវរសេនីយ៍ទោ **អោក ឃីន** មេបញ្ជាការរងកងអន្តរាគមន៍រថក្រោះ-រថពាសដែកកងឯកភាពអង្គរក្ស
២៦០- លោកវរសេនីយ៍ទោ **សួន សៅណារ៉ា** មេបញ្ជាការរងកងអន្តរាគមន៍រថក្រោះ-រថពាសដែកកងឯកភាពអង្គរក្ស
២៦១- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ម៉ែន សុធី** សេនាធិការកងអន្តរាគមន៍រថក្រោះ-រថពាសដែកកងឯកភាពអង្គរក្ស
២៦២- លោកវរសេនីយ៍ទោ **អាត់ សំអាត** បច្ចេកទេសកងអន្តរាគមន៍រថក្រោះ កងឯកភាពអង្គរក្ស
២៦៣- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ពេជ្រ ព្រហ្មចំនួមុន្នី** ជំនួយការមេបញ្ជាការ កងឯកភាពអង្គរក្ស
២៦៤- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ស៊ី ចំរើន** ហិរញ្ញវត្ថុកងអន្តរាគមន៍រថក្រោះ កងឯកភាពអង្គរក្ស
២៦៥- លោកវរសេនីយ៍ទោ **នៅ សារឿន** ជំនួយការប្រេងឥន្ធនៈ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៦៦- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ឡុង ចេង** ជំនួយការប្រេងឥន្ធនៈ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៦៧- លោកវរសេនីយ៍ទោ **សុខ សុដា** នាយការិយាល័យហ្វឹកហ្វឺន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៦៨- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ញ៉ៀម សារិន** នាយការិយាល័យបញ្ជូនសារ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៦៩- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ស្រួន សុធី** នាយរងការិយាល័យទី១ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៧០- លោកវរសេនីយ៍ទោ **យក់ ថាឌី** ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៧១- លោកវរសេនីយ៍ទោ **តុន ឈារឿន** ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៧២- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ឡៀង ទណ្ណា** ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៧៣- លោកវរសេនីយ៍ទោ **អ៊ុម ទណ្ណាវេង** ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៧៤- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ម៉ាស ដារ៉ា** ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៧៥- លោកវរសេនីយ៍ទោ **គីម ពៅ** ហិរញ្ញវត្ថុ បញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៧៦- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ជឿម ឡាក់** ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៧៧- លោកវរសេនីយ៍ទោ **អ៊ុក លីធុ** ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៧៨- លោកវរសេនីយ៍ទោ **ជួន ទណ្ណៈ** ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៧៩- លោកវរសេនីយ៍ទោ **សុខ សុវណ្ណារ៉ែន** ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៨០- លោកវរសេនីយ៍ទោ **អួន និត្យ** ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

២៨១- លោកវរសេនីយ៍ទោ ហេង ចំណាន ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៨២- លោកវរសេនីយ៍ទោ អ៊ិត សេរី ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៨៣- លោកវរសេនីយ៍ទោ ទ៉ាន់ វិសាល ជំនួយការសេនាធិការ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៨៤- លោកវរសេនីយ៍ទោ បេ សុវណ្ណដេត មេបញ្ជាការរង វរៈសេនាតូច កងរាជអាវុធហត្ថ កងឯកភាពអង្គរក្ស
២៨៥- លោកវរសេនីយ៍ទោ ឡាំ តេង នាយស្នាក់ការ ការិយាល័យទី២ កងទ័ពជើងគោក
២៨៦- លោកវរសេនីយ៍ទោ ស្រេង ហុង មេបញ្ជាការរង កងរាជអាវុធហត្ថ ខេត្តកោះកុង
២៨៧- លោកវរសេនីយ៍ទោ ឈុប ម៉ីសុខុន ប្រធានក្រុមរថយន្ត កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៨៨- លោកវរសេនីយ៍ទោ អ៊ី ស៊ីវណ្ណា នាយរងការិយាល័យព្រហ្មទ័ណ្ឌ កងឯកភាពអង្គរក្ស
២៨៩- លោកវរសេនីយ៍ទោ សុខ ឡុង នាយរងការិយាល័យព្រហ្មទ័ណ្ឌ កងឯកភាពអង្គរក្ស
២៩០- លោកវរសេនីយ៍ទោ ម៉ុំ ម៉ើ មេបញ្ជាការរង វរៈសេនាទូច ១៤៤ កងឯកភាពអង្គរក្ស
២៩១- លោកវរសេនីយ៍ទោ ស៊ី សំផាត មេបញ្ជាការរង វរៈសេនាទូច ១៤៤ កងឯកភាពអង្គរក្ស
២៩២- លោកវរសេនីយ៍ទោ អ៊ិន សុខុម មេបញ្ជាការរង វរៈសេនាទូច ១៤៤ កងឯកភាពអង្គរក្ស
២៩៣- លោកវរសេនីយ៍ទោ ផាត់ សឿង មេបញ្ជាការរង វរៈសេនាទូច ១៤៤ កងឯកភាពអង្គរក្ស
២៩៤- លោកវរសេនីយ៍ទោ គីម តិច ហិរញ្ញវត្ថុវរៈសេនាទូច ១៤៤ កងឯកភាពអង្គរក្ស
២៩៥- លោកវរសេនីយ៍ទោ អ៊ុក សំ វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៩៦- លោកវរសេនីយ៍ទោ សឿន សារ៉ែន វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៩៧- លោកវរសេនីយ៍ទោ ចាន់ ណារិទ្ធ វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៩៨- លោកវរសេនីយ៍ទោ ឡាត់ ជុំ វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៩៩- លោកវរសេនីយ៍ទោ នៅ ផនចំនួ វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣០០- លោកវរសេនីយ៍ទោ ទ៉ា សារឿន វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣០១- លោកវរសេនីយ៍ទោ នូ ណាទ៉ាន់ដា វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣០២- លោកវរសេនីយ៍ទោ ខ្ញិ ខ្លា វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣០៣- លោកវរសេនីយ៍ទោ កែវ អេង វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣០៤- លោកវរសេនីយ៍ទោ ញ៉ឹក សុខុម វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣០៥- លោកវរសេនីយ៍ទោ សេក សាវុធ ប្រធានកងវរៈសេនាតូច ១៤៤ កងឯកភាពអង្គរក្ស
៣០៦- លោកវរសេនីយ៍ទោ ឆា៉ ថន នាយរងការិយាល័យទី៥ កងឯកភាពអង្គរក្ស
៣០៧- លោកវរសេនីយ៍ទោ សោម ដារ៉ា នាយរងការិយាល័យវិស្វកម្ម អ.ហ លើផ្ទៃប្រទេស
៣០៨- លោកវរសេនីយ៍ទោ សួន យុទ្ធថុ នាយរងការិយាល័យបណ្តុះបណ្តាល នាយកដ្ឋានបំពាក់សំភារៈសឹក
៣០៩- លោកវរសេនីយ៍ទោ អ៊ឹម អាន នាយការិយាល័យគ្រប់គ្រងគ្រឿងបំពាក់ នាយកដ្ឋានបំពាក់សំភារៈសឹក
៣១០- លោកវរសេនីយ៍ទោ ស៊ឹម សំអាត នាយផ្នែកអាវុធ ការិយាល័យទី៤ កងទ័ពជើងគោក
៣១១- លោកវរសេនីយ៍ទោ ស្វាយ ហេង នាយភស្តុភា-ហិរញ្ញវត្ថុ នាយកដ្ឋានបំពាក់សំភារៈសឹក
៣១២- លោកវរសេនីយ៍ទោ គី តុង នាយរងការិយាល័យផែនការ នាយកដ្ឋានប្រេងឥន្ធនៈ
៣១៣- លោកវរសេនីយ៍ទោ ឆាយ យ៉ាត នាយរងការិយាល័យ ប្រភពបង្គ នាយកដ្ឋានប្រេងឥន្ធនៈ
៣១៤- លោកវរសេនីយ៍ទោ ហែម ថេង នាយការិយាល័យច្រកទ្វារព្រំដែន នាយកដ្ឋាននគរបាលជនបរទេស

៣១៥- លោកវរសេនីយ៍ទោ	អ៊ិត ចេតនា	នាយការិយាល័យជនបរទេស អន្តោប្រវេសន៍ វិនិយោគឯកជន
៣១៦- លោកវរសេនីយ៍ទោ	លុញ ប្លង់	នាយការិយាល័យបុគ្គលិក នៃនាយកដ្ឋាននគរបាលការបរទេស
៣១៧- លោកវរសេនីយ៍ទោ	តោ ពន្លក	ប្រធានការិយាល័យផែនការ នាយកដ្ឋានភស្តុភា ក្រសួងមហាផ្ទៃ
៣១៨- លោកវរសេនីយ៍ទោ	អ៊ិន ហៀប	កងឯកភាពកិត្តិយស ត្រៃទ័ពទីចាត់ការហ្វឹកហ្វឺន អគ្គបញ្ជាការដ្ឋាន
៣១៩- លោកវរសេនីយ៍ទោ	ឡាន ម៉ិនធឿន	នាយរងសេនាធិការ កងពលតូចអន្តរាគមន៍លេខ១១
៣២០- លោកវរសេនីយ៍ទោ	កុយ សំអាត	នាយរងសេនាធិការ កងពលតូចអន្តរាគមន៍លេខ១១
៣២១- លោកវរសេនីយ៍ទោ	ទន្យ វិយុទ្ធ	នាយរងសេនាធិការ កងពលតូចអន្តរាគមន៍លេខ១១
៣២២- លោកវរសេនីយ៍ទោ	ចាន់ លី	ជំនួយការមេបញ្ជាការកងឯកភាពអង្គរក្ស
៣២៣- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	ភី សុខេន	នាយលេខាធិការដ្ឋាន កងពលតូចអន្តរាគមន៍លេខ១១
៣២៤- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	គីម កុសល	នាយហិរញ្ញវត្ថុ កងពលតូចអន្តរាគមន៍លេខ១១
៣២៥- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	ញៀម សារឿន	នាយការិយាល័យទី១ កងពលតូចអន្តរាគមន៍លេខ១១
៣២៦- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	សុខ ឆោសាយ	នាយរងលេខាធិការដ្ឋាន នាយកដ្ឋានបំពាក់សំភារៈសឹក
៣២៧- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	សុន គឹមអឿន	នាយផ្នែកគ្រប់គ្រងគ្រឿងបំពាក់សំភារៈសឹក នាយកដ្ឋានបំពាក់សំភារៈសឹក
៣២៨- លោកវរនាវីត្រី	រម្យ សំអាត	មេបញ្ជាការ កងនាវាល្បាតទន្លេ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
៣២៩- លោកវរនាវីត្រី	ប្រាក់ សំអាត	មេបញ្ជាការរង កងនាវាល្បាតទន្លេ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
៣៣០- លោកវរនាវីត្រី	សេង ណារិន	នាយសេនាធិការរង មូលដ្ឋានសមុទ្រ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
៣៣១- លោកវរនាវីត្រី	សាន់ តារា	មេបញ្ជាការ កងនាវាប្រដេញលេខ៧ មូលដ្ឋានសមុទ្រ
៣៣២- លោកវរនាវីត្រី	ហែម សុខេន	មេបញ្ជាការ កងនាវាកងដឹកជញ្ជូន មូលដ្ឋានសមុទ្រ
៣៣៣- លោកវរនាវីត្រី	កែវ សុធារិន	មេបញ្ជាការ កងទ័ពជើងទឹកវាយលើគោក មូលដ្ឋានសមុទ្រ
៣៣៤- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	គន់ អៃហៀង	ប្រធានប្រយុទ្ធ វរៈសេនាតូច ១៤៤ កងឯកភាពអង្គរក្ស
៣៣៥- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	ខេង សៅវិបុត្ត	នាយរងការិយាល័យពិធីការ និងទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ
៣៣៦- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	សរ សារឿន	បញ្ជាការកងអនុសេនាធំ វរៈសេនាតូច ១៤៤ កងឯកភាពអង្គរក្ស
៣៣៧- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	ស៊ុំ កាន់មុនី	អធិការនគរបាលស្រុកពាមរក៍ នៃស្នងការដ្ឋាននគរបាលខេត្តព្រៃវែង
៣៣៨- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	រុន សុគន្ធ	នាយរងការិយាល័យព្រហ្មទ័ណ្ឌ កងឯកភាពអង្គរក្ស
៣៣៩- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	សុន វិចិត្រ	កងឯកភាពអង្គរក្សសម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៤០- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	អ៊ុំ បជៀត	ជំនួយការលេខាធិការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្ស
៣៤១- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	ប្រាក់ សុខា	ជំនួយការ មេបញ្ជាការកងឯកភាពអង្គរក្ស សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៤២- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	ហម ឈួន	ជំនួយការ មេបញ្ជាការកងឯកភាពអង្គរក្ស សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៤៣- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	យ៉ុង ម៉ៅ	ជំនួយការ មេបញ្ជាការកងឯកភាពអង្គរក្ស សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៤៤- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	គួរ សឿន	ជំនួយការ ការិយាល័យទី៣ កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៤៥- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	សួន ណារ៉ាន់	ជំនួយការ ការិយាល័យទី៤ កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៤៦- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	ពៅ យាន	ជំនួយការ ការិ. ហ្វឹកហ្វឺន កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៤៧- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	ឃុត សារុន	ជំនួយការ ប្រេងឥន្ធនៈ កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៤៨- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	សុខ យ៉ន	ជំនួយការ ប្រេងឥន្ធនៈ កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

៣៤៩- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**សុខ ហាន**	ជំនួយការ ប្រេងឥន្ធនៈ កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៥០- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**គង់ វិចិត្រ**	ជំនួយការ បញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៥១- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**ជៀប វណ្ណា**	ជំនួយការ បញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៥២- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**ពៅ ថាវរិទ្ធ**	ជំនួយការ បញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៥៣- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**អ៊ុយ ប៊ុនធឿន**	ជំនួយការ បញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៥៤- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**អាន ស្រៀង**	មេបញ្ជាការវរសេនាតូចការពារព្រំដែនទឹក
៣៥៥- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**ឈាវ គីមឃាន់**	នាយរងសេនាធិការកងរាជអាវុធហត្ថ ខេត្តកោះកុង
៣៥៦- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**ហែម វុទ្ធា**	បញ្ជាការ (គ២) កងអន្តរាគមន៍រថក្រោះ កងឯកភាពអង្គរក្ស
៣៥៧- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**សែម ញាន**	បញ្ជាការរង (គ៣) កងអន្តរាគមន៍រថក្រោះ កងឯកភាពអង្គរក្ស
៣៥៨- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**កែវ ស៊ីម**	ជំនួយការ មេបញ្ជាការកងឯកភាពអង្គរក្ស សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៥៩- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**វុត្ថ ប៊ុនធឿន**	នាយរងការិយាល័យបញ្ជូនសារ កងឯកភាពអង្គរក្ស
៣៦០- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**យិន បួរ**	ផ្នែកពត៌មាន កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៦១- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**អួន សុផៃ**	នាយរងការិយាល័យហ្វឹកហ្វឺន យោធភូមិភាគទី៤
៣៦២- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**ឈឹម តិរុណា**	មេបញ្ជាការកងដឹកជញ្ជូនទី៤ កងពលតូចដឹកជញ្ជូន លេខ ៩០
៣៦៣- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**ឡុង សាវុធ**	នាយការិយាល័យបច្ចេកទេស កងពលតូចដឹកជញ្ជូនលេខ៩០
៣៦៤- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**ខោល សុខុម**	នាយការិយាល័យទី៣ កងពលតូចដឹកជញ្ជូន លេខ ៩០
៣៦៥- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**សុខ មន្ថា**	នាយគ្រូកាំភ្លើង បញ្ជាការដ្ឋានរថក្រោះ អគ្គបញ្ជាការ
៣៦៦- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**ឈុប ប៊ុនថាវ**	មេបញ្ជាការ (គ) ការពារឯកឧត្តម ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី សុខ អាន
៣៦៧- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**ហូ តូរិទ្ធ**	នាយរងសេនាធិការ តំបន់ប្រតិបត្តិការសឹករង វាត់ដំរង
៣៦៨- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**ខួន សារ៉េម**	នាយផ្នែកបច្ចេកទេសនាយកដ្ឋានប្រេង អគ្គនាយកដ្ឋានភស្តុភា និងហិរញ្ញវត្ថុ
៣៦៩- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**គីម សុខ**	កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៧០- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**អ៊ុក សុខណា**	កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៧១- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**តាំង ជួងតុង**	កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៧២- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**តុន វិចិត្រ**	កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៧៣- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**ឡេង សុភាព**	កងឯកភាពអង្គរក្ស សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៧៤- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**ខេន សារុន**	នាយការិយាល័យទី២ យោធភូមិភាគទី១
៣៧៥- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**យឹម តឿន**	ប្រធាននគរបាលប៉ុស្តិ៍ ច្រកទ្វារអន្តរជាតិផ្លូវទឹក
៣៧៦- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**អ៊ុន សុធី**	កងឯកភាពកិត្តិយស ត្រៃទ័ពទីចាត់ការហ្វឹកហ្វឺន អគ្គបញ្ជាការដ្ឋាន
៣៧៧- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**និត្យ ចំនួគីរី**	នាយប៉ុស្តិ៍ច្រកទ្វារអន្តរជាតិកំពង់ផែភ្នំពេញ
៣៧៨- លោកអនុសេនីយ៍ឯក	**ជា ប៊ុនឡេង**	ជំនួយការឧត្តមហ៊ីង ប៊ុនហៀង នាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៧៩- លោកអនុសេនីយ៍ឯក	**អេង គីមអួន**	នាយទាហានការពារផ្ទាល់ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៨០- លោកអនុសេនីយ៍ឯក	**កែវ សឿន**	នាយទាហានការពារផ្ទាល់ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៨១- លោកអនុសេនីយ៍ឯក	**ឌុក សារុន**	នាយទាហានការពារផ្ទាល់ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៣៨២- លោកអនុសេនីយ៍ឯក	**កែវ ថុល**	បុគ្គលិក សុខាភិបាល កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

៣៨៣- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **លីម ប្រសើរ** មេបញ្ជាការរងវរៈអន្តរាគមន៍ អ.ហ រាជធានីភ្នំពេញ
៣៨៤- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **កែវ ធា** ការិយាល័យប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស ស្នងការ ន.ប រាជធានីភ្នំពេញ
៣៨៥- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **សម្បត្តិ មុន្នីរត្ន** នាយរងប៉ុស្តិ៍ ច្រកទ្វារអន្តរជាតិកំពង់ផែភ្នំពេញ
៣៨៦- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ហេង នី** នាយរងប៉ុស្តិ៍នគរបាលច្រកទ្វារអន្តរជាតិចាំយាម
៣៨៧- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **សាយ ចាន់ថា** កងរាជអាវុធហត្ថលើផ្ទៃប្រទេស
៣៨៨- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ថោង សារិន** អង្គភាព អង្គរក្សសម្តេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា
៣៨៩- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **នាង រតនា** អង្គភាព អង្គរក្សសម្តេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា
៣៩០- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ម៉ៀច សាមុត** មេបញ្ជាការវរៈសេនាតូចស៊ើបការណ៍ យោធភូមិភាគទី១
៣៩១- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **មាន សាវុធ** មេបញ្ជាការវរៈសេនាតូចវិស្វកម្ម យោធភូមិភាគទី១
៣៩២- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ខន ឈន** មេបញ្ជាការវរៈសេនាតូចកាំភ្លើងធំ យោធភូមិភាគទី១
៣៩៣- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ម៉ុក សោភារិទ្ធ** នាយកមន្ទីរពេទ្យយោធភូមិភាគទី១
៣៩៤- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **អាម អាន** គ្រូម៉ាស៊ីនរថក្រោះ បញ្ជាការដ្ឋានរថក្រោះ អគ្គបញ្ជាការ
៣៩៥- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **រាជ ចិន្តា** បញ្ជាការរង កងអនុសេនាធំ វរៈសេនាតូច១៤៤ កងឯកភាពអង្គរក្ស
៣៩៦- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ស៊ុត សាវង្ស** នាយការិយាល័យទី១ តំបន់ប្រតិបត្តិការសឹករង បាត់ដំបង
៣៩៧- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **និត្យ សារឿន** នាយការិយាល័យទី៤ តំបន់ប្រតិបត្តិការសឹករង បាត់ដំបង
៣៩៨- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **សេង ចំន្ទរ៉ែម** ប្រធានផ្នែកផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈ នាយកដ្ឋានសម្ភារៈភស្តុភារបច្ចេកទេស
៣៩៩- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ចាន់ ស៊ីណា** ប្រធានផ្នែកសរុប នាយកដ្ឋានសម្ភារៈភស្តុភារបច្ចេកទេស
៤០០- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **សៀង ម៉េង** ប្រធានផ្នែកសរុប នាយកដ្ឋានសម្ភារៈភស្តុភារបច្ចេកទេស
៤០១- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **សេង គីមឈន** អនុប្រធានការិយាល័យបរទេស នៃស្នងការដ្ឋាននគរបាលខេត្តកណ្តាល
៤០២- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **វង្ស ចំន្ទ** អនុប្រធានការិយាល័យបរទេស នៃស្នងការដ្ឋាននគរបាលខេត្តកណ្តាល
៤០៣- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ស៊ុខ សំណាង** បញ្ជាការរង (ត១) កងអន្តរាគមន៍រថក្រោះកងឯកភាពអង្គរក្ស
៤០៤- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ចិន សុជា** បញ្ជាការរង (ត៣) កងអន្តរាគមន៍រថក្រោះកងឯកភាពអង្គរក្ស
៤០៥- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ទេព សួន** ជំនួយការបញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤០៦- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **មុំ សម្ផស្ស** ជំនួយការ ឯកឧត្តម ឪុយ វិសិដ្ឋ ទីប្រឹក្សាសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤០៧- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ឈឿន សុចិត្ត** នាយផ្នែករដ្ឋបាលសរុប នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល ក្រសួងមហាផ្ទៃ
៤០៨- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ពៅ គីសាន់** នាយទាហានការពារផ្ទាល់ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤០៩- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ហង្ស សុវណ្ណា** ការិយាល័យទី១ កងវរៈទ័ពជើងគោក
៤១០- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **បេន សាវឿន** ជំនួយការបញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤១១- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ឆេង ជារ៉ា** ជំនួយការបញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤១២- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ជឹម គេន** កងរាជអាវុធហត្ថខេត្តសៀមរាប
៤១៣- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ហេង ទ្រី** ជំនួយការបញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤១៤- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ហេង សុក្រុសុធី** ជំនួយការបញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤១៥- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ផាន់ និមិត្ត** ជំនួយការបញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤១៦- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ហ៊ីន ខឹន** ជំនួយការបញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

៤១៧- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ជា សាត** ជំនួយការបញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤១៨- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ថុក គីមសាន** ជំនួយការបញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤១៩- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **ស៊ុំ គាន់ទុន្លី** អធិការនគរបាលស្រុកពាមរក៍ ខេត្តព្រៃវែង
៤២០- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **លី ចណ្ណារដ្ឋ** អធិការនគរបាលស្រុកឧត្តុង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
៤២១- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **សិរីវឌ្ឍ កុសល** ជំនួយការឯកឧត្តមនាយករងខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤២២- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **សូ សែម** អនុប្រធានការិយាល័យនគរបាលចរាចរផ្លូវគោក ខេត្តបាត់ដំបង
៤២៣- លោកអនុនារីឯក **សួស សុរិយា** មេបញ្ជាការកងអនុសេនាធំកងការពារ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
៤២៤- លោកអនុសេនីយ៍ទោ **ថៅឧ អ៊ីុះ** នាយផ្នែកសេនាធិការ អធិការនគរបាលស្រុកកំពង់ឆ្នាំង
៤២៥- លោកអនុសេនីយ៍ទោ **សូ ថា** នាយការិយាល័យត្រួតពិនិត្យអាវុធជាតិផ្ទុះ ស្នងការនគរបាលខេត្តសៀមរាប
៤២៦- លោកអនុសេនីយ៍ទោ **ថៅឧ បូណា** អង្គភាពអង្គរក្សសម្តេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា
៤២៧- លោកអនុសេនីយ៍ទោ **ចាន់ សារឿន** នាយផ្នែកនគរបាលប៉ុស្តិ៍ច្រកទ្វារអន្តរជាតិជាំក្សាន្ត
៤២៨- លោកអនុសេនីយ៍ទោ **ចាន់ ធឿន** មេបញ្ជាការរងវរៈសេនាតូចស៊ើបការណ៍ យោធភូមិភាគទី១
៤២៩- លោកអនុសេនីយ៍ទោ **នួន ម៉ុនរ៉េត** ជំនួយការបញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤៣០- លោកអនុសេនីយ៍ទោ **យន់ ម៉ារីស** ជំនួយការបញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤៣១- លោកអនុសេនីយ៍ទោ **ហាស់ សារី** ជំនួយការបញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤៣២- លោកអនុសេនីយ៍ទោ **គី ចំនួរីដួន** ជំនួយការបញ្ជាការដ្ឋាន កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤៣៣- លោកអនុសេនីយ៍ទោ **ម៉េត សុជាង** ប្រធានផ្នែករដ្ឋបាលការិ.ជនបរទេស នៃស្នងការនគរបាលខេត្តកណ្តាល
៤៣៤- លោកអនុសេនីយ៍ទោ **នៃ គន្ធី** មេបញ្ជាការរងកងរាជអាវុធហត្ថខណ្ឌ ៧មករា
៤៣៥- លោកអនុសេនីយ៍ទោ **ជិន ចន** ការិយាល័យហិរញ្ញវត្ថុ កងពលតូចដឹកជញ្ជូនលេខ៩០
៤៣៦- លោកអនុសេនីយ៍ទោ **អៀម ចំនួរ័ន្ធ** ប្រធាន(ខ៨-គ៣) កងអន្តរាគមន៍រថក្រោះកងឯកភាពអង្គរក្ស
៤៣៧- លោកអនុសេនីយ៍ត្រី **ឃឹម ចិត្រា** មន្ត្រីការិយាល័យជនបរទេស នៃស្នងការដ្ឋាននគរបាលខេត្តកណ្តាល
៤៣៨- លោកអនុសេនីយ៍ត្រី **មុយ ចាន់រាជ្យ** នាយប៉ុស្តិ៍នគរបាលរដ្ឋបាល អធិការដ្ឋាននគរបាលស្រុកកោះធំ
៤៣៩- លោកអនុសេនីយ៍ត្រី **ស៊ុយ រតនៈ** កងរាជអាវុធហត្ថរាជធានីភ្នំពេញ
៤៤០- លោកអនុសេនីយ៍ត្រី **មួន ធុត្ថា** មេបញ្ជាការកងអនុសេនាធំស៊ើបការណ៍ យោធភូមិភាគទី១
៤៤១- លោកអនុសេនីយ៍ត្រី **ម៉ី រតនា** មេបញ្ជាការកងអនុសេនាធំការពារ យោធភូមិភាគទី១
៤៤២- លោកអនុសេនីយ៍ត្រី **ឈឿន ម៉ុខឆន** ការិយាល័យបុគ្គលិក ស្នងការដ្ឋាននគរបាលខេត្តកណ្តាល
៤៤៣- លោកអនុសេនីយ៍ត្រី **ធ្លាក់ សុជាត** កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
៤៤៤- លោកអនុសេនីយ៍ **គា ម៉ុនរ៉ាត់** ព្រះវ៍ណ្ណ អធិការនគរបាលស្រុកគៀនស្វាយ នៃស្នងការដ្ឋាននគរបាលខេត្តកណ្តាល
៤៤៥- លោកនាយចំណង់ **ជុំ សាភិន** អង្គភាពអង្គរក្សសម្តេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា
៤៤៦- លោកនាយចំណង់ **តើយ ម៉ុញ** មេបញ្ជាការកងអនុសេនាធំទី១ វរៈសេនាតូចស៊ើបការណ៍ យោធភូមិភាគទី១
៤៤៧- លោកនាយចំណង់ **នូ ថាំ** មេបញ្ជាការកងអនុសេនាធំទី២ វរៈសេនាតូចស៊ើបការណ៍ យោធភូមិភាគទី១
៤៤៨- លោកនាយចំណង់ **ណែម ឡាវ** មេបញ្ជាការកងអនុសេនាធំទី៣ វរៈសេនាតូចស៊ើបការណ៍ យោធភូមិភាគទី១
៤៤៩- លោកនាយចំណង់ **ខ្លោ គ្រាញ់ជ័យ** មេបញ្ជាការកងអនុសេនាធំគាំទ្រ វរៈសេនាតូចស៊ើបការណ៍ យោធភូមិភាគទី១
៤៥០- លោកនាយចំណង់ **កើញ ឡើង** មេបញ្ជាការរងកងអនុសេនាធំទី១ វរៈសេនាតូចស៊ើបការណ៍ យោធភូមិភាគទី១

៤៥១- លោកនាយទាហ៊ាង	**គង់ សុខុន**	មេបញ្ជាការកងអនុសេនាធំដឹកជញ្ជូន យោធភូមិភាគទី១
៤៥២- លោកនាយទាហ៊ាង	**ជឹម ភើយ**	មេបញ្ជាការកងអនុសេនាធំបញ្ជូនសារ យោធភូមិភាគទី១

ខ. មេដាយប្រាក់ការងារ :

០១- លោក	**ហែម សុភី**	អភិបាលរងស្រុកឱរ៉ាល់ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
០២- លោកស្រី	**ចន យឿន**	អនុប្រធានមន្ទីរកិច្ចការនារី ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
០៣- លោកស្រី	**ជៀប មុំ**	មន្ត្រីកិច្ចការនារី ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
០៤- លោក	**មួង ធី**	ប្រធានមន្ទីរ សាលាស្រុកឱរ៉ាល់ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
០៥- លោក	**ភ្លាំ គីមជុន**	ប្រធានការិយាល័យអប់រំ ស្រុកឱរ៉ាល់ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
០៦- លោក	**អ៊ួន អ៊ុត**	មេឃុំរស្មីសាមគ្គី ស្រុកឱរ៉ាល់ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
០៧- លោក	**យូ ណន**	មេឃុំហោងសំណំ ស្រុកឱរ៉ាល់ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
០៨- លោក	**ខួន ម៉ុត**	មេឃុំតាសាល ស្រុកឱរ៉ាល់ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
០៩- លោក	**ជី យូ**	មេឃុំត្រពាំងជោ ស្រុកឱរ៉ាល់ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
១០- លោក	**ញៀម នៅ**	មេឃុំសង្កែសាទប ស្រុកឱរ៉ាល់ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
១១- លោក	**ហេង សុផល**	មន្ត្រី សាលាស្រុកឱរ៉ាល់ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ
១២- លោកវរនាវីទោ	**អ៊ុក ធីរិទ្ធ**	នាយការិយាល័យទី៤ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
១៣- លោកវរនាវីទោ	**ឈៀង សុខា**	នាយការិយាល័យទី៥ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
១៤- លោកវរនាវីត្រី	**ឃិន សុគន្ធ**	នាយការិយាល័យហិរញ្ញវត្ថុ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
១៥- លោកវរនាវីត្រី	**មុត សំណាង**	គិលានដ្ឋានការិយាល័យសុខាភិបាល បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
១៦- លោកវរនាវីត្រី	**គៀត សារម៉េត**	នាយផ្នែកសរសេរការិយាល័យទី១ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
១៧- លោកវរនាវីត្រី	**ជុំ សុផល**	នាយផ្នែកប្រេងការិយាល័យទី៤ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
១៨- លោកវរនាវីត្រី	**ទ័ន សុផាណ្ណារ៉ែន**	នាយផ្នែកព័ត៌មាន ការិយាល័យទី៥បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
១៩- លោកវរនាវីត្រី	**ចៅ មុន្នីរត្ន**	នាយផ្នែកហ្វឹកហ្វឺន សាលាហ្វឹកហ្វឺនបញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២០- លោកវរនាវីត្រី	**សេក ម៉ុន**	នាយការិយាល័យហិរញ្ញវត្ថុ មូលដ្ឋានសមុទ្រ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២១- លោកវរនាវីត្រី	**ហ៊ីង ចាន់ថុល**	នាយការិយាល័យទី៣ មូលដ្ឋានសមុទ្រ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២២- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**ប៊ូ ស៊ីម**	វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
២៣- លោកវរសេនីយ៍ត្រី	**សេ ស៊ីណា**	វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

គ. មេដាយសំរឹទ្ធការងារ :

១- លោកវរនាវីត្រី	**ខួន ប៊ុណ្ណា**	នាយការិយាល័យអភិវឌ្ឍន៍ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
២- លោកវរនាវីត្រី	**អ៊ឹម ខួន**	នាយរងការិយាល័យអភិវឌ្ឍន៍ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
៣- លោកវរនាវីត្រី	**ផូ ផាន់សុជាតិ**	នាយផ្នែកបរិក្ខា ការិយាល័យទី៤ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
៤- លោកវរនាវីត្រី	**ជឹម សុវណ្ណ**	នាយផ្នែកប្រតិបត្តិការសឹក ការិយាល័យទី៣ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
៥- លោកអនុនាវីឯក	**ញាន ចន្ថា**	ជំនួយការហិរញ្ញវត្ថុ ការិយាល័យហិរញ្ញវត្ថុបញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
៦- លោកអនុនាវីឯក	**សេង វាសនា**	ជំនួយការតែងតាំង ការិយាល័យទី១ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក
៧- លោកអនុនាវីឯក	**គង់ ឈួន**	ជំនួយការបច្ចេកទេស ការិយាល័យបច្ចេកទេស បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

៨- លោកអនុនាវីឯក **ម៉ម សារ៉ិនរុំ** នាយផ្នែកពិលានដ្ឋានសាលាកងទ័ពជើងទឹក បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

៩- លោកអនុនាវីឯក **រស់ សារឹម** ជំនួយការហិរញ្ញវត្ថុ ការិយាល័យហិរញ្ញវត្ថុបញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

១០- លោកអនុនាវីឯក **ម៉ែន សុខុន** មេបញ្ជាការកងវ៉ាដាលេខ១០ បញ្ជាការដ្ឋានកងទ័ពជើងទឹក

១១- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **សន វណ្ណា** វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

១២- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **រាជ ចិន** វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

១៣- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **គៀង វណ្ណា** វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

១៤- លោកអនុសេនីយ៍ឯក **អ៊ុយ សារុំ** វរៈសេនាតូច ២៤៦ កងឯកភាពអង្គរក្សសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

មាត្រា២ៈ រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី និង នាយកខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះអោយទទួលបានលទ្ធផលល្អ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចក្នុងមាត្រា១ និង មាត្រា២
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៨៨៥ អនក្រ.តត

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិជូនមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦ នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/០២០០/១០៤ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែកនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរដ្ឋបាលជាន់ខ្ពស់ ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងសំណើរបស់សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្រេច

មាត្រា ១ : ត្រូវបានតម្លើង ឋានន្តរស័ក្តិពី **អនុមន្ត្រី** ទៅ **វរមន្ត្រី** ក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរដ្ឋបាលជាន់ខ្ពស់ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ជូនមន្ត្រីរាជការ **ចំនួន ២៨ រូប** ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម :

១ -	លោក ឡៅ ម៉ុនធី	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៤	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦
២ -	លោក គុយ ម៉ុនសន	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
៣ -	លោក ម៉ាន់ ឈឿន	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
៤ -	លោក មុត មន	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
៥ -	លោក ម៉ី មគ្គ	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
៦ -	លោក អ៊ូ សំអ៊ួន	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
៧ -	លោក ពេជ សុខន	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
៨ -	លោក សូត យា	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
៩ -	លោក ឌួច សារុន	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
១០ -	លោក សត្យា ទុង	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧

១១ -	លោក យ៉យ ស៊ុយ	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
១២ -	លោក ជៀម ពីរ	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
១៣ -	លោក អ៊ុក ទេ្យ	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
១៤ -	លោក សរ ចំរុង	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
១៥ -	លោក ជុំ ជាតិ	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
១៦ -	លោក ម៉ៅ ទុឡ្យ	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
១៧ -	លោក សុខ លក្ខិណា	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
១៨ -	លោក នូ ផល្លា	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
១៩ -	លោក ជួប ខុន	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
២០ -	លោក ឡុង ផល	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
២១ -	លោក សន អ៊ុនថរ	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
២២ -	លោកស្រី ត្រឹង ថាវី	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
២៣ -	លោកស្រី គ្រួច សំអាន	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៦	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
២៤ -	លោក ជា ជេដ្ឋ	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
២៥ -	លោក ឈិន កេតនា	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៥	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧
២៦ -	លោក ឡាយ ណាធុធ	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៨
២៧ -	លោក ឈឹម គីមលាង	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៧	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៨
២៨ -	លោក កែន សត្ថា	ពី អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៨	ទៅជា វរមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៩

មាត្រា ២ : បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣ : រដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋលេខាធិការ នៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ និង សាមីខ្លួន ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

ចម្លងជូន :

ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
" ដើម្បីជូនជ្រាប "
ដូចមាត្រា ៣ " ដើម្បីអនុវត្ត "
ឯកសារ - កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៧៧៦ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការលុបឈ្មោះនាយទាហាន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកត/១១៩៧/០៥ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈទូទៅចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៦៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងការពារជាតិ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០២ ស្តីពីបទវិន័យទូទៅសម្រាប់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- យោងតាមសំណើរបស់សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

សម្រេច

មាត្រា១ : ត្រូវបានលុបឈ្មោះលោកវរសេនីយ៍ឯក **សុខ ខេមរដ្ឋ** អត្តលេខ ០០៣៨៣៦ នាយការិយាល័យបុគ្គលិក វិទ្យាស្ថានយោធាកម្ពុជា ចេញពីក្របខ័ណ្ឌ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដោយមូលហេតុរឹងរូសមិនគោរពតាមបញ្ជារបស់ថ្នាក់លើ និងបាត់មុខបោះបង់ចោលការងារមិនចូលអង្គភាព ។

មាត្រា២ : បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយពីអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា៣ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ សហរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី [illegible] ខែ [illegible] ឆ្នាំ ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេច និងឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៣
- រាជកិច្ច ✓
- កាលប្បវត្តិ-ឯកសារ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ :...៩៤...ស.សរ

សេចក្តីសំរេច

ស្តីពីការផ្ទេរសិទ្ធិការងាររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល

រាជរដ្ឋាភិបាល

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស / រកម / ០៧០៤ / ០០១ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ធម្មនុញ្ញបន្ថែមសំដៅធានានូវដំណើរការប្រក្រតីនៃស្ថាប័នជាតិ

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស / រកត / ០៧០៤ / ១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ / នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-យោងតាមការងារចាំបាច់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល

ស ំ រេ ច

ប្រការ ១ : ត្រូវបានផ្ទេរសិទ្ធិជូនឯកឧត្តម ស ខេង ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ជានាយករដ្ឋមន្ត្រីស្តីទីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជំនួសសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីដែលត្រូវអញ្ជើញទៅចូលរួមកិច្ចប្រជុំកំពូលកម្ពុជា-ឡាវ-មីយ៉ាន់ម៉ា និងវៀតណាម កិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ានលើកទី ១១ និងកិច្ចប្រជុំកំពូលពាក់ព័ន្ធនានា កិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ីបូព៌ាលើកទី១ និងវេទិកាសន្តិភាពពិភពលោក ឆ្នាំ ២០០៥ ចាប់ពីថ្ងៃទី ១០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ រហូតដល់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីអញ្ជើញវិលនិវត្តន៍មកកាន់មាតុប្រទេសវិញ ។

ប្រការ ២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នរបស់ រាជរដ្ឋាភិបាល ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាល អភិបាលខេត្ត-ក្រុង និងឯកឧត្តម ស ខេង ត្រូវអនុវត្តសេចក្តីសំរេចនេះ អោយមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី [illegible] ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :

-ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា

-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា

-ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

-ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី

-ដូចប្រការ ២

-ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៥៦ ស.ស.រ

សេចក្តីសម្រេច

ស្តីពី

ការបន្ថែមសមាសភាពគណៈកម្មការរៀបចំពិព័រណ៍វប្បធម៌ពិភពលោក អង្គរ-ឃ្យុងយូ ២០០៦

(Organizing Committee for Angkor-Gyeongju World Culture EXPO 2006)

នៅខេត្តសៀមរាប ឆ្នាំ២០០៦-២០០៧

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ / នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស / រកម / ០១៩៦ /០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញសេចក្តីសម្រេចលេខ ៤៤ សសរ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មការរៀបចំពិព័រណ៍វប្បធម៌ពិភពលោក អង្គរ-ឃ្យុងយូ ២០០៦ នៅខេត្តសៀមរាប
- យោងតាមតម្រូវការចាំបាច់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល

ស ម្រេ ច

ប្រការ ១ : បន្ថែមសមាសភាពគណៈកម្មការអន្តរក្រសួង ដើម្បីរៀបចំពិព័រណ៍វប្បធម៌ពិភពលោក នៅខេត្តសៀមរាប ឆ្នាំ ២០០៦ មានឈ្មោះថា Angkor-Gyeongju World Culture EXPO 2006 មានសមាសភាព ដូចខាងក្រោម:

១- ឯកឧត្តម **ថោង ខុន** ទេសរដ្ឋមន្ត្រី និងជាប្រធានអាជ្ញាធរជាតិទេសចរណ៍កម្ពុជា អនុប្រធាន

២- ព្រះអង្គម្ចាស់ក្សត្រិយ៍ **នរោត្តម សិរីវុឌ្ឍី** រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងទេសចរណ៍ សមាជិក

៣- អ្នកឧកញ៉ា **គិត ម៉េង** ប្រធានសភាពាណិជ្ជកម្មក្រុងភ្នំពេញ សមាជិក

ប្រការ២: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋលេខាធិការនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល ប្រធានអគ្គនាយកអាជ្ញាធរអប្សរា អាជ្ញាធរជាតិទេសចរណ៍កម្ពុជា មេបញ្ជាការកងរាជអាវុធហត្ថ លើផ្ទៃប្រទេស ប្រធានគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍រៀបចំបុណ្យជាតិ និងអន្តរជាតិ ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលទទួលបន្ទុកទីចាត់ការគណៈ និងរដ្ឋាករ សាលាខេត្តសៀមរាប ប្រធាន អនុប្រធាន និងសមាជិក គណៈកម្មាធិការ ដែលមានរាយនាមក្នុងប្រការ ១ ត្រូវអនុវត្តសេចក្តីសំរេចនេះ អោយមានប្រសិទ្ធិភាពចាប់ពីពេលចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល

- *ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង*
- *អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា*
- *អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា*
- *ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី*
- *អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល*
- *សមាជិកឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាកំណែទំរង់រដ្ឋ*
- *អគ្គស្នងការនៃអគ្គស្នងការដ្ឋានឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាកំណែទំរង់រដ្ឋបាល*
- *សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាកំណែទំរង់រដ្ឋបាល*
- *ដូចប្រការ ២*
- *ឯកសារ_កាលប្បវត្តិ*

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៥៧. សសរ

<u>សេចក្តីសម្រេច</u>

ស្តីពី

ការបង្កើតរដ្ឋបាលតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស

MANHATTAN (Svay Rieng) SEZ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទិ ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីវិនិយោគនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសអោយប្រើ ដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០៣ នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៤ និងច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មច្បាប់វិនិយោគ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/ ០៣០៣/០០៩ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣
- យោងអនុក្រឹត្យលេខ៧០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- យោងអនុក្រឹត្យលេខ ១១១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ ស្តីពីការអនុវត្តន៍ច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មនៃច្បាប់ស្តីពីវិនិយោគនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- តាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា

<u>សម្រេច</u>

<u>ប្រការ១ៈ</u> បង្កើត*រដ្ឋបាលតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស* MANHATTAN (Svay Rieng) SEZ ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅឃុំបាវិត និងឃុំបាទី ស្រុកចន្ទ្រា ខេត្តស្វាយរៀង ដោយមានសមាសភាព ដូចខាងក្រោម :

១-	តំណាង ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	ប្រធាន
២-	តំណាង ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	អនុប្រធាន

៣- តំណាង ទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ អនុប្រធាន

៤- តំណាង ក្រសួងមហាផ្ទៃ *"នគរបាល"* សមាជិក

៥- តំណាង ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ សមាជិក

សមាជិក*រដ្ឋបាលតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស* ទាំងអស់ ត្រូវអញ្ជើញចូលរួមប្រជុំតាមការអញ្ជើញរបស់ប្រធាន ឬអនុប្រធាន ក្នុងករណីប្រធានអវត្តមាន ។

ប្រការ២: *រដ្ឋបាលតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស* នេះ មានភារកិច្ចសំខាន់ៗ ដូចខាងក្រោម :

- ពិនិត្យសំរួលការងារ ជូនអ្នកវិនិយោគនៅក្នុងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស ទៅតាមភារកិច្ចនៃសមត្ថកិច្ចរៀងៗខ្លួន ដោយអនុវត្តយន្តការ "ច្រកចេញ-ចូលតែមួយ" នៅនឹងកន្លែង។
- ធ្វើការត្រួតពិនិត្យលើការនាំចូលទំនិញទៅក្នុងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស ក៏ដូចជាការនាំចេញទំនិញពីតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស និងធ្វើការសំរេច ក្នុងនាមក្រសួង-ស្ថាប័នរៀងៗខ្លួននៅនឹងកន្លែង តាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស និងតាមនីតិវិធីកំណត់ ដោយគ្រាន់តែធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីលទ្ធផលការងារ ជូនថ្នាក់ដឹកនាំរៀងៗខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺពុំមានការលើកសំណើសុំការសំរេចពីថ្នាក់លើទៀតឡើយ លើកលែងតែមានបាតុភាពមិនប្រក្រតី។

ប្រការ៣: សេចក្តីសំរេចនេះ ជាបទប្បញ្ញត្តិសំរាប់អនុវត្តនៅក្នុងកាលៈទេសៈចាំបាច់ចំពោះមុខ ដែលពុំទាន់មានច្បាប់ និងអនុក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើត និងការគ្រប់គ្រងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេសប៉ុណ្ណោះ ហើយនឹងអាចធ្វើការកែប្រែអោយស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនានា ពាក់ព័ន្ធតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស ដែលនឹងត្រូវដាក់អោយអនុវត្តនាពេលខាងមុខ។

ប្រការ៤: សហប្រធាន "ក.អ.ក" - រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី-សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងក្រសួងមហាផ្ទៃ-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ-រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង-អភិបាលខេត្តស្វាយរៀង-គ្រប់ប្រធានស្ថាប័ន-មន្ទីរ និងក្រុមហ៊ុន **MANHATTAN INTERNATINAL CO., LTD.** មានភារកិច្ចអនុវត្តសេចក្តីសំរេចនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន អោយមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥

ហ៊ុន សែន

<u>កន្លែងទទួល</u>

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី សហប្រធាន "ក.អ.ក"
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចក្រុមព្រះ សហប្រធាន "ក.អ.ក"
- ដូចប្រការ៤ "ដើម្បីសហការអនុវត្ត"
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៤៨ សសរ

សេចក្តីសំរេច

ស្តីពី

ការបង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួង ដើម្បីសំរួលការធ្វើដំណើរ និងដឹកជញ្ជូន ភ្ញៀវទេសចរ និងអ្នកដំណើរ នៅតំបន់ច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិប៉ោយប៉ែត និងច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/ រកត / ០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២ / នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើប្រាស់ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស / រកម / ០១៩៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើប្រាស់ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- យោងសេចក្តីសំរេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលលេខ ២២ សសរ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីការបង្កើតក្រុមការងារអន្តរក្រសួង សំរាប់ដោះស្រាយបាតុភាពអសកម្មមួយចំនួន នៅតំបន់ច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិប៉ោយប៉ែត
- យោងរបាយការណ៍របស់ទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥
- យោងចំណាររបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥
- យោងប្រសាសន៍ផ្ទាល់មាត់របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៅថ្ងៃទី ០៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥

សំរេច

ប្រការ១: បង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួងមួយ ដើម្បីសំរួលដល់ការធ្វើដំណើរ និងការដឹកជញ្ជូនភ្ញៀវទេសចរ និងអ្នកដំណើរ នៅតំបន់ច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិប៉ោយប៉ែត និងច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត ដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម:

១-ឯកឧត្តមនាយឧត្តមសេនីយ៍ **ហុក ឡុងឌី**	អគ្គស្នងការនគរបាលជាតិ	ប្រធាន
២-ឯកឧត្តម **ថោង ខុន**	រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងទេសចរណ៍	អនុប្រធានអចិន្ត្រៃយ៍
៣- ឯកឧត្តម **គង់ វិបុល**	រដ្ឋលេខាធិការទី១ នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	អនុប្រធាន
៤-ឯកឧត្តមឧត្តមសេនីយ៍ឯក **សុក ផល**	អគ្គស្នងការរងនគរបាលជាតិ	អនុប្រធាន
៥- ឯកឧត្តម **ម៉ុន អ៊ុយ**	រដ្ឋលេខាធិការទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី	សមាជិក
៦-ឯកឧត្តម **អ៊ុក ចាន់**	រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន	សមាជិក
៧-ឯកឧត្តម **ម៉ែន ស៊ីម៉ន**	ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលទទួលបន្ទុកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ	សមាជិក
៨-ឯកឧត្តម **សូ ម៉ារ៉ា**	អគ្គលេខាធិការនៃអាជ្ញាធរជាតិទេសចរណ៍កម្ពុជា	សមាជិក
៩-ឯកឧត្តម **ខុច ចននីតូ**	អគ្គនាយករៀបចំដែនដី នៃក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់	សមាជិក
១០-ឯកឧត្តម **សក់ សេដ្ឋា**	អគ្គនាយករដ្ឋបាល នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ	សមាជិក
១១- អភិបាលខេត្តជាប់ព្រំដែនដែលមានច្រកទ្វារអន្តរជាតិ		សមាជិក
១២-ឯកឧត្តមឧត្តមសេនីយ៍ទោ **មៀច សុផាន់ណា**	ប្រធាននាយកដ្ឋានជនបរទេស អគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ	សមាជិក

ប្រការ២: គណៈកម្មការអន្តរក្រសួងនេះ មានមុខងារ និងភារកិច្ចដូចតទៅ:

- ជំរុញអនុវត្តសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ៤១៣ សជណ សរ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមិនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី អោយមានប្រសិទ្ធិភាព ដើម្បីរៀបចំរបៀបរៀបរយ សណ្តាប់ធ្នាប់ និងសំរួលការដឹកជញ្ជូន និងការធ្វើដំណើររបស់ភ្ញៀវទេសចរ និងអ្នកដំណើរនៅច្រកទ្វារអន្តរជាតិប៉ោយប៉ែត និងច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត អោយបានល្អប្រសើរ ។
- សិក្សារៀបចំតំបន់ច្រកទ្វារអន្តរជាតិប៉ោយប៉ែត និងច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត អោយមានហេដ្ឋា - រចនាសម្ព័ន្ធ និងរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីសំរួលដល់ការធ្វើដំណើរ និងការដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ និងភ្ញៀវទេសចរ។
- លុបបំបាត់ និងបោសសំអាតភាពអសកម្មទាំងឡាយ និងភាពអនាធិបតេយ្យគ្រប់បែបយ៉ាង ដែលនាំអោយប៉ះពាល់ និងរំខានដល់ការធ្វើដំណើរ និងការដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ និងភ្ញៀវទេសចរ ។
- បូកសរុបលទ្ធផល និងធ្វើរបាយការណ៍ ដោយលើកយោបល់ជាវិធានការដោះស្រាយជូនប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាលពិនិត្យ និងសំរេច ។

ប្រការ៣: គណៈកម្មការអន្តរក្រសួងនេះមានលេខាធិការដ្ឋានមួយជាជំនួយការដែលមានទីតាំងនៅអគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ និងមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ត្រារបស់អគ្គស្នងការនគរបាលជាតិ និងចំណាយថវិការបស់ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី។

ប្រការ៤: សមាជិកគណៈកម្មការទាំងអស់ត្រូវចូលរួមប្រជុំតាមការអញ្ជើញរបស់ប្រធាន និងអាចប្រើប្រាស់មន្ត្រីក្នុងអង្គភាពរបស់ខ្លួនបន្ថែមទៅតាមសំណូមពរ និងទំហំការងារជាក់ស្តែង។

ប្រការ៥: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន អាជ្ញាធរជាតិទេសចរណ៍កម្ពុជា អគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលទទួលបន្ទុកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ សាលាខេត្ត និងមន្ទីរទេសចរណ៍ខេត្ត ជាប់ព្រំដែនដែលមានច្រកទ្វារអន្តរជាតិ ប្រធាន អនុប្រធាន និងសមាជិកដែលមានរាយនាមក្នុងប្រការ១ ត្រូវអនុវត្តសេចក្ដីសំរេចនេះអោយមានប្រសិទ្ធិភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០

សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល

-ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
-ខុទ្ទកាល័យសម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
-ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
-ដូចប្រការ ៥
-ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ : ៥១ សសរ

សេចក្តីសម្រេច
ស្តីពី
ការបង្កើតគណៈកម្មការដើម្បីអនុវត្តទិដ្ឋាការតែមួយ
អេកម៉ិកកម្ពុជា-ថៃ

រាជរដ្ឋាភិបាល

បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស / រកត / ០៧០៤ / ១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០២ / នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ នស / រកម / ០១៩៦ / ១០ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
- អនុក្រឹត្យលេខ ៧៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
- តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

ស ម្រេ ច

ប្រការ ១ : បង្កើតគណៈកម្មការមួយដែលមានឈ្មោះថា "**គណៈកម្មការដើម្បីអនុវត្តទិដ្ឋាការតែមួយកម្ពុជា-ថៃ** (Single Visa) **ក្នុងក្របខ័ណ្ឌ** ACMECS" ដែលមានសមាសភាពដូចតទៅ :

១- ឯកឧត្តម	**ហង់ ជួនណារ៉ុន**	អគ្គលេខាធិការគណៈកម្មការទទួលបន្ទុកកិច្ចការអេកម៉ិក	ប្រធាន
២- លោក	**ហោ មុនីរត្ន**	ប្រធាននាយកដ្ឋានច្បាប់ និងកុងស៊ុលនៃក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ	អនុប្រធាន
៣- លោក	**ធិត្យ ចន្ថា**	អគ្គនាយករងនៃក្រសួងទេសចរណ៍	សមាជិក
៤- លោក	**អូន ម៉ិនហាក់**	ប្រធាននាយកដ្ឋានចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	សមាជិក
៥- លោក	**ពុំ វិត្យា**	អនុប្រធាននាយកដ្ឋានជនបរទេសនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ	សមាជិក

ប្រការ ២ : គណៈកម្មការនេះមានភារកិច្ចដូចតទៅ :

- រៀបចំមូលដ្ឋានបច្ចេកទេស ដើម្បីដាក់អោយអនុវត្តនូវទិដ្ឋាការតែមួយកម្ពុជា-ថៃ

- រៀបចំប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាពត៌មានវិទ្យា ដើម្បីសម្រួលដល់ការអនុវត្តទិដ្ឋាការតែមួយកម្ពុជា-ថៃ
- ពិភាក្សាជាមួយភាគីថៃ ដើម្បីជំរុញការអនុវត្តគំរោងទិដ្ឋាការតែមួយកម្ពុជា-ថៃ ស្របតាមស្មារតីនៃអនុស្សារណៈនៃការយោគយល់គ្នារវាងរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រថៃ ស្តីពីទិដ្ឋាការតែមួយក្នុងក្របខ័ណ្ឌអេកម៉ិក
- ពិភាក្សាជាមួយភាគីថៃ ដើម្បីពិនិត្យនិងតាមដានរួមគ្នាអំពីការអនុវត្តទិដ្ឋាការតែមួយកម្ពុជា-ថៃ
- ទំនាក់ទំនងជាមួយស្ថានទូតឡាវ មីយ៉ាន់ម៉ា និង វៀតណាម នៅភ្នំពេញ ដើម្បីពិភាក្សាជំរុញអោយមានការចុះហត្ថលេខាលើអនុស្សារណៈនៃការយោគយល់គ្នាជាបន្តបន្ទាប់
- តាមការទូទាត់ចំណូលនៃទិដ្ឋាការតែមួយ កម្ពុជា-ថៃ
- ធ្វើរបាយការណ៍ជូនរាជរដ្ឋាភិបាល ស្តីពីលទ្ធផលនៃដំណើរការទូទាត់ចំណូលទិដ្ឋាការតែមួយកម្ពុជា-ថៃ។

ប្រការ ៣ : គណៈកម្មការនេះ មានសិទ្ធិអញ្ជើញតំណាងក្រសួង-ស្ថាប័ន ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងការងារទូទាត់ចំណូលទិដ្ឋាការតែមួយកម្ពុជា-ថៃ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌអេកម៉ិក ដើម្បីចូលរួមបំពេញការងារតាមការជាក់ស្តែង។

ប្រការ ៤ : សមាជិកទាំងអស់នៃគណៈកម្មការនេះ ត្រូវចូលរួមប្រជុំ និងធ្វើការងារតាមសេចក្តីអញ្ជើញ និងការណែនាំរបស់ប្រធាន។

ប្រការ ៥ : គណៈកម្មការនេះ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ត្រារបស់ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជាផ្លូវការ។ គណៈកម្មការនេះ មានលេខាធិការដ្ឋានមួយដែលស្ថិតនៅក្នុងក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ។

ប្រការ ៦ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួន ដូចមានចែងក្នុងប្រការ១ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្ត សេចក្តីសម្រេចនេះ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

កន្លែងទទួល:
ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
ដូចប្រការ៦
ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ហ៊ុន សែន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
ក្រសួងមហាផ្ទៃ

លេខ ៖ ...

ប្រកាស

ស្តីពី ការបង្កើតការិយាល័យតំកល់ឯកសារ ចំណុះលេខាធិការដ្ឋាន នៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល ក្រសួងមហាផ្ទៃ

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងសារាចរលេខ ០៦ សរ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីការរៀបចំការងារតំកល់ឯកសារជាតិរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- យោងប្រកាសលេខ ០៩៥ប្រក ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ទីស្តីការក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងប្រកាសលេខ ២០៥៨ប្រក ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០២ ស្តីពីការបង្កើតលេខាធិការដ្ឋាននៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល
- យោងតាមសំណើរបស់អគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល ។

<u>សំរេច</u>

ប្រការ ១ : បង្កើតឱ្យមានការិយាល័យមួយឈ្មោះថា " **ការិយាល័យតំកល់ឯកសារ** " ។

ប្រការ ២ : ការិយាល័យនេះ ស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងផ្ទាល់របស់លេខាធិការដ្ឋាន នៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ប្រការ ៣ : ការិយាល័យតំកល់ឯកសារ ដឹកនាំដោយប្រធានការិយាល័យមួយរូប អមដោយអនុប្រធានការិយាល័យពីររូបជាជំនួយការ ។

ប្រការ ៤ : ការិយាល័យតំកល់ឯកសារ មានតួនាទី ភារកិច្ចសំខាន់ៗ ដូចខាងក្រោម :

- សិក្សាស្រាវជ្រាវអំពីគោលការណ៍ដឹកនាំការងារតំកល់ឯកសារ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីព្រាងជាគោលការណ៍ដាក់ជូនថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួងមហាផ្ទៃ ប្រកាសប្រើប្រាស់
- ប្រមូល ស្រាវជ្រាវ និងរៀបចំឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់នូវសំណុំលិខិត ឯកសារ ពីនាយកដ្ឋានចំណុះអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីគ្រប់គ្រង ថែរក្សាឱ្យបានគង់វង្ស
- រៀបចំទីកន្លែងតំកល់ឯកសារឱ្យបានសមស្រប តាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រ គឺធានាបានទាំងសន្តិសុខ និង ថែរក្សាការពារ បាននូវមហន្តរាយផ្សេងៗដែលកើតមានឡើងជាយថាហេតុ
- ណែនាំ និង ជួយដល់មន្ត្រីនៅក្នុងក្រសួង និងខេត្ត ក្រុង ឱ្យមានការយល់ដឹងពីមុខជំនាញការងារតំកល់ឯកសារ និង ចេះចងក្រងសំណុំលិខិតឯកសារតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស ដើម្បីទទួលយកសំណុំលិខិតទាំងនោះ មកតំកល់ទុកក្នុងការិយាល័យតំកល់ឯកសារ
- ត្រួតពិនិត្យ កែសំរួល ចងក្រងឡើងវិញនូវសំណុំលិខិតណាដែលចងក្រងពុំបានត្រឹមត្រូវ និងមិនទាន់បានកំណត់ពេលថែរក្សាឯកសារតាមបច្ចេកទេសនៃការចងក្រងសុំណុំលិខិត
- ធ្វើបញ្ជីស្ថិតិគ្រប់គ្រង រាល់សំណុំលិខិតឯកសារទាំងអស់ ដែលនាយកដ្ឋានចំណុះអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធប្រគល់ឱ្យ ដើម្បីងាយស្រួលប្រើប្រាស់នៅពេលត្រូវការចាំបាច់ផ្សេងៗ
- បំរើរាល់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់មន្ត្រីរាជការ នៃក្រសួង ស្ថាប័ន ខេត្ត ក្រុង និង អតិថិជន
- ទទួលភារកិច្ចផ្សេងៗទៀត តាមការចាំបាច់ និង តាមការប្រគល់ភារកិច្ចរបស់អគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល ។

ប្រការ ៥ : អគ្គលេខាធិការ នៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន អគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល អគ្គស្នងការ នៃអគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ អគ្គាធិការ នៃអគ្គាធិការដ្ឋានកិច្ចការនយោបាយរដ្ឋបាល និង នគរបាល អភិបាលគ្រប់ខេត្ត ក្រុង ប្រធាននាយកដ្ឋាន ចំណុះអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធ ត្រូវអនុវត្តតាមប្រកាសនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា និង ឡាយព្រះហស្តលេខា នេះតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រី

ស ខេង

ចម្លងជូន

- -ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- -ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- -រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ
  - (ដើម្បីជូនជ្រាប)
- -ដូចប្រការ ៥
  - (ដើម្បីអនុវត្ត)
- -ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce

លេខ ៧៤៦០ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ១១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **ខេម_មេឌីស៊ីន អង្គរ**

CAM - MEDICINE ANGKOR Co., Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : **Co. 8175/05P** ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : សហគ្រាសឯកបុគ្គលទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក **ចៅ ហ៊ីលីម**

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ៩៣ ផ្លូវលេខ១៥៦ សង្កាត់ផ្សារដេប៉ូទី១ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម-ពិសេសផលិតឱសថ វេចខ្ចប់សំរាប់នាំចេញ

-ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ ពិសេសនាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ

-ការជួលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការដឹកជញ្ជូនសំភារៈទំនិញគ្រប់ប្រភេទ

-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង

-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ

-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ

-បើកសាលារៀន

-សេវាយកកំរៃជើងសារ -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម

-សេវារកការងារជូនអតិថិជនធ្វើក្នុងនិងក្រៅប្រទេស

-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-បោះពុម្ពផ្សាយ

-ផលិតខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ CD

-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវាបញ្ជូន និងចែកចាយទំនិញ

-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

៦- ថិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

ជ.ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

គីម ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធានាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ៦១៥៧ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ១៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **ភី អ អឹម អ៊ិនធើត្រេដ (ខេមបូឌា)**

P R M INTERTRADE (CAMBODIA) Co.,Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 8176/05P ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក **ឈើយ តិរម្យ** ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

លោក AMPHAI INTHAPHLUEK អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ១.២.៣ Aផ្លូវលេខ ៥១៦ សង្កាត់បឹងកក់ទី១ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ នាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ

-ការដូលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការដូសដុលសំភារៈទំនិញគ្រប់ប្រភេទ

-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង

-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ

-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ

-បើកសាលារៀន

-សេវាយកក់វៃដើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម

-សេវារកការងារជូនអតិថិជនធ្វើក្នុងនិងក្រៅប្រទេស

-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-បោះពុម្ពផ្សាយ

-ផលិតខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ CD

-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវាបញ្ជូន និងចែកចាយទំនិញ

-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម ។

៦- ថិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។/

ជ. ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋមន្ត្រីស្តីទី

ភិម ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ១៥៨៩ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ១៥ ខែ [illegible] ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **ញូ យ៉ក (ខេមបូឌា) អ៊ិនធើត្រេដ**

NEW YORK (CAMBODIA) INTERTRADE Co.,Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 8177/05P ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក **គីម សុខណ្ណ** ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

លោក OPART SUPATPITAK អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ៥១៧ ផ្លូវសម្តេចមុន្នីរ៉េត សង្កាត់ស្ទឹងមានជ័យ ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ នាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ

-ការជួលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការជួសជុលសំភារៈ ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ

-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង

-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ

-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ

-បើកសាលារៀន

-សេវាយកក់រៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម

-សេវារកការងារជូនអតិថិជនធ្វើក្នុងនិងក្រៅប្រទេស

-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-បោះពុម្ពផ្សាយ

-ផលិតខ្សែភាពយន្តវីដេអូ CD

-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវាបញ្ជូន និងចែកចាយទំនិញ

-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម ។

៦- ចិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

ជ. ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ហត្ថលេខា និងត្រា

ចាម ប្រសិទ្ធ

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រម៉ាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ៤៦៣០៧ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ១៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **ហ្គោល ម៉ែកស៊ីម ឌីវេឡុបមេន គ្រុប**
GOLD MAXIM DEVELOPMENT GROUP LTD.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 8183/05P ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទម្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន :
- លោក CHAN KAI SUEN ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល
- លោក **ថេង ឈុនលី** អភិបាល
- លោក **អ៊ឹង ថេសម្ញី** អភិបាល
- លោក ZHAO SHUISHOU អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ៤៧ ផ្លូវលេខ៣៧៤ សង្កាត់ទួលស្វាយព្រៃទី១ ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ ពិសេសនាំចូលយានយន្ត សំភារៈបរិក្ខារសំណង់ ស៊ីម៉ង់ត៍ សំភារៈបរិក្ខាអគ្គីសនី និងអេឡិចត្រូនិច សំភារៈឧបករណ៍កុំព្យូទ័រ សំភារៈបរិក្ខារសំរាប់អាងចិញ្ចឹមត្រី គ្រឿងឧបភោគបរិភោគ ភេសជ្ជៈ ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ
-ការផ្ទុលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការដូសដុលសំភារៈទំនិញគ្រប់ប្រភេទ
-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង
-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ
-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ
-បើកសាលារៀន
-សេវាយកកំរៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម
-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុពាណិជ្ជកម្ម
-សេវារកការងារជូនអតិថិជនធ្វើក្នុងនិងក្រៅប្រទេស

-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម
-បោះពុម្ពផ្សាយ
-ផលិតខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ CD
-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវាបញ្ជូន និងចែកចាយទំនិញ
-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់-ស្ថាបត្យកម្មកែលំអក្នុងអាគារ លំនៅដ្ឋាន
-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន ផ្ទះសំណាក់ មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត មជ្ឈមណ្ឌលកីឡា-កីឡាហែលទឹក
-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : កសិដ្ឋានដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ នេសាទ
-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម-ពិសេសរោងចក្រអគ្គីសនី រោងចក្រកាត់ដេរ រោងចក្រផលិតគ្រឿងអេឡិចត្រូនិច គ្រឿងម៉ាស៊ីនឧស្សាហកម្ម

៦- ចិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។/

ជ.រដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
រដ្ឋលេខាធិការ
គឹម សុឹថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ-មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ៤៤០៤ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **សមាគមជួយកសិករ លីមីធីត**

SAMAKUM CHUOY KAKSEKOR LIMITED.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 8180/05P ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក **សោម យ៉ិន** តតិយជន ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

លោក **ម៉ក់ សុផល** តតិយជន អភិបាល

លោក **អ៊ឹម ឈៀប** អភិបាល

លោក **ឡុង នរិន្ទ** អភិបាល

លោក **អ៊ុក អាំងគីម** អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ៤០០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ភូមិភ្នំរូង ឃុំបឹងបេង ស្រុកម៉ាឡៃ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ។

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ធ្វើប្រតិបត្តិការសេវាកម្មមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុនៅតាមតំបន់ជនបទនិងទីប្រជុំជននានាតាមស្រុក ខេត្ត នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-ផ្តល់សេវាឥណទាននិងសន្សំប្រាក់

-ផ្តល់សេវាផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអាជីវកម្មជាពិសេសធ្វើប្រតិបត្តិការណាដែលធនាគារជាតិនៃកម្ពុជាអនុញ្ញាតអោយដោយស្របច្បាប់ ។

៦- ចិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។/.

ជ. នេសរដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
រដ្ឋលេខាធិការ

គឹម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាខេត្តបន្ទាយមានជ័យ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មខេត្តបន្ទាយមានជ័យ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

លេខ ៧៦១១ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **តាព្រហ្ម អូឌី & អេចស្ពែរធី អេស.អា.អ៊ែរ.អិល**
TAPROHM AUDIT & EXPERTISE S.A.R.L

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 2646/ 05E ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : សហគ្រាសឯកបុគ្គលទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក TEK KONTHIREATH, ROBERT

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ៤៦BE1 ផ្លូវឧកញ៉ាឈុន(២៤០)សង្កាត់ចតុមុខ ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ។

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម :
-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ គណនី ពាណិជ្ជកម្ម
-សេវាយកក័រដើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម
-ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហ័រណ អាហ័រណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ នាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ
-ការជួលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ -ការជួសជុលសំភារៈ ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ
-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ
-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ
-បើកសាលារៀន
-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម
-បោះពុម្ពផ្សាយ
-ផលិតខ្សែភាពយន្តវីដេអូ CD
-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវាជញ្ជូន និងចែកចាយទំនិញ
-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ផ្លូវ
-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត
-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម

៦- ថិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។៕

ជ. នេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

គឹម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រម៉ាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានីភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ៦៦១២ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **ហ្គោល វ៉ាន់ដា ត្រាវែល**

GOLD VANNDA TRAVEL Co.,Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 8188/05P ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោកស្រី **សាំង សុធីតា** ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

លោក **ទី សុវណ្ណ** អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ៥០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ៤៨៣ B មហាវិថីព្រះមុនីវង្ស សង្កាត់បឹងព្រលិត ខណ្ឌ៧មករា រាជធានីភ្នំពេញ

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហ័រណ អាហ័រណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ ពិសេសទិញលក់គ្រឿងយន្ត កសិកម្ម -នាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ

-ការជួលដាក់ឃ្លាំងទុកផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការដឹកជញ្ជូនសំភារៈទំនិញគ្រប់ប្រភេទ

-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង

-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ

-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ

-បើកសាលារៀន

-សេវាយកក់វ៉ែរជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម

-សេវារកការងារជូនអតិថិជនធ្វើក្នុងនិងក្រៅប្រទេស

-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-បោះពុម្ពផ្សាយ

-ផលិតខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ CD

-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវាបញ្ជូន និងចែកចាយទំនិញ

-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម ។

៦- ថិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

ជ.ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

គីម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ៧៦១៣ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **កៅ ជួ អ៊ីនធើណេសិនណល អ៊ីនវេសមេន ខូ អិលធីឌី**
KAO CHUO INTERNATIONAL INVESTMENT Co.,Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 8184/05P ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក **កៅ ជួ** ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល
លោក CHEN YONGLI អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ៣៤៨ A មហាវិថីព្រះមុនីវង្ស សង្កាត់បឹងកេងកងទី១ ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ នាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ
-ការជួលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការជួសជុលសំភារៈទំនិញគ្រប់ប្រភេទ
-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង
-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ
-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ
-បើកសាលារៀន
-សេវាយកគំរែជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម
-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម
-សេវារកការងារជូនអតិថិជនធ្វើការនៅក្រៅប្រទេស
-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម
-បោះពុម្ពផ្សាយ
-ផលិតខ្សែភាពយន្តវីដេអូ

-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវាបញ្ជូន និងចែកចាយទំនិញ
-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់
-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត
-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ
-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម

៦- ថិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។៤

ជ. ទេសរដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
រដ្ឋលេខាធិការ
គឹម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធានាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រម៉ាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce

លេខ ៧៦១៥ ពណ.នតក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលិកលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **អ៊ីមីនស៊ីគី**

EMINZIKI Co.,Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 8194/05P ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក **ម៉ាត់ ហ្វាស៊ី** ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

លោក **ស្សាគី ហ្វូសេន** អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ១០០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ៦៣៩ A ផ្លូវលេខ ៧០ សង្កាត់ទួលសង្កែ ខណ្ឌឫស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ នាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ

-ការជួលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការជួសជុលសំភារៈទំនិញគ្រប់ប្រភេទ

-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនីធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង

-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ

-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ

-បើកសាលារៀន

-សេវាផ្នែកពត៌មានវិទ្យា

-សេវាយកកំរៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាកម្មនាំទេសចរណ៍អន្តរជាតិក្នុងនិងក្រៅប្រទេស

-សេវាផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-បោះពុម្ពផ្សាយ

-ផលិតខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ CD

-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវាបញ្ជូន និងចែកចាយទំនិញ

-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម

៦- ចិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

ជ.ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

គឹម ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍកម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធានាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ៧៦៧០ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **តាន់ ម៉េង អ៊ីមផត អិចផត**
TAN MENG IMPORT EXPORT Co., Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 8187/ 05P ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : សហគ្រាសឯកបុគ្គលទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក **តាន់ ម៉េង**

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ៦CZE1 ផ្លូវលេខ ២៩ សង្កាត់ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ។

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ នាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ
-ការដូលដាក់ឃ្លាំងទូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ -ការជួសជុលសំភារៈទំនិញគ្រប់ប្រភេទ
-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនីធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង
-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ
-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ
-បើកសាលារៀន
-សេវាយកកំរៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម
-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម
- សេវារកការងារ ជូនអតិថិជន ក្នុង និងក្រៅប្រទេស
-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម
-បោះពុម្ពផ្សាយ
-ផលិតខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ CD
-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស សេវាបញ្ញើ និងចែកចាយទំនិញ
-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត ·

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម

៦- ថិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។៨

ជ.នេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

គឹម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានីភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ៧៦៧១ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **ហ័រ បូ អ៊ិនធើណេសិនណល (ខេមបូឌា) ផេភើរ ស្តុក**
HUA BO INTERNATIONAL (CAMBODIA) PAPERS STOCK Co., Ltd

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : **Co. 2650/05E** ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក XU WEIGUO ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល
លោកស្រី DING ENFEI អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ៥៧ C ផ្លូវលេខ២៦១ សង្កាត់បឹងសាឡាង ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ នាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ
-ការជួលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការជួសជុលសំភារៈទំនិញគ្រប់ប្រភេទ
-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ
-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ
-បើកសាលារៀន
-សេវាយកកំរៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម
-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម
-សេវារកការងារជូនអតិថិជនធ្វើក្នុងនិងក្រៅប្រទេស
-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម
-បោះពុម្ពផ្សាយ
-ផលិតខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ CD
-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវាបញ្ជូន និងចែកចាយទំនិញ ។/.

-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម

៦- ថិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ៕

ជ.ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

គីម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធានាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ២៦២៦ ពណ.នតក

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **សៅ បុផា អ៊ីមផត អិចផត**

SAO BOPHA IMPORT EXPORT Co.,Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 8191/05P ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : សហគ្រាសឯកបុគ្គលទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោកស្រី **សៅ បុផា**

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ២៥ BZ ផ្លូវលេខ ១៦០ សង្កាត់ទឹកល្អក់ទី២ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ ពិសេសនាំចូលគ្រឿងម៉ាស៊ីន ឧបករណ៍ និងគ្រឿងបន្លាស់គ្រប់ប្រភេទ សំរាប់បំរើឱ្យវិស័យកសិកម្មនិងឧស្សាហកម្ម ចំណីសត្វ ថ្នាំព្យាបាលសត្វ ថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យ

-ការជួលដាក់ឃ្លាំងទូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការជួសជុលសំភារៈទំនិញគ្រប់ប្រភេទ

-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង

-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ

-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ

-បើកសាលារៀន

-សេវាយកកំរៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាកក្បារងារជូនអតិថិជនធ្វើក្នុងនិងក្រៅប្រទេស

-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-បោះពុម្ពផ្សាយ ។

-ផលិតខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ CD

-យានដ្ឋានជួសជុលរថយន្តគ្រប់ប្រភេទ

-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវាបញ្ជូន និងចែកចាយទំនិញ

-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដុះណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម ពិសេសផលិតក្រដាស គ្រប់ប្រភេទ ផលិតឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យ ចំណីសត្វ ថ្នាំព្យាបាលសត្វ ថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត -សិប្បកម្មកែច្នៃកសិផលនិងជលផលសំរាប់នាំចេញ ។

៦- ចិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ៕

ជ.រដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

គីម ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងព័ត៌មាន
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រម៉ាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ៧៦២៣ ពណ.នគក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **អ៊ិនណូវេទីវ ឌីវេឡុបមេន**
INNOVATIVE DEVELOPMENT Co.,Ltd

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 2651/05E ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក TAN HANG MENG " តតិយជន " ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល
លោក CHAN SIEW HOONG " តតិយជន " អភិបាល
លោកស្រី **ហ៊ឹម សុធន់អ៊ូ** អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ២១ B ផ្លូវលេខ៣៣៤ សង្កាត់បឹងកេងកងទី១ ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -សាងសង់ អភិវឌ្ឍន៍ អាគារ ស្ពាន ថ្នល់
-ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ នាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ
-ការជួលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការជួសជុលសំភារៈទំនិញគ្រប់ប្រភេទ
-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ
-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ
-បើកសាលារៀន
-សេវាយកកំរៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម
-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម
-សេវារកការងារជូនអតិថិជនក្នុងនិងក្រៅប្រទេស
-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-បោះពុម្ពផ្សាយ

-ផលិតខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ CD

-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវាបញ្ជូន និងចែកចាយទំនិញ

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម

៦- ចិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

ជ.ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

គឹម សីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធានាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់ រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រម៉ាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ៧៤៧៤ ពណ.នតក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **វី. ខេ. អឹម ម៉ូនារ អ៊ិនវេសមេន**

V . K . M MONIR INVESTMENT Co.,Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 8189/05P ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក **សេខ ពិសិដ្ឋ** ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

លោកស្រី **សេក សុគំគ្រូសៀម៉ូនា** អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ៥៨ ផ្លូវលេខ ៤៤០ សង្កាត់ ទួលទំពូងទី១ ខណ្ឌ ចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ នាំចូល ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ

-ការជួលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការជួសជុលសំភារៈទំនិញគ្រប់ប្រភេទ

-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង

-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ

-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ

-បើកសាលារៀន

-សេវាយកក់រៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម

-សេវារកការងារជូនអតិថិជនធ្វើក្នុងនិងក្រៅប្រទេស

-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-បោះពុម្ពផ្សាយ

-ផលិតខ្សែភាពយន្តវីដេអូ CD

-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវាបញ្ជូន និងចែកចាយទំនិញ

-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម

៦- ថិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

ជ.ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

គីម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រម៉ាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ៧៦៧៩ ពណ.នតក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគទុនឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **ភ្នំពេញ នីតធីង (ខេមបូឌា)**
PHNOM PENH KNITTING (CAMBODIA) CO.,LTD.
អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : **Inv. 1008/05E** ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥
មានទ្រង់ទ្រាយជា : សហគ្រាសឯកបុគ្គលទទួលខុសត្រូវមានកំរិត
២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក **XU LONG ZHEN**
៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ១.០០០.០០០ ដុល្លារអាមេរិក
៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ៥២ផ្លូវលេខ១៤៦ សង្កាត់ផ្សារដេប៉ូទី២ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ
៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : - រោងចក្រកាត់ដេរ និងចាក់សំលៀកបំពាក់
៦- ចិរវេលា : ៧០ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
រដ្ឋលេខាធិការ

គឹម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ- ក្រសួងបរិស្ថាន
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ -មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ [illegible] ពណ.នតក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **ស្តារ ផេនថ៍ ខេមីខល**

STAR PAINT CHEMICAL Co.,Ltd.

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 8193/05P ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទម្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោក **លីម ឃីកែវ** ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

លោក **LIM HWEE KIAU** អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ភូមិត្រពាំងថ្លឹង សង្កាត់ចោមចៅ ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ ។

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -វិនិយោគកំពង់ផែនិងផែស្ងួត

-ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញគ្រប់ប្រភេទ ពិសេសប្រេងឥន្ធនៈ រថយន្តទោចក្រយានយន្ត ត្រីចក្រយានយន្ត សំភារៈបរិក្ខារសំណង់ ស៊ីម៉ង់ត៍ គ្រឿងដែក គ្រឿងឈើ គ្រឿងថ្ម គ្រឿងសង្ហារឹម សំភារៈបរិក្ខារអគ្គីសនី និងអេឡិចត្រូនិក CD VCD គ្រឿងឧបភោគ បរិភោគ ចំណីសត្វ ថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត និងជីគីមីបំរើអោយវិស័យ កសិកម្ម ឱសថ សំភារៈបរិក្ខារពេទ្យគ្រប់ប្រភេទ

-ការជួលដាក់ឃ្លាំងនូវផលិតផល ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ-ការជួសជុលសំភារៈ ទំនិញគ្រប់ប្រភេទ

-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង

-ប្តូរប្រាក់ ផលិត ទិញ លក់ គ្រឿងអលង្ការ ពេជ្រ ត្បូងថ្មមានតំលៃគ្រប់ប្រភេទ

-មន្ទីរពេទ្យពិគ្រោះព្យាបាលជំងឺ

-បើកសាលារៀន

-សេវាយកកំរៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាផ្នែកកុំព្យូទ័រ

-សេវារកការងារជូនពលករខ្មែរធ្វើក្នុងនិងក្រៅប្រទេស

-សេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-បោះពុម្ពផ្សាយ

-ផលិតខ្សែភាពយន្ត វីដេអូ CD

-ដឹកជញ្ជូន : ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស -សេវាបញ្ជូន និងចែកចាយទំនិញ

-សាងសង់ ជួសជុល អាគារ ស្ពាន ថ្នល់

-ទេសចរណ៍ : សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន មជ្ឈមណ្ឌលកំសាន្ត

-វិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម : ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ -មជ្ឈមណ្ឌលកសិកម្ម

-វិនិយោគលើវិស័យឧស្សាហកម្ម : រោងចក្រ សិប្បកម្ម មជ្ឈមណ្ឌលឧស្សាហកម្មធុនធ្ងន់-ធុនស្រាល ពិសេសផលិតថ្នាំលាបគ្រប់ប្រភេទ ។

៦- ថិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រងមុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

ជ.ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

ភីម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រម៉ាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
KINGDOM OF CAMBODIA
Nation - Religion - King

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
Ministry of Commerce
លេខ ២១៣៣ ពណស.ឧតក

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សូមបញ្ជាក់ថា :

ក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឯកជនមួយ ត្រូវបានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងទទួលស្គាល់ជានីតិបុគ្គលពេញលក្ខណៈច្បាប់ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជីនេះតទៅ តាមលក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

១- នាមករណ៍របស់ក្រុមហ៊ុន : **ជេ.ភី.ស៊ី.ធី. ត្រេឌីង**

J.P.C.T. TRADING LTD

អត្តលេខចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម : Co. 8197/05P ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

មានទ្រង់ទ្រាយជា : ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកំរិត

២- អភិបាលក្រុមហ៊ុន : លោកស្រី **ហ៊ីង សុគុំម** អភិបាល

៣- ដើមទុនក្រុមហ៊ុន : ចំនួន ២០.០០០.០០០ រៀល

៤- ទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន : ផ្ទះលេខ ១ CO ផ្លូវលេខ ៣៩៦ សង្កាត់បឹងកេងកងទី៣ ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ

៥- កម្មវត្ថុអាជីវកម្ម : -ពាណិជ្ជកម្ម : ទិញ លក់ ផ្លាស់ប្តូរទំនិញ នីហរ័ណ អាហរ័ណទំនិញ សំភារៈបរិក្ខារ និងថ្នាំពេទ្យ

-ទិញ លក់ ជួល បញ្ចាំមូលនីធិពាណិជ្ជកម្ម -ទិញ លក់ ជួល ដីធ្លី ផ្ទះសំបែង

-សេវាយកកំរៃជើងសារ -ភ្នាក់ងារពាណិជ្ជកម្ម -តំណាងពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ពាណិជ្ជកម្ម

-កាសេវាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-សេវាបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ផ្តល់ធនធានមនុស្ស

-ការសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

-ការអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម ឧស្សាហកម្ម និង ទេសចរណ៍

-ដឹកជញ្ជូនៈ ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស

៦- ចិរវេលា : ៩៩ ឆ្នាំ

ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការលើមុខជំនាញនីមួយៗ ក្រុមហ៊ុនត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័ន ដែលគ្រប់គ្រង មុខជំនាញទាំងនោះ និងសុំការអនុញ្ញាតបើកទីតាំងទីស្នាក់ការរបស់ក្រុមហ៊ុន ពីអាជ្ញាធរដែនដី ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមហ៊ុន ត្រូវអនុវត្តសមស្របទៅតាមច្បាប់ជាធរមាន ។៚

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋលេខាធិការ

កឹម_ស៊ីថន

ចំលងជូន

- ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ក្រសួង ការងារ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងសុខាភិបាល
- ក្រសួងទេសចរណ៍
- ក្រសួងពត៌មាន
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា
- ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ
- ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន
- ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរស៊ីវិល
- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខា ប្រម៉ាញ់ និងនេសាទ
- ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច និងសេវាកុំព្យូទ័រ
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- មន្ទីរពាណិជ្ជកម្មរាជធានី ភ្នំពេញ "មុខការ"
- ឯកសារ -កាលប្បវត្តិ